

Liahona

Yhä useammat teini-ikäiset menevät temppeliin: auta heitä valmistautumaan, s. 18

Näin lähetystyöni uusin silmin, s. 42

Kuinka piispa voi auttaa sinua tekemään parannuksen, s. 58

Jeesus sanoi, että kaikkia pitää rakastaa – jopa kiusaajia, s. 68

“Vaikka meistä voi tuntua, että olemme hukassa nykyisten olosuhteidemme keskellä, Jumala lupaa meille valonsa antaman toivon – Hän lupaa valaista edessämme olevan tien ja näyttää meille tien pois pimeydestä.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, “Jumalan valon antama toivo”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 70.

SANOMAT

- 4** **Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Tehtävämme on pelastaa**
Presidentti Thomas S. Monson
- 7** **Kotikäyntiopetus-sanoma: Jeesuksen Kristuksen jumalallisen tehtävä: Luoja**

ERIKOISARTIKKELIT

- 12 Tee työsi parhaimmin**
Vanhin Quentin L. Cook
Vaikka anonyyminä pysyttelemisen on helpompaa kuin koskaan, niin siihen, ettei käytä naamiota vaan on uskollinen uskolleen, liittyy tärkeitä periaatteita.

- 18 Teini-ikäiset ja temppelelliitot**
Gary ja Susan Carter
Nyt on aika alkaa valmistaa lapsianne temppeleihinmenoa varten.
- 20 Suuri lähetysaarnajaperintömme**
LaRene Porter Gaunt ja Linda Dekker Lopez
Kaikki lähetysaarnajat, ennen ja nyt, palvelevat siinä toivossa, että voivat tehdä muiden ihmisten elämän paremmaksi.

- 26 Valmistautuneena taisteluun**
Vanhin Eduardo Gavarret
Yksinkertaisimmat periaatteet voivat ratkaista kohtalomme elämän taisteluiden keskellä.

- 30 Pelastuksen työtä joudutetaan**
Jäsenyys Herran kirkossa merkitsee sitä, että meidät on kutsuttu olemaan täysin mukana Hänen työssään.

- 34 Minusta tuli rauhan mies**
Matthew D. Flitton
Evankeliumi muutti erään miehen sydämen – ja toi hänen perheensä yhteen.

OSASTOT

- 8 Lokakuun konferenssin muistikirja: Yleiskonferenssi-ideoita**
Tina Spencer
- 9 Nuorten voimaksi -kirjasesta opettaminen: Fyysinen ja henkinen terveys**
- 10 Kirkon uutisia**
- 38 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**
- 80 Kunnes taas kohdataan: Minä vannon...**
R. Val Johnson

KANNESSA

Edessä: valokuvakuviutus Cody Bell.
Takana: valokuvakuviutus Cody Bell.
Kansilehden sisäsivu: valokuvakuviutus iStockphoto/Thinkstock.

42

42 Kuinka voin olla menestyvä lähetyssaarnaaja?

Lauren Bangerter Wilde

Kohtasimme joka käännteessä torjuntaa, ja minä lannistuin. Minun oli löydettävä uusi määritelmä menestykselle.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: Anna muidenkin maistaa hedelmää.

46 Tulkaa saarnatkaa minun evankeliumiani -lähetyssaarnaajiksi

Vanhin David A. Bednar

Nämä viisi vaatimusta auttavat sinua tulemaan paremmaksi lähetyssaarnaajaksi.

51 Hymyile vain ja sano "ei"

Hazel Marie Tibule

Kuinka voisin sanoa "ei" yhtiön johtajalle?

52 Nuorten voimaksi: Ole voimakas, ole terve, ole älykäs

Vanhin Adrián Ochoa

Pane lenkkikengät jalkaasi ja lähde liikkeelle!

54 Kulje Hänen jalanjäljissään

Melissa Zenteno

Jeesuksen Kristuksen kaltaiseksi tuleminen voi tuntua lähes ydinfysiikalta, mutta prosessi alkaa ensimmäisestä askeleestasi.

56 Kysymys ja vastaus

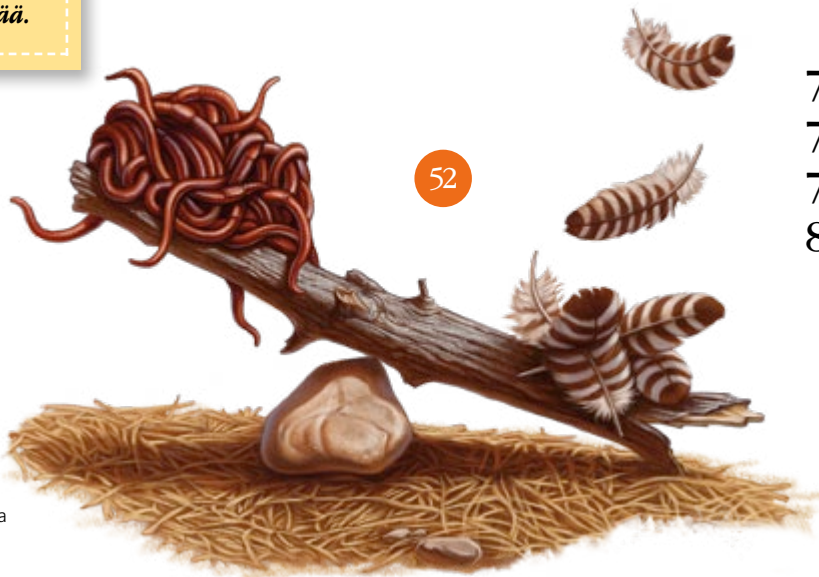
Mitä sanon kirkkoon kuulumattomille, jotka kysyvät, miksi jotkut kirkon jäsenet eivät elä tasovaatimustemme mukaan?

58 Miksi ja mistä minun pitää tehdä tunnustus piispani?

Vanhin C. Scott Grow

Parannuksen tekeminen on henkilökohtainen asia Herran ja minun välillä. Miksi minun pitää puhua piispanikin kanssa?

52

61

61 Kutsu Vapahtaja elämäsi

Vanhin O. Vincent Haleck

Vapahtaja odottaa, että kutsut hänet elämäsi!

62 Upouusi diakoni

Jane McBride Choate

Benjiä hermostutti sakramentin jakaminen. Pystyisikö hän todella siihen?

64 Matkan varrella: Odotusta Winter Quartersissa

Jennifer Maddy

66 Pyhät pysähtyvät Winter Quartersiin

Arie Van De Graaff

67 Erytinen todistaja: Kuinka Jeesus Kristus puhuu profeetoille?

Vanhin D. Todd Christofferson

68 Auta Violetia

Charlotte Mae Sheppard

Violet oli ollut aina ilkeä Emmalle. Miksi Emman pitäisi olla kiltti hänelle?

70 Alkeisyhdistyksen opetuksia kotona: Vien evankeliumia kaikille Jumalan lapsille

72 Camille New York Citystä

74 Meidän sivumme

76 Pienille lapsille

81 Profeetan henkilökuva: David O. McKay

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Craig A. Cardon
Neuvojat: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden jr., Anthony D. Perkins

Toiminnanjohtaja: David T. Warner
Perhe- ja jäsentuen johtaja: Vincent A. Vaughn
Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg
Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson
Apulaispäätoimittajat: Ryan Carr, LaRene Porter Gaunt
Julkaisuavustaja: Mellissa Zenteno

Toimittajat: Susan Barrett, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen
Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson
Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Brad Teare

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:
Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick
Levikkijohtaja: Stephen R. Christiansen

Kotimaansivut:

Irina Riihikoski
Siitapellonkuja 2 L 110
00740 HELSINKI
Puhelin: 044 343 4424
Sähköposti: irina.riihikoski@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
MSR Filialen
Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaukset:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:
Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20
Sähköposti: rstockholm@ldschurch.org
Verkkotilaukset: store.lds.org
Vuositilauksinta: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebuanon, englannin, espanjan, fidzin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistettu kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugalilain, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, swahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urduun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2013 Vol. 65 No. 10. *Liahona* (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheiltaidoita

Tässä numerossa on artikkeleja ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä. Seuraavana on kaksi ideaa.

VALOKUUVAKUVITUS CRAIG DIMOND

”Tulkaa saarnatkaa minun evankeliumiani -lähetyssaarnaajiksi”, s. 46:

Voisitte yhdessä perheenä keskustella saarnatkaa minun evankeliumiani -lähetyssaarnaajan viidestä ominaisuudesta. Yrittäkää sitten harjoitella näitä periaatteita. Voisitte lyhyesti käydä yhdessä läpi jonkin osan julkaisusta *Saarnatkaa minun evankeliumiani*, ja voisitte antaa eri perheenjäsenille lyhyitä vuroja harjoitella lähetysooppiaisuuden osien opettamista samalla kun muut perheenjäsenet esittävät tutkijoita. Voisitte keskustella lähetysooppia haasteista ja käydä aivoriihen keinoista, joilla vanhin David A. Bednarin kuvailemia ominaisuuksia voi omaksua.

”Ole voimakas, ole terve, ole älykäs”,

s. 52: Kun olette käyneet läpi vanhin Adrián Ochoan artikkelin, voisitte suunnitella toiminnan, jossa perheenne jäsenet voivat yhdessä harrastaa liikuntaa. Voisitte kokeilla jotakin urheilulajia tai käydä kävelyllä. Huolehdi siitä, että sovitat toiminnan perheenjäsenen ikää ja kykyä vastaavaksi (voisit esimerkiksi pyytää vanhempia lapsia auttamaan nuorempia lapsia suoriutumaan toiminnasta). Keskustelkaa yhdessä toiminnan jälkeen fyysisesti aktiivisen elämäntavan hyödyistä. Voisit kenties myös suunnitella tapoja, joilla voitte edelleen tehdä työtä perheenä noudattaaksenne elävien profeettojen neuvoa pitää huolta kehostamme.

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Aktivointi, 4, 30, 38

Anteeksianto, 58, 68

Esimerkki, 12, 56

Ilmoitus, 67

Jeesus Kristus, 7, 76

Kielenkäyttö, 80

Kirkon historia, 64, 66

Kiroileminen, 80

Kiusaus, 51, 80

Kristuksen kaltaiset ominaisuudet, 54

Lapset, 76

Luominen, 7

Lähetysooppia, 20, 30, 40, 42, 46, 61, 70, 72

McKay, David O., 81

Nuhteettomuus, 12, 51

Pappeus, 62, 76

Parannus, 58

Piispat, 58

Pioneerit, 64

Profeetat, 67

Pyhä Henki, 41, 46

Rakkaus, 4, 20, 34, 68

Rauha, 34

Saarnatkaa minun evankeliumiani, 42, 46, 54

Tasovaatimukset, 56, 80

Tavoitteet, 12, 54

Temppele, 18, 34

Terveys, 9, 52

Tunnustaminen, 58

Tuomitseminen, 56

Valmistautuminen, 26

Vastoinkäymiset, 42, 64, 68

Viisauden sana, 9, 51, 52

Ystävyyttä, 39, 40, 72

Presidentti
Thomas S. Monson

TEHTÄVÄMME ON pelastaa

Myöhempien aikojen pyhille on iankaikkista merkitystä tarpeella pelastaa veljemme ja sisaremme, jotka ovat syystä tai toisesta harhautuneet pois aktiivisuuden polulta kirkossa. Tunnummeko sellaisia ihmisiä, jotka kerran olivat evankeliumin piirissä? Jos tunnumme, niin mikä on tehtävämme heidän pelastamiseksi?

Miettikää niitä ikääntyneitä, leskeksi jääneitä ja sairaita, jotka on menetetty. Aivan liian usein he ovat siinä rutikuvassa ja lohduttomassa eristyneisyyden erämaassa, jota sanotaan yksinäisyydeksi. Kun nuoruus on mennyt, kun terveys heikkenee, kun voimat vähenevät, kun toivon valo lepattaa kovin himmeänä, niin auttava käsi ja myötätuntoinen sydän voi auttaa ja tukea heitä.

On tietysti muitakin, jotka tarvitsevat pelastamista. Jotkut kamppailevat synnin kanssa, kun taas toiset vaeltavat pelossa tai välinpitämättömyydessä tai tietämättömyydessä. Oli syy mikä hyvänsä, he ovat eristäytyneet kirkon toiminnasta. Ja melko varmasti he pysyvät eksyksissä, ellei meissä – aktiivisissa kirkon jäsenissä – herää halu pelastaa ja auttaa.

Joku näyttämään tietä

Sain jokin aika sitten kirjeen mieheltä, joka harhautui pois kirkosta. Se on tyypillinen esimerkki liiankin monista jäsenistämme. Kuvattuun, miten hänestä oli tullut epäaktiivinen, hän kirjoitti:

”Minulla oli niin paljon, ja nyt minulla on niin vähän. Olen onneton, ja minusta tuntuu, että epäonnistun kaikessa. Evankeliumi on pysynyt koko ajan sydämessäni, vaikka se onkin poistunut elämästäni. Pyydän, että rukoillette puolestani.

Pyydän, ettette unohda niitä meistä, jotka ovat täällä ulkopuolella – eksyneitä myöhempien aikojen pyhiä. Tiedän kyllä, missä kirkko on, mutta joskus minusta tuntuu, että tarvitsen jotakuta toista näyttämään minulle tietä, kannustamaan, poistamaan pelkoni ja todistamaan minulle.”

Tätä kirjettä lukiessani palasin ajatuksissani yhteen maailman suurista taidegallerioista – kuuluisaan Victoria and Albert Museumiin Lontoossa. Siellä on hienosti kehystettynä Joseph Mallord William Turnerin vuonna 1831 maalaama mestariteos. Maalaus esittää raskaita synkkiä pilviä ja myrskyävän meren raivoa, joka tietää vaaraa ja kuolemaa. Karille juuttuneesta aluksesta kajastaa valoa. Etualalla on suuri pelastusvene, jonka lähestyvien aaltojen kuohuvat vedet ovat nostaneet korkealle. Miehet soutavat hartiavoimin pelastusveneeseen puskiessa päin myrskyä. Rannalla seisovat vaimo ja kaksi lasta sateen kastelemina ja tuulen piekseminä. He tuijottavat huolestuneina merelle. Mielessäni lyhensin maalauksen nimen. Minulle siitä tuli *Pelastamaan*.¹

Keskellä elämän myrskyä vaanii vaara. Miehet ja naiset, pojat ja tytöt ajautuvat karille, missä odottaa tuho. Ketkä miehittävät pelastusveneet jättäen taakseen kodin ja perheen mukavuudet ja lähtevät pelastamaan?

Tehtävämme ei ole ylivoimainen. Olemme Herran asialla, ja meillä on oikeus Hänen apuunsa.

Palvelutyössään Mestari kehotti kalastajia Galileassa jättämään verkkonsa ja seuraamaan Häntä sanoen: ”Minä teen teistä ihmisten kalastajia.”² Liittykäämme mekin ihmisten kalastajien joukkoihin, jotta voisimme antaa kaikkea sitä apua, johon kykenemme.

Meidän velvollisuutemme on ryhtyä pelastamaan niitä, jotka ovat jättäneet aktiivisuuden turvan, että heidät

Kristuksen evankeliumin iloon, että he voisivat olla kanssamme osallisina kaikesta, mitä täysi kirkon jäsenyys voi tarjota.

Lähtekäämme pelastamaan lähimpi-rissämme olevia eksyneitä: ikääntyneitä, leskeksi jääneitä, sairaita, vammaisia, vähemmän aktiivisia ja niitä, jotka eivät elä käskyjen mukaan. Ojentakaamme heille käsi, joka auttaa, ja sydän, joka tuntee myötätuntoa. Niin tehdessämme me tuomme iloa heidän sydämeensä ja koemme itsekin runsaasti iloa, jota saamme auttaessamme jotakuta tiellä iankaik-kiseen elämään. ■

VIITTEET

1. Maalauksen koko nimi on *Life-Boat and Manby Apparatus Going Off to a Stranded Vessel Making Signal (Blue Lights) of Distress* [Pelastusvene ja ihmiskoneisto lähtemässä karille ajaneelle alukselle, joka lähettää hätämerkkiä (sinisiä valoja)]
2. Matt. 4:19.
3. Ks. Ef. 2:19.
4. Ks. Matt. 22:39.

voitaisiin tuoda Herran pöydän ääreen kestitsemään itseään Hänen sanallaan ja nauttimaan Hänen Henkensä kumpuudesta, niin ettemme olisi enää vieraita ja muukalaisia, vaan kuuluisimme Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät.³

Rakkauden periaate

Olen huomannut, että paluu aktiivisuuteen sekä asenteiden, tapojen ja tekojen muuttumiseen johtuu pääosin kahdesta perussyystä. Ensiksi, ihmiset palaavat, kun joku on näyttänyt heille heidän iankaikkiset mahdollisuutensa ja on auttanut heitä tekemään päätöksen saavuttaa ne. Vähemmän aktiiviset eivät voi pitkään tyytyä keskinkertaisuuteen, kun he näkevät, että erinomaisuus on heidän tavoitettavissaan.

Toiseksi, ihmiset palaavat, koska heidän rakkaansa tai ”samaan kansaan kuuluvat pyhät” ovat noudattaneet Vapahtajan kehotusta, ovat rakastaneet lähimmäistään niin kuin itseään⁴ ja ovat auttaneet heitä toteuttamaan unelmansa ja tavoitteensa.

Katalysaattorina tässä prosessissa on ollut – ja tulee olemaan – rakkau-den periaate.

Hyvin todellisella tavalla nuo ihmiset, jotka olivat ajautuneet karille myrskyisellä merellä Turnerin maalauksessa, ovat niiden monien vähemmän aktiivisten jäsentemme kaltaisia, jotka odottavat pelastusveneiden ohjaajia pelastamaan heidät. Heidän sydämensä kaipaa apua. Äidit ja isät rukoilevat poikiensa ja tyttäriensä puolesta. Vaimot esittävät pyyntönsä kohti taivasta, että aviomiehelle ojennettaisiin auttava käsi. Joskus lapset rukoilevat vanhempiansa puolesta.

Rukoukseni on, että meillä olisi halu pelastaa vähemmän aktiiviset, tuoda heidät takaisin Jeesuksen

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Voisit kysyä ihmisiltä, joiden luona olet käymässä, tuntevatko he ketään, jolla on vaikeuksia käydä kirkossa. Voisitte valita yhden henkilön ja keskustella tavoista osoittaa rakkautta, kuten kutsua hänet osallistumaan perheiltään tai tulemaan aterialle.

Jenin lahja

Josi S. Kilpack

Tein joukon väärä valintoja, kun opiskelin toiseksi viimeisellä vuosikurssilla lukiossa. Nuo valinnat johtivat vakaviin seurauksiin ja kurjaan oloon, ja päätin käyttää kesälomani siihen, että alan tehdä muutoksia. Kun koulu taas alkoi, söin lounaani wc-kopissa tai tyhjässä käytävässä välttääkseni huonoja ihmissuhteita, jotka odottivat innolla paluutani.

En ollut koskaan tuntenut olevani niin yksin.

Sitten Jumala antoi minulle lahjan. Hän lähetti minulle Jenin. Jen ei koskaan tuominnut minua virheistäni vaan

sen sijaan kannusti minua etenemään edelleen oikeaan suuntaan. Tieto siitä, että hän olisi koulussa, auttoi minua jatkamaan pyhien kirjoitusten lukemista ja todistukseni vahvistamista. Siinä vaiheessa kun koulu loppui, olin osoittanut itselleni, että olin sitoutunut muuttamaan.

Toisinaan mietin, missä olisin nyt, ellei Jen olisi tullut avukseni. Olisinko pystynyt pitämään periaatteeni ilman häntä? Onneksi en ikinä saa tietää, koska hän oli paikalla koko sydämeštään valmiina ja auliina auttamaan minua.

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

LAPSILLE

Tapoja pelastaa

Presidentti Thomas S. Monson opettaa, että meidän tulee auttaa muita, kuten ikääntyneitä, leskeksi jääneitä, sairaita, vähemmän aktiivisia ja niitä, jotka

tarvitsevat erityisen paljon apua. Katso alla olevia kuvia ja ympyröi ne, joissa näkyy jokin tapa, jolla voit auttaa muita.

Kirjoita alla oleville viivoille joitakin tapoja, joilla voit auttaa muita. Voit ottaa kuvista ideoita.

Tutkikaa rukoillen tätä aineistoa ja pyrkikää tietämään, mikä siinä on sellaista, mistä teidän tulisi keskustella niiden sisarten kanssa, joiden luona te käytte. Kuinka Vapahtajan elämän ja tehtävän ymmärtäminen kasvattaa uskoanne Häneen ja siunaa niitä, joista te pidätte huolta. Lisää tietoa on osoitteessa reliefsociety.lds.org.

Jeesuksen Kristuksen jumalallinen tehtävä: Luoja

Tämä on ensimmäinen kotikäyntiopetus-sanoma sarjassa, jossa esitellään Vapahtajan tehtävän eri puolia.

Jeesus Kristus loi ”taivaat ja maan” (3. Nefi 9:15). Hän teki sen pappeuden voimalla taivaallisen Isämme johdolla (ks. Moos. 1:33).

”Kuinka kiitollisia meidän tuleekaan olla siitä, että viisas Luoja on luonut maailman ja asettanut meidät tänne”, on presidentti Thomas S. Monson sanonut, ” – niin että voisimme kokea koetusajan ja saada tilaisuuden osoittaa kelvollisuutemme tullaksemme arvollisiksi saamaan kaiken sen, minkä Jumala on meille valmistanut.”¹ Kun me käytämme tahdonvapauttamme niin, että noudatamme Jumalan käskyjä ja teemme parannuksen, tulemme kelvollisiksi palaamaan Hänen luokseen asumaan.

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut luomisesta:

”Me olemme syy, jonka vuoksi Hän loi maailmankaikkeuden! – –

Tämä on ihmisen paradoksi: Jumalaan verrattuna ihminen ei ole mitään,

ja silti me olemme Jumalalle kaikki kaikessa.”² Tieto siitä, että Jeesus Kristus on luonut maailman meitä varten, koska me olemme kaikki kaikessa taivaalliselle Isälle, voi auttaa meitä rakastamaan Heitä enemmän.

Pyhistä kirjoituksista poimittua

Joh. 1:3; Hepr. 1:1–2; Moosia 3:8; Moos. 1:30–33, 35–39; Abr. 3:24–25

VIITTEET

1. ”Elämän kilpajuoksu”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 91.
2. ”Te olette tärkeitä Hänelle”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 20.
3. Ks. *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 179.
4. *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 179.
5. Julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 177.

MITÄ MINÄ VOIN TEHDÄ?

1. Kuinka se, että pyrimme ymmärtämään jumalallisen luontemme, lisää rakkauttamme Vapahtajaa kohtaan?

2. Kuinka voimme osoittaa kiitollisuutemme Jumalan luomistöistä?

Usko, perhe, auttaminen

Historiastamme poimittua

Meidät on luotu Jumalan kuvaksi (ks. Moos. 2:26–27), ja meillä on jumalallisia mahdollisuuksia. Profeetta Joseph Smith on kehottanut Apuyhdistyksen sisaria elämään etuoikeuksiansa mukaan.³ ”Tuon kannustuksen pohjalta Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon sisaria on opetettu elämään jumalallisten mahdollisuuksiensa mukaan toteuttamalla Jumalan päämääriä heitä varten. Kun he oppivat ymmärtämään, keitä he todella ovat – Jumalan tyttäriä, joilla on luontainen kyky rakastaa ja hoivata – he yltyvät mahdollisuuksiinsa pyhinä naisina.”⁴

”Teille on nyt tarjoutunut tilaisuus, jossa voitte toimia niiden tunteiden mukaisesti, jotka Jumala on rintaanne istuttanut”, profeetta Joseph Smith on sanonut. ”Kuinka suuri ja kunniakas onkaan palkkanne selestisessä valtakunnassa, jos elätte näiden periaatteiden mukaan! Jos elätte etuoikeuksienne mukaisesti, mikään ei voi estää enkeleitä olemasta seurananne.”⁵

YLEISKONFERENSSI-IDEOITA

Tina Spencer

”Arvatkaa, kuka tulee päivälliselle?”

Viisitoista päivää ennen kunkin yleiskonferenssin alkamista perheemme ripustaa seinälle kylttimme, joka ilmoittaa ”Arvatkaa, kuka tulee päivälliselle?” -toiminnan alkavan. Sitten lisäämme siihen kirkon lehtien edellisistä konferenssinumeroista profeettojemme, näkijöidemme ja ilmoituksensaajiemme uusimmat valokuvat.

Minä valmistaudun tutkimalla sitä profeettaa, jonka toivotamme sinä iltana tervetulleeksi. Joskus löydän eri puolilta taloa esineitä kuvaamaan joitakin asioita, joita olen saanut selville, ja panen ne lautaselle. Kun päivällisellä kerron kustakin esineestä, jokainen yrittää arvata, kenestä on kyse. Toisinaan esitän kertomuksen tai pari, jotka kyseinen profeetta kertoi edellisessä yleiskonferenssissa.

Olen hämmästellyt asioita, joita lapseni muistavat rakkaista profeetoistamme ja apostoleistamme, ja tiedän, että tämä yksinkertainen leikki on lisännyt omaakin rakkauttani näitä suurenmoisia miehiä kohtaan ja tietämystäni heistä.

Oma konferenssinumeroni

Kun vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista ja hänen vaimonsa Kathy vierailivat vaarnakonferenssissamme, sisar Andersen kertoi meille seuraavaa. Hän sanoi, että kun he asuivat Ranskassa, hän otatti valokopiot konferenssi-puheista kullekin lapselleen – jopa hyvin pienille. Hän järkyttyi, kun hän kuuli valokopioiden hinnan, joka oli hyvin korkea. Sitten hänen mieleensä tuli ajatus: ”Minkä arvoista sinulle on, että perheesi saa profeettojen sanat?”

Tuo kertomus kosketti minua

todella, ja pidin huolen siitä, että jokainen perheessämme sai oman kappaleensa konferenssi-puheista. Tyttäreemme olivat aivan innoissaan. Käytimme niitä perheillassa ja pyhien kirjoitusten tutkimisessa. Minusta oli ihanaa nähdä yhden tyttäreemme lukevan puheita itsekseen ja merkitsevän niitä korostuskynällään. Toinen tyttäreemme, joka kas-tettiin hiljattain, pyysi minua lukemaan puheita kanssaan kahden kesken.

Konferenssihaaste

Pitäessäni Apuyhdistyksen oppituntiani annoin kullekin sisarelle haasteen kerrata edellisen konferenssin puheet. Jotkut sisaret lukivat puheet uudelleen, toiset katselivat ne verkossa. Useat sisaret kertoivat, kuinka paljon valmistautuneempia he tunsivat olevansa tulevaan konferenssiin. ■

Kirjoittaja asuu Washingtonissa Yhdysvalloissa.

FYYSINEN JA HENKINEN TERVEYS

On nuoria, joiden kohdalla se, ettei kykene noudattamaan fyysisen terveyden periaatteita, voi osoittautua merkittäväksi esteeksi ystävien saamiselle ja itsevarmuuden kasvattamiselle. Lisäksi fyysinen ja henkinen terveys ovat ratkaisevia tekijöitä lähetystyöhön valmistautumisessa, mutta ne jäävät usein kehittämättä. Tämän numeron sivuilla 52–53 vanhin Adrián Ochoa seitsemänkymmenen koorumista käsittelee sitä, kuinka kehostamme huolehtiminen voi turvata fyysisen ja henkisen terveyden. Hän kehottaa meitä harastamaan liikuntaa ja noudattamaan viisauden sanaa (ks. OL 89), jotta olisimme terveempiä ja onnellisempia. Kun autat lapsiasi oppimaan ja noudattamaan fyysisen ja henkisen terveyden periaatteita, heidän itsetuottamuksensa voi lisääntyä ja he kykenevät valmistautumaan tulevaan palvelemiseen.

Vanhin Ochoa sanookin: ”Se, että pidät huolta ruumiistasi, on myös mielesi siunaukseksi ja auttaa sinua muistamaan, että olet Jumalan lapsi ja voit olla itsevarma ja onnellinen. Henkinen, fyysinen ja hengellinen puolemmme ovat kaikki sidoksissa toisiinsa.”

Ehdotuksia nuorten opettamiseen

- Lukekaa yhdessä vanhin Ochoan artikkeli ja laatikaa perheen liikuntasuunnitelma, jossa on yksityiskohtaisia ja realistisia kuntotavoitteita.
- Lue teini-ikäisten lastesi kanssa fyysistä ja henkistä terveyttä koskeva artikkeli kirjasesta *Nuorten voimaksi* (s. 25–27). Keskustelkaa siitä, mitä tarkoittaa olla henkisesti terve.
- Laulakaa yhdessä laulu ”Vaikka vaikeuksia matkall on” (*MAP-lauluja*, 70) ja keskustelkaa siitä, mitä ylösnousemus opettaa meille fyysisen ruumiimme tärkeydestä.
- Tutkikaa tässä artikkelissa luetellut pyhien kirjoitusten kohdat ja keskustelkaa siitä, mitä ne opettavat fyysisestä ja henkisestä terveydestä.

Ehdotuksia lasten opettamiseen

- Näytä lapsellesi kuva temppeleistä. Keskustelkaa siitä, mitä tarkoittaa se, kun apostoli Paavali opettaa, että ruumiimme on ”Pyhän Hengen temppeleli” (1. Kor. 6:19) ja kuinka tämä tieto voi auttaa meitä pitämään

AIHEESEEN LIITTYVIÄ PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTIA

Sananl. 16:32

Dan. 1:3–20

Luuk. 21:19

Room. 12:1–2

1. Kor. 6:19–20

1. Tess. 5:14

Alma 38:12; 53:20

OL 88:15; 89

huolta ruumiistamme ja mielestämme.

- Tehkää luettelo tervehenkisistä virkistystoiminnoista, joita lapsenne haluaisi tehdä yhdessä perheen kanssa. Laatikaa sitten suunnitelma, kuinka teette näistä toiminnoista osan perhe-elämää.
- Keskustelkaa tavoista, joilla voi ymmärtää ja hallita tunteita, kuten suuttumusta tai surua. Laulakaa laulu ”Jos sull lysti on” (*Lasten laulukirja*, s. 125), ”Kuin Jeesus mä olla tahdon” (*Lasten laulukirja*, s. 40–41) tai jokin muu laulu, joka kertoo tunteista ja hyvien valintojen tekemisestä. ■

KIRKON UUTISIA

Osoitteessa news.lds.org on lisää kirkon uutisia ja tapahtumia englannin kielellä.

Jäsenet voivat pyytää pappeuden valtuusketjun

Ryan Morgenegg

Church News -lehti

Kirkko voi nyt tarjota tiedot pappeuden valtuusketjusta jäsenen pyytäessä sitä. Pappeuden valtuusketju on luettelo järjestyksessä tapahtuneista asettamisista, jotka voidaan jäljittää kirkon varhaisiin aikoihin ja lopulta Vapahtajaan.

Vaikka jäsenen henkilökohtaiseen valtuusketjuun voi sisältyä seitsenkymmenen virassa oleva pappeudenhaltija, seitsenkymmenen virasta ei pidetä erillistä valtuusketjua. Myös piispoiksi ja patriarkeiksi asetettujen valtuusketju jäljitetään heidän ylipapeiksi asettamisensa kautta.

Kirkolta voi pyytää tiedot vain Melkisedekin pappeuden valtuusketjusta. Aaronin pappeuden valtuusketjuja ei ole saatavana. Jäsenet voivat pyytää tietoja Melkisedekin pappeuden valtuusketjusta vain itselleen, kotona asuvalle lapselle tai nuorelle läheyyssuoraajalle, joka on parhaillaan palvelemissa. Nämä asiakirjat eivät ole kirkon virallisia aikakirjoja.

Jos haluat pyytää pappeuden valtuusketjusi, ilmoita koko virallinen nimesi,

syntymäaikasi, jäsennumerosi (saat sen temppelisuosituksestasi tai seurakuntasi kirjurilta), sinut vanhimman tai ylipapin virkaan asettaneen henkilön nimi (jos tiedossa) sekä palautusosoitteesi ja puhelinnumerosi tai sähköpostiosoitteesi.

Lähetä pyyntö osoitteeseen:

Priesthood Line of Authority

Global Service Center

120 North 200 West

Salt Lake City, Utah 84103-1514, USA

Faksi: +1 801 240 6816

Puhelinnumero: +1 800 453-3860,
alanumero 2 3500

Sähköposti: Lähetä sähköpostiviesti osoitteeseen lineofauthority@ldschurch.org. Kirjoita aihe riville otsikoksi "PLA". Sinulle lähetetään lomake, joka sinun tulee täyttää ja palauttaa (jokaiseen viestiin, jonka aiherivillä on otsikko "PLA", tulee automaattinen vastaus). ■

Toimituksia suorittavien pappeuden valtuusketju voidaan jäljittää Vapahtajaan saakka.

Tanssijat viuhkoineen muodostavat luvun 20 esityksessä, joka pidettiin kirkon 20-vuotisen taipaleen kunniaksi Mongoliassa.

Mongolia juhlii kirkon 20-vuotista taivalta

Maanantaina 15. huhtikuuta 2013 yli 300 kirkon jäsentä kokoontui Zaisankukkulalle Ulaanbataariin Mongoliaan juhlistaakseen kirkon 20-vuotista taivalta tuossa maassa. 50-jäseninen kuoro lauloi ja tilaisuuteen kokoontunut joukko kuunteli tallennetta vanhin Neal A. Maxwellin (1926–2004) rukouksesta, jolla hän pyhitti Mongolian evankeliumin saarnaamiselle vuonna 1993.

Vanhin Tai Kwok Yuen, joka oli tuolloin Aasian vyöhykkeen johtokunnan jäsen, oli vanhin Maxwellin mukana vuonna 1993. Hän huomautti, että ”Herran kädet ovat olleet lakkaamatta liikkeessä Hänen viinitarhansa tässä osassa”.

Monipuoliset toiminnat juhlistivat vuosipäivää koko viikon. Lähetysaarnajien jälleentapaaminen toi paikalle 200 kotiin palannutta lähetysaarnajaa. Yli 1 000 mongolialaista on palvellut kokoaikaisina lähetysaarnajina – melkein joka kymmenes jäsenistä Mongoliassa. Kaikkiällä Mongoliassa järjestettiin kastetilaisuuksia perjantai-iltana: tuona päivänä kastettiin 24 ihmistä. Mary N. Cook, joka vapautettiin äskettäin Nuorten Naisten ylimmästä johtokunnasta, puhui Nuorten Naisten hartaus-tilaisuudessa, ja sukututkimuskeskuksen

avointen ovien tilaisuudessa esitettiin video, jossa annettiin ohjeita uudesta Family Tree -projektista. Loisteliäs kulttuurinäytös esitelti Mongolian rikasta kulttuuria ja monien kirkon jäsenten kykyjä.

Haitin myöhempien aikojen pyhät juhlivat vuosipäivää ja auttoivat puiden istuttamisessa

Toukokuun 1. päivänä 2013 kirkon jäsenet Haitissa osallistuivat suureen maanlaajuiseen puiden istutusprojektiin. Projektin ensimmäisenä päivänä istutettiin valtava määrä puuntaimia, ja lisää istutetaan myöhemmin. Kun projekti on saatettu loppuun, Haitissa kasvaa noin 400 000 uutta puuta, muun muassa sitruuna-, appelsiini-, kookos- ja papaijapuita sekä tammia.

Kirkko hankki puut osana sen jatkuvaa Haitin maanjärityksestä toipumiseen tähtäävää tukea. Hanke on jäsenille myös palveluprojekti, jolla juhlistetaan kirkon 30-vuotista taivalta tässä saarivaltiossa. Kolmekymmentä vuotta sitten presidentti Thomas S. Monson, joka oli tuolloin kahdentoista apostolin koorumin jäsen, vieraili Haitissa ja pyhitti maan palautetun evankeliumin saarnaamiselle.

Vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista oli paikalla Haitissa

vuosipäiväjuhlan aikana ja toimi johtavana virkamiehenä kirkon alkuaikojia Haitissa juhlistavan muistolaatan paljastustilaisuudessa.

Kirkko lahjoitti noin puoli miljoonaa kiloa elintarvikkeita Feeding America -järjestölle

Toukokuussa 2013 kirkko lahjoitti humanitaarisen avun osastonsa Myöhempien aikojen pyhien avustusjärjestön (Latter-day Saint Charities) kautta noin puoli miljoonaa kiloa elintarvikkeita Feeding America -järjestölle, joka on suurin nälkää torjuva hyväntekeväisyysjärjestö Yhdysvalloissa. Lahjoitus sisälsi säilykkeitä kuten hedelmiä, vihanneksia ja papuja, joita jaetaan tarvitseville perheille eri yhteisöjen ruokapankkien ja yömajojen kautta kaikkialla Yhdysvalloissa.

Bob Aiken, joka on Feeding America -järjestön toiminnanjohtaja, sanoi, että lahjoituksesta saadaan noin 625 000 ateriaa.

Lähetysaarnajat ja jäsenet Haitissa istuttavat puita vuorilla, jotka kohoavat taustalla näkyvän pääkaupungin Port-au-Princen yllä.

VALOKUVA JASON SWENSENEN

Vanhin
Quentin L. Cook
kahdentoista
apostolin koorumista

TEE TYÖSI PARHAIMMIN

Presidentti David O. McKay (1873–1970) kertoi usein tapauksesta, joka sattui hänen ollessaan lähetystyössä Skotlannissa. Hän tunsi koti-ikävää oltuaan lähetyskentällä vasta vähän aikaa ja vietti muutaman tunnin tutustumalla läheiseen Stirlingin linnaan. Kun hän ja hänen toverinsa palasivat käynniltään linnassa, he ohittivat rakennuksen, jonka oven yläpuolella olevaan kiveen oli kaiverrettu lainaus, jota pidetään yleensä Shakespearen ajatuksena. Siinä luki: ”Kuka lienetkin, tee työsi parhaimmin.”

Muistellessaan tuota kokemusta presidentti McKay selitti: ”Sanoin itselleni, tai Henki sanoi sisimmässäni: ’Olet

*Olkaa vanhurskaita. Perustakaa perhe.
Etsikää sopiva tapa elättää perheenne.
Palvelkaa, kun teidät kutsutaan. Val-
mistautukaa kohtaamaan Jumala.*

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen. Sen lisäksi olet täällä Herran Jeesuksen Kristuksen edustajana. Olet vastaanottanut tehtävän olla kirkon edustaja.' Sitten ajattelin sitä, mitä olimme tehneet sinä aamupäivänä. On totta, että olimme katselleet nähtävyyksiä, olimme saaneet historiallista opastusta ja tietoa, ja olin siitä innoissani. – – Se ei ollut kuitenkaan lähetystyötä. – – Otin vastaan sanoman, joka minulle annettiin siinä kivessä, ja siitä hetkestä lähtien yritimme tehdä parhaimpamme lähetyssaarnaajina Skotlannissa.”¹

Tuo sanoma oli niin tärkeä ja sillä oli niin voimakas vaikutus presidentti McKayhin, että hän käytti sitä innoituksena koko loppuelämänsä. Hän päätti, että olipa hänellä mikä tahansa tehtävä, hän tekisi aivan parhaimpansa.

Välttäkää toimimasta luonteenne vastaisesti

Kun ottaa huomioon sen valtavan hyvää aikaansaavan potentiaalin, joka teissä kirkon nuoremmissa sukupolvissa on, niin mikä minua teidän tulevaisuudessaan huolestuttaa? Mitä neuvoja voin antaa teille? Ensiksi, teihin jokaiseen kohdistuu suuri paine toimia luonteenne vastaisesti – jopa käyttää naamiaa – ja tulla ihmisiksi, joista ei oikeastaan näy, keitä te olette tai keitä te haluatte olla.

Kirkon varhaishistoriassa profeetta Joseph, Emma ja heidän vajaan vuoden ikäiset kaksoensensa Joseph ja Julia olivat Hiramissa Ohiossa John ja Alice Johnsonin kotona. Kummallakin lapsella oli tuhkarakko. Joseph ja hänen pieni poikansa nukkuivat lavitsalla lähellä tuovea.

Yöllä kasvonsa mustaksi maalannut ryhmä miehiä murtautui ovesta sisään ja raahasi profeetan ulos, missä he hakkasivat hänet ja heittivät tervaa hänen ja Sidney Rigdonin päälle.

Murheellisin osa tätä hyökkäystä oli se, että pikku Joseph kylmettyi yöilmassa ja vilustui vakavasti, kun hänen isänsä raahattiin ulos. Sen vuoksi hän kuoli muutamia päiviä myöhemmin.²

Myös ne, jotka osallistuivat profeetan ja hänen veljensä Hyrumin marttyyrikuolemaan, maalasivat kasvonsa salataksien todellisen henkilöllisyytensä.³

Meidän aikanamme, jolloin anonyyminä pysyttelemisen on helpompaa kuin koskaan, siihen, ettei käytä naamiota vaan on uskollinen sille uskolle, jonka vuoksi ”pyhät

Vanhin L. Tom Perry teki työnsä parhaimmin ollessaan sijoitettuna Japaniin.

ennenkin kesti”⁴, liittyy tärkeitä periaatteita.

Yksi parhaista suojakeinoistanne huonojen valintojen välttämiseksi on olla käyttämättä minkäänlaista anonyymiteetin naamiota. Jos joskus huomaatte haluavanne tehdä niin, tietäkää, että se on vakava merkki vaarasta ja yksi vastustajan keinoista saada teidät tekemään jotakin, mitä teidän ei pitäisi tehdä.

Nykyään on yleistä salata henkilöllisyytensä, kun kirjoittaa vihamielisiä, sapekkaita, kiihkoilevia viestejä nimettömänä verkkoon.

Apostoli Paavali kirjoitti:

”Älkää eksykö! ’Huono seura hyvät tavat turmelee.’

Tulkaa lopultakin järkiinne, älkää tehkö syntiä! On näet eräitä, jotka eivät Jumalasta mitään tiedä.” (1. Kor. 15:33–34.)

On selvää, ettei vihaissa viesteissä ole kyse pelkästään huonotapaisuudesta. Jos myöhempien aikojen pyhät tekevät sellaista, he voivat vaikuttaa haitallisesti niihin, joilla ei ole tietoa Jumalasta tai todistusta Vapahtajasta.

Mikä tahansa internetin käyttö jonkun hännäämiseksi, maineen tuhoamiseksi tai huonoon valoon saattamiseksi on tuomittavaa. Näemme yhteiskunnassa, että kun ihmiset käyttävät anonyymiteetin naamiota, he ovat taipuvaisempia osallistumaan tämänkaltaiseen käytökseen, joka on hyvin tuhoisaa sivistyneelle keskustelulle. Se myös rikkoo Vapahtajan opettamia peruseriaatteita.

Vapahtaja selitti, ettei Hän tullut tuomitsemaan maailmaa vaan pelastamaan maailman. Sitten hän kuvaili, mitä tuomio tarkoittaa:

”Ja tuomio on tämä: valo on tullut maailmaan, mutta pahojen tekojensa tähden ihmiset ovat valinneet sen asemesta pimeyden.

Se, joka tekee paha, kaihtaa valoa; hän ei tule valoon, etteivät hänen tekonsa paljastuisi.

Mutta se, joka noudattaa totuutta, tulee valoon, jotta kävisi ilmi, että hänen tekonsa ovat lähtöisin Jumalasta.” (Joh. 3:19–21; ks. myös jakeet 17–18.)

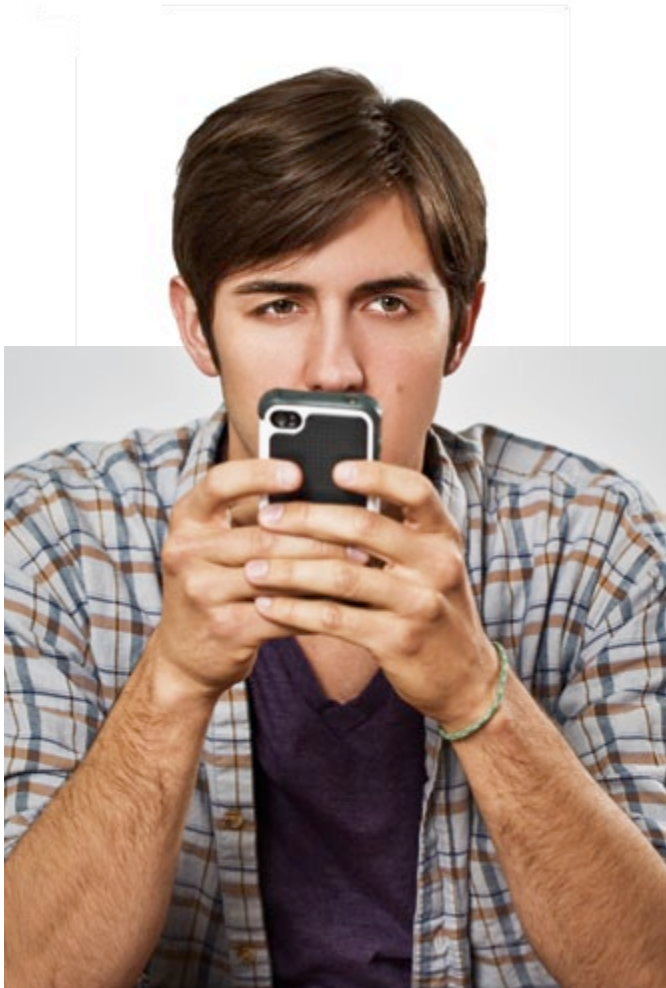
Vanhurskaiden ei tarvitse käyttää naamiota henkilöllisyytensä salaamiseksi.

Toimikaa sopusoinnussa todellisten uskonkäsitysten kanssa

Te toimitte sopusoinnussa todellisten uskonkäsitysten kanssa käyttämällä aikanne niihin asioihin, jotka rakentavat ja kehittävät luonnetanne ja auttavat teitä tulemaan enemmän Kristuksen kaltaisiksi. Toivon, ettei kukaan teistä näe elämää pelkästään huvina ja leikkinä vaan pikemminkin aikana valmistautua kohtaamaan Jumala (ks. Alma 34:32).

Suurenmoinen esimerkki oman työnsä tekemisestä ja aikansa käyttämisestä asianmukaisesti löytyy kahdentoista apostolin koorumin jäsenen vanhin L. Tom Perryn elämästä ajalta, jolloin hän merijalkaväen sotilaana ollessaan kuului Yhdysvaltain miehitysjoukkoihin Japanissa toisen maailmansodan lopussa. Vanhin Perry kertoi tästä tapauksesta esittäessään Vapahtajasta oman erityistodistuksensa.

”Kun toisen maailmansodan jälkeen allekirjoitettiin rauhansopimus, nousin ensimmäisten merijalkaväen sotilaiden joukossa maihin Japanissa. Saapuminen tuhattuun

*Yksi parhaista suoja-
keinoistanne huonojen
valintojen välttämiseksi
on olla käyttämättä
minkäänlaista anony-
miteetin naamia.*

Nagasakin kaupunkiin oli yksi elämäni surullisimmista kokemuksista. Suuri osa kaupungista oli täysin tuhoutunut. Kaikkia kuolleita ei ollut vielä haudattu. Järjestimme miehitysjoukkojen päämajan ja ryhdyimme työhön.

Tilanne oli hyvin synkkä, ja jotkut meistä halusivat tehdä enemmän. Menimme divisioonamme sotilasapin luokse ja pyysimme luvan saada auttaa kristillisten kirkkojen jälleenrakentamisessa. Hallituksen määräämien sodan-aikaisten rajoitusten vuoksi kirkot olivat miltei lopettaneet toimintansa. Niiden harvat kirkkorakennukset olivat pahoin vaurioituneita. Ryhmämme tarjoutui korjaamaan ja rappaamaan uudelleen nämä rakennukset vapaa-aikanamme, jotta niitä voitaisiin taas käyttää kristillisiin jumalanpalveluksiin.

– – Me tavoitimme papit, jotka eivät olleet sotavuosien aikana voineet palvella tehtävässään, ja kehotimme heitä palaamaan saarnatuoliinsa. Oli suurenmoista olla näiden ihmisten seurassa, kun he saivat taas kokea vapauden harjoittaa kristillistä uskoaan.

Muistan aina erään tapahtuman, joka sattui ollessamme lähdössä Nagasakista palataksemme kotiin. Noustessamme junaan, jolla pääsisimme laivojemme luo ja kotimatalle, monet toisista merijalkaväen sotilaista kiusoittelivat meitä. Heillä oli mukanaan tyttöystävät, joita he parhaillaan hyvästelivät. He ilkkuivat, että me olimme jääneet vaille kaikkea hauskaa Japanissa. Me olimme vain haaskanneet aikaamme työssä ja seiniä rapatessa.

Heidän siinä kiusoitellessaan nousi erälle pienelle aseman vieressä olevalle kukkulalle noin 200 suurenmoista japanilaista kristittyä. He olivat niistä seurakunnista, joiden kirkot olimme korjanneet. He lauloivat 'Eespäin, Herran kansa'. He tulivat luoksemme ja hukuttivat meidät lahjoihin. Sitten he kaikki asettuivat riviin radan varrelle. Ja kun juna lähti liikkeelle, me ojensimme lähtiessämme kätemme ja kosketimme heidän käsiään. Emme pystyneet sanomaan sanaakaan. Olimme niin liikuttuneita. Mutta olimme kiitollisia siitä, että saimme vähäiseltä osaltamme auttaa kristillisyyden herättämisessä henkiin siinä maassa sodan jälkeen."⁵

Pyydän teitä pohtimaan ajankäyttöänne ja tekemään sen suhteen aktiivisia ja aloitteellisia päätöksiä. Kuten voisitte nähdä vanhin Perryn esimerkin perusteella, en puhu siitä, että tekisitte uskonnostanne itsellenne hihamerkin tai että olisitte pintapuolisesti uskollisia. Se voi olla kiusallista teille ja kirkolle. Puhun siitä, että tulisitte sellaisiksi kuin teidän pitäisi olla.

Asettakaa asianmukaisia tavoitteita

Kolmas neuvoni liittyy joihinkin tavoitteisiin, joita teidän pitäisi ottaa huomioon. Suunnilleen samaan aikaan kuin vanhin Perry oli Japanissa merijalkaväen mukana, presidentti Boyd K. Packer, nykyinen kahdentoista apostolin koorumin presidentti, palveli ilmavoimissa toisen maailmansodan loppuvaiheissa Japanissa.

Vuonna 2004 olin presidentti Packerin ja muiden mukana Japanissa. Hänellä oli tilaisuus käydä joillakin samoilla paikoilla ja muistella joitakin kokemuksia ja

Presidentti Boyd K. Packeria on siunattu vanhurskaiden tavoitteiden asettamisesta.

päätöksiä, joita hän oli siihen aikaan tehnyt. Hänen luvullaan kerron teille joitakin noista hänen ajatuksistaan ja tuntemuksistaan.

Presidentti Packer kuvaili kokemuksia, jotka sattuvat eräällä saarella Okinawan edustalla. Se oli hänen mukaansa hänen vuorensa erämaassa. Hänen oma valmistautumisensa ja muiden jäsenten tapaaminen olivat syventäneet hänen uskoaan evankeliumin opetuksiin. Häneltä puuttui vielä vahvistus – varma tieto siitä, minkä hän oli jo tullut tuntemaan totuutena.

Presidentti Packerin elämäkerran kirjoittaja on ikuis-tanut, mitä sitten tapahtui: ”Sen sijaan että hän olisi kokenut tavoittelemansa vahvistuksen suomaa rauhaa, hän joutui kohtaamaan viattomia vastaan käydyn sodan

helvetin. Eräänä päivänä etsiessään yksinäisyyttä ja aikaa ajatella hän kiipesi eräälle valtamerestä kohoavalle kukkulle. Sieltä hän löysi tuhotun talonpoikaismökin rauniot ja lähellä olevan hylätyn bataattipellon. Ja asettuessaan makuulle kuolevien kasvien keskelle hän näki surmatun äidin ja kahden lapsen ruumiit. Niiden näkeminen täytti hänet syvällä murheella, johon sekoittui rakkauden tunteita hänen omaa perhettään ja kaikkia perheitä kohtaan.”⁶

Sen jälkeen presidentti Packer meni tilapäisbunkkeriin, jossa hän mietiskeli, pohdiskeli ja rukoili. Myöhemmin hän kuvaili tätä tapahtumaa siten, että minä katsoisin sen olleen vahvistava hengellinen kokemus. Hän tunsin innoitusta sen suhteen, mitä hänen pitäisi tehdä elämällään. Hänellä ei ollut tietenkään mitään aavistusta siitä, että hänet kutsuttaisiin siihen korkeaan ja pyhään kutsumukseen, joka hänellä nyt on. Hänen visionsa oli, että hän halusi olla opettaja, joka tähdentää Vapahtajan opetuksia. Hän teki päätöksen, että hän eläisi vanhurskasta elämää.

Hän tunsin hyvin syvällisellä tavalla, että hänen pitäisi etsiä vanhurskas vaimo ja että he kasvattaisivat yhdessä suuren perheen. Tämä nuori sotilas ymmärsi, että hänen uravalintansa toisi vaatimattoman toimeentulon ja että hänen suloisella kumppanillaan pitäisi olla sama tärkeysjärjestys elämässä ja halu elää ilman joitakin aineellisia asioita. Sisar Donna Packer oli ja on presidentti Packerille täydellinen kumppani. Heillä ei ole koskaan ollut liiemmästi ylimääräistä rahaa, mutta he eivät ole tunteneet jääneensä mistään paitsi. He ovat kasvattaneet 10 lasta, ja se on vaatinut uhrauksia. Heillä on nyt 60 lastenlasta ja 80 lastenlastenlasta.

Kerron tämän tosikertomuksen siksi, että liian usein tavoitteemme perustuvat asioihin, joita maailma arvostaa. Peruselementit ovat itse asiassa melko yksinkertaisia jäsenille, jotka ovat saaneet pelastavat toimitukset. Olkaa vanhurskaita. Perustakaa perhe. Etsikää sopiva tapa elättää perheenne. Palvelkaa, kun teidät kutsutaan. Valmistautukaa kohtaamaan Jumala.

Vapahtaja on opettanut, ettei ”kukaan voi rakentaa elämäänsä omaisuuden varaan” (Luuk. 12:15).

Rakentakaa maatanne ja yhteisöänne

Jotta olisitte se sukupolvi, joka teidän pitää olla, niin henkilökohtaisten piirteiden, ominaisuuksien ja päätösten lisäksi teidän tulee rakentaa maatanne ja yhteisöä, jossa

*Juutalaiskristillinen perintö,
jonka olemme saaneet, on
paitsi kallisarvoinen myös
välttämätön taivaallisen
Isämme suunnitelmalle.
Meidän pitää säilyttää se
tuleville sukupolville.*

elätte. Teidän sukupolvenne pitää suojella vanhurskautta ja uskonnonvapautta. Juutalaiskristillinen perintö, jonka olemme saaneet, on paitsi kallisarvoinen myös välttämätön taivaallisen Isämme suunnitelmalle. Meidän pitää säilyttää se tuleville sukupolville. Meidän pitää liittyä yhteen hyvien ihmisten kanssa, myös kaikkiin muihin uskontokuntiin kuuluvien ja etenkin niiden kanssa, jotka tuntevat olevansa vastuussa käytöksestään Jumalalle. He ovat ihmisiä, jotka ymmärtäisivät neuvon: ”Kuka lienetkin, tee työsi parhaimmin.” Juutalaiskristillisten arvojen ja uskonnonvapauden onnistunut lisääntyminen tekee teidän sukupolvestanne sen suurenmoisen sukupolven, joka sen pitää olla.

Nyky maailman haasteiden vuoksi ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi ovat erityisen kiinnostuneita siitä, että osallistutte sopivalla tavalla poliittiseen toimintaan siinä maassa, jossa asutte. Kirkko on puolueeton poliittisessa kilvoittelussa eikä tue ehdokkaita tai puolueita. Me odotamme kuitenkin, että jäsenemme ovat täysin mukana tukemassa niitä valitsemiaan ehdokkaita ja puolueita, jotka kannattavat hyvää hallintotapaa suojelevia periaatteita. Oppimme on selkeä: meidän ”tulee etsiä uuterrasti [niitä, jotka ovat] rehellisiä – – ja viisaita” (OL 98:10).

Luotamme teihin suuresti. Kirkon johto uskoo vilpittömästi, että te voitte rakentaa valtakuntaa paremmin kuin yksikään aiempi sukupolvi. Teillä on paitsi rakkautemme ja luottamuksemme myös rukouksemme ja siunauksemme. Tiedämme, että teidän sukupolvenne menestys on välttämätöntä kirkon jatkuvalla vakiinnuttamiselle ja valtakunnan kasvulle. Rukoilemme, että teette työnne parhaimmin, kun kaihdatte naamion käyttämistä, toimitte sopusoinnussa todellisen identiteettinne kanssa, asetatte asianmukaisia tavoitteita ja rakennatte maatanne ja yhteisöänne. ■

Kirkon koululaitoksen nuorille aikuisille tarkoitetun hartaustilaisuuden puheesta, joka pidettiin Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksella 4. maaliskuuta 2012. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa lds.org/broadcasts/archive/ces-devotionals/2012/01?lang=eng.

VIITTEET

1. Julkaisussa Francis M. Gibbons, *David O. McKay: Apostle to the World, Prophet of God*, 1986, s. 45.
2. Ks. Mark L. Staker, ”Remembering Hiram, Ohio”, *Ensign*, lokakuu 2002, s. 32, 35.
3. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 26.
4. ”Voiko milloinkaan nuoremme”, *MAP-lauluja*, 168.
5. Julkaisussa ”Joy – For Us and Others – Comes by Following the Savior”, <http://lds.org/prophets-and-apostles/what-are-prophets-testimonies?lang=eng>.
6. Lucile C. Tate, *Boyd K. Packer: A Watchman on the Tower*, 1995, s. 58–59.

Gary ja Susan Carter

Meillä temppeilyöntekijöillä on ollut siunaus tavata nuoria aikuisia, jotka tulevat temppeliin vastaanottamaan oman endamenttinsa. Olemme huomanneet, että temppeleseminaarista on ollut heille apua, mutta vanhurskaiden vanhempien ja johtohenkilöiden vaikutus on auttanut heitä vielä merkittävämmässä määrin valmistautumaan temppeiliitosten tekemiseen. Meidän vanhempien ja johtohenkilöiden ei pidä pelkäästään auttaa nuoria valmistautumaan vain joitakin kuukausia kestävään kokoaikaiseen lähestysojpalveluun. Meidän täytyy myös auttaa heitä valmistautumaan iankaikkisesti kestävien temppeiliitosten tekemiseen ja pitämiseen. Ensimmäiset askeleet voi ottaa lapsuudessa.

Lasten valmistaminen

Vanhemmat voivat osoittaa lapsilleen temppeelin tärkeyden käymällä palvelemassa temppeleissä ja todistamalla temppeilyöstä. Myös siellä, missä ei ole mahdollista käydä temppeleissä usein, vanhemmat voivat juurruttaa lapsiinsa halun käydä temppeleissä.

Presidentti Howard W. Hunter (1907–1995) opetti vanhempia: ”Kertokaamme lapsillemme niistä hengellisistä tunteista, joita meillä on temppeleissä. Ja opettakaamme heille utterammin ja luontevammin niitä asioita, joita meidän on sopivaa sanoa Herran huoneen tarkoituksista.”¹ Lastemme pitää tietää, että temppeli on paikka, jossa me voimme saada vastauksia rukouksiin ja jossa me tunnemme Jumalan rakkauden.

TEINI- IKÄISET ja TEMPPELILIITOT

Kokoaikaisia lähetyssaarnaajia koskevien ikärajojen alentamisen myötä kymmenentuhannet aiempaa useammat teini-ikäiset tekevät nyt pyhiä temppeiliittoa.

Vanhemmat voivat myös opettaa lapsiaan odottamaan innolla omaa rajoitetun käytön suositustaan, joka heillä on mahdollisuus saada, kun he täyttävät 12 vuotta, ja elämään kelpoisuutena sen saamiseen. Kun näiden nuorten temppeeliinmenon aika koittaa, näemme sen ilon ja ylpeyden, jolla he esittävät suosituksensa temppeleissä.

Nuorten valmistaminen

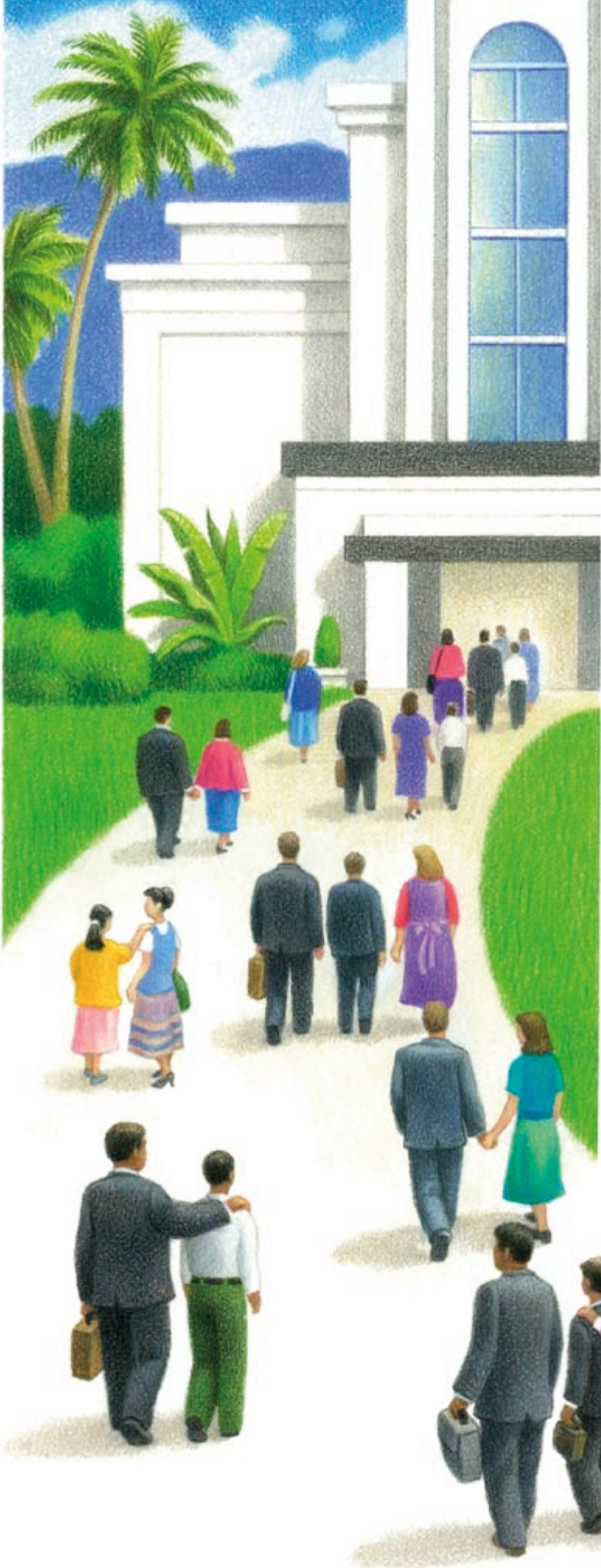
Vanhemmat voivat auttaa lapsiaan osallistumaan sukututkimukseen, niin että kun lapset täyttävät 12 vuotta, he voivat viedä temppeliin perhenimiä. Nuorille, jotka niin tekevät, vanhin David A. Bednar kah-

dentoista apostolin koorumista on luvannut: ”Rakkautenne ja kiitollisuutenne esivanhempianne kohtaan lisääntyy. Todistuksenne Vapahtajasta ja kääntymisenne Hänen puoleensa syvenee ja kestää. Ja minä lupaan, että teitä varjellaan vastustajan voimistuvalla vaikutukselta.”²

Olemme nähneet monia esimerkkejä tämän lupauksen täyttymisestä. Äskettäin eräs nuori nainen kertoi meille, että tutkittuaan isoäitinsä tietoja hän oli tullut temppeeliin tekemään työn isoäitinsä puolesta. Hän sanoi, että kun hänet kastettiin isoäidin puolesta, hän sai selkeän tunteen, että hänen isoäitinsä ottaisi hänet vastaan tulevassa elämässä. Sellaiset kokemukset vahvistavat todistusta ja juurruttavat halun osallistua muihinkin temppeelin toimituksiin.

Monet nuorista kohtaavat kiusauksia pukeutua säädettömästi. Kun vanhemmat ja johtohenkilöt käyttävät

viehättäviä, säädylisiä vaatteita, nuoret ymmärtävät, että hekin voivat tehdä niin. Nuorten pitää ymmärtää, että se, kuinka he pukeutuvat ja kuinka he kohtelevat ruumistaan, voi toimia osoituksena heidän opetuslapsuudestaan

Vanhemmat voivat auttaa nuoria valmistautumaan temppeliin auttamalla heitä ymmärtämään ne liitot, jotka he tulevat tekemään siellä. Temppeliliitoissa annetaan lupauksia noudattaa ehdottoman hyveellisyyden ja siveyden lakia, olla laupias, lempeä, suvaitsevainen ja puhdas, omistaa sekä kykynsä että aineelliset varansa totuuden levittämiseen ja ihmisluvun kohottamiseen, olla jatkuvasti uskollinen totuuden asialle ja pyrkiä kaikin tavoin edistämään suurta valmistustyötä, jotta maa saatettaisiin valmiiksi vastaanottamaan Kuninkansa – Herran Jeesuksen Kristuksen.³ Vanhemmat voivat todistaa, että nuoret tulevat saamaan henkilökohtaisia ja voimallisia siunauksia koko elämänsä ajan, kun he pitävät nämä liitot. Näistä liitoista tulee nuorille merkityksellisempiä, kun heidän vanhempansa auttavat heitä ymmärtämään, että Jeesuksen Kristuksen sovitus on tehnyt mahdolliseksi sekä nämä siunaukset että nämä liitot.

On monia tapoja, joilla voimme osaltamme valmistaa lapsiamme ja nuoriamme saamaan temppelin siunaukset. Mitä valmiimpia he ovat, sitä todennäköisemmin he kokevat rauhaa ja tuntevat Hengen ja kykenevät siten saamaan suuria hengellisiä kokemuksia ottaessaan vastaan endaumenttinsa. Kohottava temppelikokemus tekee heistä sitoutuneempia Kristuksen opetuslapsia ja parempia lähetyssaarnaajia, jotka ovat motivoituneita auttamaan opettamaan ihmisiä valmistautumaan omien pyhien temppelitoimitustensa vastaanottamiseen. ■

VIITTEET

1. Ks. "Seuratkaa Jumalan Poikaa", *Valkeus*, tammikuu 1995, s. 87.
2. "Lasten sydämet kääntyvät", *Liahona*, marraskuu 2011, s. 26–27.
3. Ks. James E. Talmage, julkaisussa *Valmistaudun astumaan pyhään temppeliin*, 2002, s. 34–35.

SUURI lähetyssaarnaaja- perintömme

Kaikki lähetyssaarnaajat, ennen ja nyt, palvelevat siinä toivossa, että voivat tehdä muiden ihmisten elämän paremmaksi.

**LaRene Porter Gaunt
ja Linda Dekker Lopez**
kirkon lehdet

Nykyyiset lähetyssaarnaajat ovat perineet suurenmoisen tehtävän täyttää maan Herran tuntemuksella (Jes. 11:9). Abrahamista Paavaliin, Ammoniin ja Wilford Woodruffiin lähetyssaarnaajat pyhissä kirjoituksissa ja kirkon historiassa ovat nykyajan lähetyssaarnaajille varteenotettavina roolimalleina.

Olemmepa sitten jäsenlähetyssaarnaajia, valmistautumassa kokoaikaiseen lähetystyöpalveluun, palvelemissa lähetystyössä tai palaamassa lähetystyöstä, me voimme ammentaa rohkeutta ja innoitusta näistä esimerkeistä.

Lähetyssaarnaajaperintömme Raamatussa ja Kallisarvoisessa helmessä

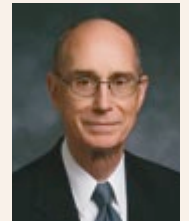
Vanhan testamentin lähetyssaarnaajat, sellaiset kuin Joonas, kutsuttiin julistamaan varoituksen ääntä kansalle (ks. Hes. 3:17–19). Joonan esimerkistä ymmärrämme parannuksen ja kuuliaisuuden tärkeyden. Kertomus Abrahamista opettaa meille Melkisedekin pappeuden seuraantoa ja voimaa koskevia asioita.

Uuden testamentin lähetyssaarnaajat, kuten Pietari ja Paavali, tekivät työtä säilyttääkseen Jeesuksen Kristuksen opetukset. Siitä huolimatta maailma vaipui ajan myötä luopumukseen. Jumala palautti evankeliumin profeetta Joseph Smithin kautta. Me teemme nyt työtä, kuten nuo lähetyssaarnaajat tekivät, säilyttääksemme Jeesuksen Kristuksen opetukset ja kertoaksemme niistä muille.

© 2002 DANIEL A. LEWIS

Daniel A. Lewisin teos Joonas rannalla Ninivessä. Joonas teki parannuksen ja lähti matkaan saarnaten ja todistaen, että Jehova hallitsee kaikkialla eikä rajoita rakkauttaan yhteen ainoaan kansakuntaan tai kansaan (ks. Joonas 1–4).

VAROITUKSEN ÄÄNI

”Koska Herra on hyvä, Hän kutsuu palvelijoita varoittamaan ihmisiä vaarasta. — Ajatelkaa Joonaa. Hän pakeni ensin Herran kutsua varoittaa Niniven asukkaita, jotka syntyivät sokaissut vaaralta. Hän tiesi, että jumalattomat ihmiset kautta aikojen ovat hylänneet profeetat ja joskus surmanneet heidät. Mutta kun Joonas toimi uskossa, Herra siunasi häntä varjeluksella ja menestyksellä.”

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Korottakaamme varoituksen äänemme”, *Liahona*, tammikuu 2009, s. 3.

Simon Vedderin teos Pietari ja Johannes hallitsijoiden edessä Jerusalemissa. Pietari ja Johannes tuotiin neuvoston eteen, ja ylipappi sanoi heille: "Me kielsimme jyrkästi teitä opettamasta sen miehen nimessä. Mutta nyt koko Jerusalemin on täynnä teidän oppianne -- Tähän Pietari -- [vastasi]: "Ennemmin tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä." (Ap. t. 5:28-29.)

Karel Skretan teos Apostoli Paavali. Matkoillaan ja kirjeissään Paavali todisti voimallisesti Vapahtajasta kaikkialla Vähässä-Aasiassa ja suuressa osassa siihen aikaan tunnettua maailmaa.

Walter Ranen teos Melkisedek siunaa Abramia [Abrahamin]. Melkisedek siunasi Abramia (ks. 1. Moos. 14:18-20) ja antoi hänelle myös pappeuden (ks. OL 84:14). Erään toisen kerran Herra ilmestyi Abramille ja sanoi: "Minä olen päättänyt -- tehdä sinusta palvelijan kantamaan minun nimeäni vieraassa maassa --. Ja sinä olet siunaukseksi jälkeläisillesi sinun jälkeesi, niin että he kantavat käsissään tämän palvelutyön ja pappeuden kaikille kansakunnille." (Abr. 2:6, 9.)

USKOTTOMIEN OPETTAMISTA

”Moosian pojat – lähtivät lamanilaisten keskuuteen. Opettaessaan kansaa, jonka perinteet eivät näyttäneet edistävän hengellistä kasvua, nämä uskolliset lähetyssaarnaajat olivat siitä huolimatta osaltaan aikaansaamassa voimallista muutosta näissä lamanilaisissa. Me tiedämme, että ’kukaan niistä lamanilaisista, jotka uskoivat heidän saarnaamiseensa ja kääntyivät Herraan, ei koskaan luopunut’ (Alma 23:6).”

Vanhin James B. Martino seitsemänkymmenen koorumista, ”Repentance That Brings Conversion”, *Ensign*, syyskuu 2012, s. 58.

© GARY L. KAPP, KOPIOINTI KIELLETTY

Gary L. Kappin teos Ammon kuningas Lamoniin edessä. Ammon, yksi Moosian pojista, pelasti kuningas Lamoniin laumat. Kun kuningas kysyi Ammonilta, oliko Jumala lähettänyt hänet, Ammon sanoi, että hän oli mies, jonka Pyhä Henki oli kutsunut opettamaan evankeliumia Lamoniin ”kansalle, jotta heidät johdatettaisiin tuntemaan se, mikä on oikeaa ja totta” (Alma 18:34).

Lähetyssaarnaajaperintömme Mormonin kirjassa

Alma, Amulek, Moosian pojat ja Samuel Lamanilainen ovat vain muutamia suurista lähetyssaarnaajan roolimalleista, joita on Mormonin kirjassa. Heissä näemme esimerkkejä parannuksesta, uskosta, kuuliaisuudesta ja rohkeudesta. Me voimme heidän laillaan luottaa siihen, että Jumala antaa innoitusta ja ilmoitusta ohjaamaan lähetystyöpalveluamme.

Walter Ranen teos Hän toi ilosanoman sielulleni. Enkeli kävi Samuel Lamanilaisen luona ja toi hänen sielulle ilosanoman, joka koski Vapahtajan tulemistä (Hel. 13:6–7). Osana kutumustaan saarnata nefiläisille Samuel nousi Sarahemlan kaupungin muurille ja ilmoitti tämän ilosanoman kansalle.

Lähetysaarnajaperintömme Opissa ja liitoissa

Evankeliumin palautuksen jälkeen lähetysaarnajat olivat välttämättömiä. Sellaiset lähetysaarnajat kuten Dan Jones, Orson Hyde ja Parley P. Pratt jakoivat Mormonin kirjoja ja kertoivat Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Jotkut, kuten profeetta Josephin veli Samuel, palvelivat lähellä kotiaan. Toiset matkustivat kauas vieden evankeliumin sellaisiin paikkoihin kuin Thaimaa, Sandwichsaaret (Havaiji), Tanska ja Englanti.

Nämä varhaiset lähetysaarnajat palvelivat usein lähetystyössä pitkään ja moneen eri kertaan. He jättivät vanhempansa, rakastettunsa, vaimonsa, lapsensa ja lastenlapsensa aivan kuten me. He ovat esimerkkeinä meille tänä aikana uskosta, rohkeudesta, kuuliaisuudesta, kestävydestä ja uutteruudesta.

Arnold Fribergin teos Mormonisaarnajasta, perustuu Christen Dalsgaardin alkuperäisteokseen. Tämä näkymä myöhempien aikojen pyhiin kuuluneesta alkuaikojen lähetysaarnajasta opettamassa Jeesuksen Kristuksen evankeliumia maaseutukotiinsa kokoontuneelle tanskalaiselle perheelle on tyypillinen esimerkki 1800-luvun käännytystyöstä. Lähetysaarnajat opettivat myös kadunkulmissa tai kaupunkien kokouspaikoissa.

Richard A. Murrayn teos Wilford Woodruff valmistautuu kasteisiin Benbow'n maatilalla. Herra johdatti Wilford Woodruffin 1840-luvulla John Benbow'n maatilalle Herefordshireen Englannissa. "Siellä oli väkeä, joka oli rukoillut muinaisten asioiden järjestystä", Wilford kirjoitti. "Siitä oli seurauksena, että ensimmäisen kuukauden aikana sinne saavuttuani kastoin kuusisataa asukasta. -- Kahdeksan kuukautta siinä maassa työskenneltyäni olin tuonut kirkkoon kahdeksansataa ihmistä. Miksi? Siksi, että siellä oli väkeä, joka oli valmis vastaanottamaan evankeliumin." ("Discourse", Deseret Weekly, 7. marraskuuta 1896, s. 643.)

Juuri saapuneet lähetysaarnajat kastoivat alkuperäisasukkaita Sandwichsaarilla (Havaijissa) jo vuonna 1851. Tämä valokuva on paljon myöhemmältä ajalta.

KOPIOINTI KIELLETTY

Lähetysaarnajaperinnöllemme rakentaminen

Siitä asti kun presidentti Thomas S. Monson ilmoitti lokakuun 2012 yleiskonferenssissa, että nuoret miehet ja nuoret naiset voivat lähteä lähetystyöhön aiempaa nuorempina, lähetyskentälle on tulvinut kymmeniätuhansia myöhempien aikojen pyhiä.

Huhtikuun 2013 yleiskonferenssissa vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista lisäsi oman todistuksensa lähetystyöstä ja kannusti meitä jokaista tulemaan tärkeäksi osaksi tätä kehkeytyvää ihmettä auttamalla löytämään niitä,

jotka ovat valmiita kuulemaan evankeliumia: ”Yhtä varmasti kuin Herra on innoittanut entistä useampia lähetysaarnajia palvelemaan, Hän on myös herättänyt useamman hyvän ja rehellisen ihmisen mielen ja avannut heidän sydämensä ottamaan vastaan Hänen lähetysaarnajansa. Te tunnette heidät jo, tai tulette tuntemaan. He ovat sukulaisianne tai he asuvat lähitienoillanne. Heidä kävelee ohitsenne kadulla, istuu vieressänne koulussa ja on teihin yhteydessä internetin välityksellä.” (”Se on ihme”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 78.) ■

Ken Spencerin teos Pioneerityössä kadulla. Nämä kaksi lähetysaarnajaa kertovat evankeliumista miehelle erään kirjakaupan edessä New Brunswickissä New Jerseyn osavaltiossa Yhdysvalloissa.

KIRKON HISTORIAN MUSEON LUVALLA

LÄHETYSAARNAAJAN NIMIKYLTTINNE

”Jos te ette ole kokoaikaisia lähetysaarnajia, joilla on lähetysaarnajan nimikyltti takkiin kiinnitettynä, nyt on aika maalata sellainen sydämeenne – maalata se Paavalin sanoin ’ei – – musteella vaan elävän Jumalan Hengellä’.”

Vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista, ”Se on ihme”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 78.

KIRKON HISTORIAN MUSEON LUVALLA

Joselito Jesus Acevedo Garcian teos Lamanilaiset puhkeavat kukkaan kuin ruusu. Tämä kuva tavoittaa lähetystyön hengen espanjaa puhuvien ihmisten keskuudessa. Nämä kaksi lähetysaarnajaa valmistautuvat opettamaan evankeliumia ihmisten hoitaessa päivittäisiä askareitaan. Perussa oleva Liman temppeli, joka on pienten talojen ja paikallisten eläinten keskellä, kuvaa kirkon kasvua.

Juei Ing Chenin teos Unohtumattomia lähetysaarnajia. Kirkon jäsenet Taiwanissa, kuten jäsenlähetysaarnajat kaikkialla, pyrkivät kertomaan evankeliumin ja pyhien kirjoitusten heille tuomasta ilosta. Pöydällä on pyhät kirjoitukset, ja suuressa sinisessä astiassa, jossa on kääriä, on kuva Taipeiin temppelistä Taiwanissa.

KIRKON HISTORIAN MUSEON LUVALLA

Emile Wilsonin teos Myöhempien aikojen pyhien lähetysaarnajia Sierra Leonea. Ensimmäinen lähetyskenttä Sierra Leoneen perustettiin Freetownissa 1. heinäkuuta 2007. Freetownista tuli 2. joulukuuta 2012 kirkon 3 000. vaarna.

© IRI, JUEIING CHENIN LUVALLA

Vanhin Eduardo Gavarret
seitsemänkymmenen koorumista

VALMISTAUTUNEENA TAISTELUUN

*Pankaamme luottamuksemme Vapahtajaan,
Herraan Sebaotiin, jotta olisimme valmistautuneita
emmekä kompuroisi taistelukentällä.*

Vuonna 1485 Englannin valtaistuimella oli Rikhard III. Se oli epävakaa aikaa, ja Rikhardin oli puolustettava kruunuaan useampaan kertaan. Mutta hän oli kokenut sotaveteraani, rohkea ja ovela soturi, jonka sotajoukossa oli 8 000 – 10 000 miestä.

Sinä samana vuonna Englannin kruunun tavoittelija Henrik Tudor, Richmondin jaarli, haastoi Rikhardin taisteluun ja kohtasi hänet paikassa, joka antoi taistelulle nimensä: Bosworth. Henrikillä, toisin kuin Rikhardilla, oli vain hiukan taistelukokemusta, ja hänen sotajoukossaan oli ainoastaan 5 000 miestä. Mutta hänellä oli rinnallaan hyviä neuvonantajia – aatelisia, jotka olivat osallistuneet samankaltaisiin taisteluihin, joihinkin jopa Rikhardia vastaan. Taisteluaamu koitti, ja kaikki olivat sitä mieltä, että Rikhard voittaisi.

Kuuluisa vaikuttava legenda tiivistää vuoden 1485 elokuun 22. päivän tapahtumat. Sinä aamuna Rikhard ja hänen miehensä valmistautuivat kohtaamaan Henrikin sotajoukon. Taistelun voittajasta tulisi Englannin hallitsija. Vähän ennen taistelua Rikhard

lähetti tallirengin katsomaan, oliko hänen lempihevosensa valmiina.

”Kengitä se nopeasti”, tallirengki komensi seppää. ”Kuningas haluaa ratsastaa joukkojensa kärjessä.”

Seppä vastasi, että tallirengki joutuisi odottamaan. ”Olen kengittänyt kuninkaan koko sotajoukon muutaman viime päivän kuluessa”, seppä sanoi, ”ja nyt minun on lähdettävä hakemaan lisää rautaa.”

Kärsimätön tallirengki sanoi, ettei voinut odottaa. ”Kuninkaan viholliset etenevät parhaillaan, ja meidän täytyy kohdata heidät kentällä”, hän sanoi. ”Käytä sitä, mitä sinulla on.”

Seppä toimi määräyksen mukaan parhaansa tehden ja valmisti rautapalasta neljä hevosenkenkää. Kun hän oli moukaroinut kengät, hän naulasi kolme niistä hevosen jaloihin. Yrittäessään kiinnittää neljättä kenkää hän kuitenkin tajusi, ettei hänellä ollut riittävästi nauvoja.

”Tarvitsen yhden tai kaksi naulaa lisää, ja niiden vasarointiin menee jonkin aikaa”, hän sanoi tallirengille.

Tallirengki ei kuitenkaan voinut odottaa enää. ”Kuulen jo sotatorvet”, hän ilmoitti. ”Etkö voisi vain käyttää sen, mitä sinulla on?”

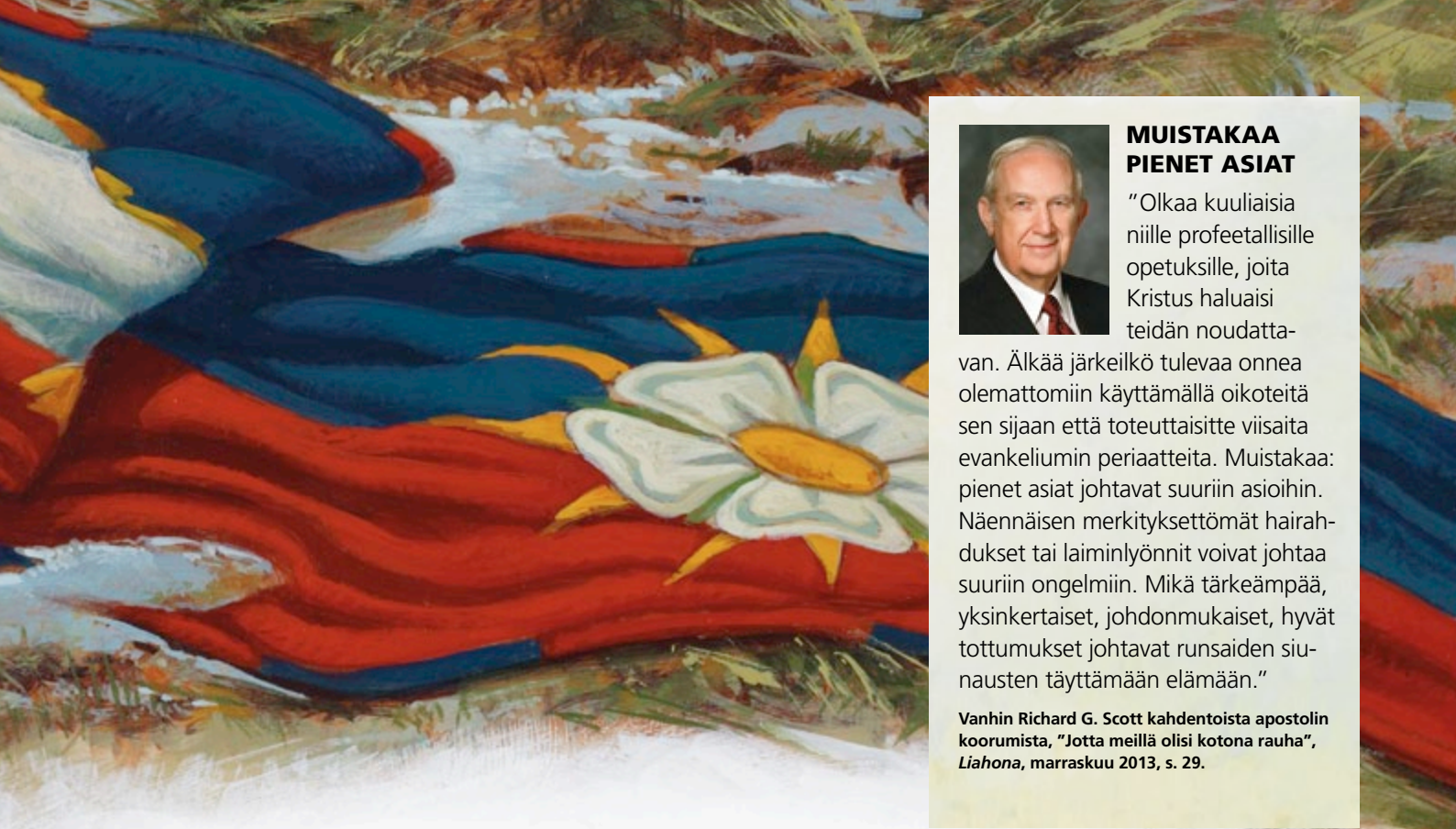
Seppä vastasi, että hän tekisi parhaansa, mutta hän ei kyennyt takaamaan, että neljäs hevosenkenkä pitäisi.

”Naulaa se vain paikalleen”, tallirengki komensi. ”Ja pidä kiirettä, tai kuningas Rikhard vihastuu meille kummallekin.”

Pian taistelu alkoi. Kootakseen miehensä hyökkäykseen Rikhard ratsasti edestakaisin kentällä taistellen ja kehottaen joukkojaan huutamalla: ”Ponnistelkaa eteenpäin! Ponnistelkaa eteenpäin!”

Katsoessaan halki kentän Rikhard näki kuitenkin muutamien miestensä perääntyvän. Koska hän pelkäsi, että hänen muutkin sotilaansa saattaisivat aloittaa perääntymisen, hän laukkasi kohti rikkoutunutta linjaa kannustaakseen miehiään eteenpäin. Mutta ennen kuin Rikhard tavoitti heidät, hänen hevosensa kompastui ja kaatui heittäen hänet maahan. Yksi hevosen kengistä, aivan kuten seppä oli pelännyt, oli pudonnut kuninkaan hurjapäisen laukan aikana.

Rikhard hyppäsi pystyyn samalla kun hänen hevosensa nousi ja laukkasi tiehensä. Henrikin sotajoukon edetessä Rikhard heilutti miekkaansa korkealla ilmassa ja huusi: ”Hevonen! Hevonen! Valtakuntani hevosesta!”

MUISTAKAA PIENET ASIAT

”Olkaa kuuliaisina niille profeetallisille opetuksille, joita Kristus haluaisi teidän noudatta-

van. Älkää järkeikö tulevaa onnea olemattomiin käyttämällä oikoteitä sen sijaan että toteuttaisitte viisaita evankeliumin periaatteita. Muistakaa: pienet asiat johtavat suuriin asioihin. Näennäisen merkityksettömät hairahdukset tai laiminlyönnit voivat johtaa suuriin ongelmiin. Mikä tärkeämpää, yksinkertaiset, johdonmukaiset, hyvät tottumukset johtavat runsaiden siunausten täyttämään elämään.”

Vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista, ”Jotta meillä olisi kotona rauha”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 29.

Mutta se oli liian myöhäistä. Siinä vaiheessa Rikhardin miehet jo pakenivat peläten Henrikin etenevää sotajoukkoa, ja taistelu hävittiin. Siitä asti on käytetty sanontaa:

*Naulan puuttuessa hävittiin kenkä,
kengän puuttuessa hävittiin hevonen,
hevosen puuttuessa hävittiin taistelu,
taistelun puuttuessa hävittiin valtakunta,
ja kaikki vain siksi, että hevosenkengästä
puuttui naula.¹*

Periaatteidemme kiinnittäminen

Kun ajattelen tätä kertomusta, mietin sitä, kuinka jokin niin pieni asia kuin puuttuva naula johti niin suureen käänteeseen tapahtumissa. Voimme verrata puuttuvaa naulaa evankeliumin periaatteisiin. Evankeliumin periaatteiden ja niihin liittyvien arvojen ja käytäntöjen puute voi jättää meidät avuttomiksi taistelukentällä kiusauksia ja pahuutta vastaan.

Mitä käytäntöjä elämästämme ja perheestämme puuttuu? Laiminlyömmekö henkilökohtaiset tai perheen rukoukset? Ahkeran pyhien kirjoitusten tutkimisen? Säännölliset perheillat? Täysien kymmenysten maksamisen? Veljämme ja sisartemme palvelemisen? Lepopäivän pyhittämisen? Tempelissä palvelemisen? Lähimmäistemme rakastamisen?

Kukin meistä voi katsoa sisimpäänsä ja saada selville, mitä meiltä ehkä puuttuu – mikä periaate tai tapa meidän pitää *kiinnittää* lujemmin elämäämme ja perheeseemme.

Sitten kun olemme todenneet tuon periaatteen tai tavan, me voimme toimia uutterasti ja päättäväisesti *tiukentaaksemme naulan* – elääksemme täydemmin tuon periaatteen mukaan ja ollaksemme itse ja perheenä valmistautuneempia puolustamaan sitä, mikä on oikein.

Opissa ja liitoissa Herra neuvoo: ”Ottakaa pelastuksen kypärä ja minun Henkeni miekka – Henkeni, jonka minä vuodatan teidän päällenne – sekä sanani, jonka minä ilmoitan teille, ja – – olkaa uskollisia, kunnes minä tulen” (27:18).

Uskollisille palvelijoilleen Vapahtaja on luvannut: ”Heidän käsivartensa on oleva minun käsivarteni, ja minä olen heidän pyöreänä kilpenään ja pitkänä kilpenään; ja minä vyötän heidän kupeensa, ja he taistelevat miehuullisesti minun puolestani; – – ja suuttumukseni tulella minä varjelen heitä” (OL 35:14).

Muistakaamme, että vaikka ”valjastat hevosesi taisteluun”, kuten Sananlaskuissa sanotaan, ”voitto on Herran kädessä” (21:31). Noudattakaamme Moronin kutsua tulla Kristuksen luokse ja tulla täydelliseksi Hänessä (ks. Moroni 10:32). Ja pankaaamme luottamuksemme Vapahtajaan, Herraan Sebaotiin, jotta olisimme valmistautuneita emmekä kompuroisi taistelukentällä pahaa vastaan. ■

VIITE

1. Ks. ”For Want of a Horseshoe Nail”, julkaisussa *The Book of Virtues: A Treasury of Great Moral Stories*, toim. William J. Bennett, 1993, s. 198–200.

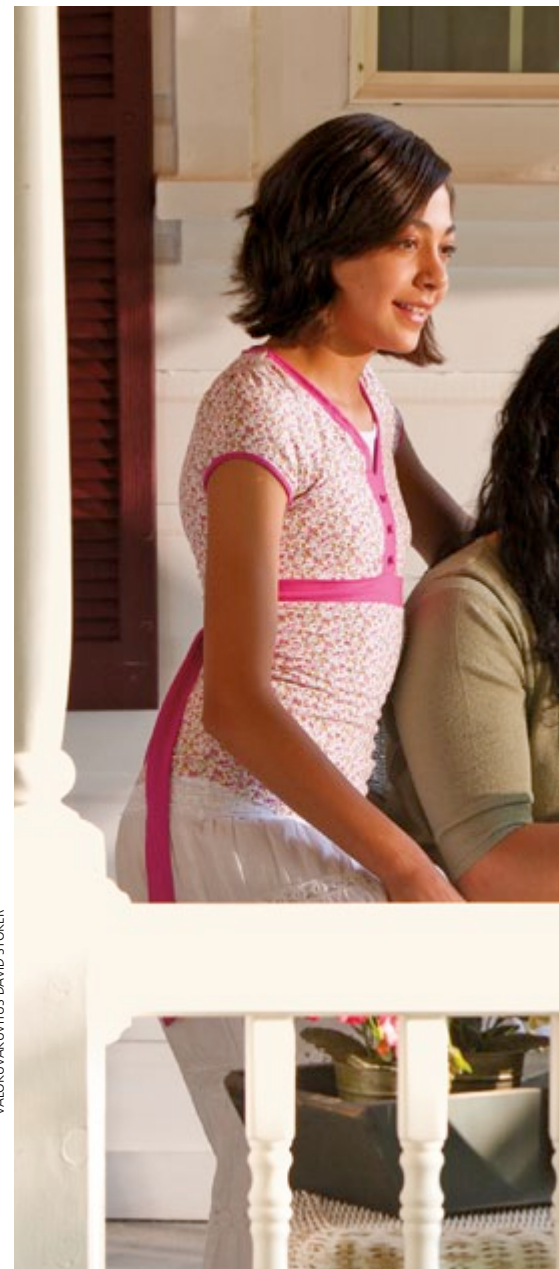
PELASTUKSEN TYÖTÄ joudutetaan

*Kun kutsumme, rakastamme ja palvelemme muita,
meistä tulee Jeesuksen Kristuksen todellisia opetuslapsia
ja me autamme pelastuksen työn jouduttamisessa.*

Vaikka kokoaikaisten lähetyssaarnaajien toimiminen verkossa ja kiertokäyntien järjestäminen seurakuntakeskuksissa herättävätkin innostusta, nuo muutokset ovat vain pikkuruinen osa pelastuksen työn kokonaiskuvaa. Paljon tärkeämpää on se, mikä meidän jäsenten osa on pelastuksen työn jouduttamisessa. Meitä ei pyydetä osallistumaan mihinkään uuteen ohjelmaan. Meitä kannustetaan yksinkertaisesti olemaan Jeesuksen Kristuksen todellisia opetuslapsia. Roolimme on paneutua rakastamaan ja palvelemaan lähellämme olevia – lohduttaa apua tarvitsevaa työtoveria, kutsua ystäviämme kastetilaisuuteen, auttaa iäkästä naapuria hänen pihatöissään, kutsua vähemmän aktiivinen jäsen aterialle tai auttaa naapuria sukututkimustyössä. Nämä kaikki ovat luontevia, mukavia tapoja kutsua vähemmän aktiivisia jäseniä ja niitä, jotka eivät kuulu kirkkoomme, tutustumaan elämäämme ja sen seurauksena evankeliumin valoon. Se, että jaamme heidän kanssaan niin elämämme hauskat kuin pyhätkin hetket, voi itse asiassa olla vaikuttavin tapa, millä kuka tahansa meistä voi tehdä työtä Jeesuksen Kristuksen viinitarhassa ihmisielujen pelastamiseksi (ks. OL 138:56).

Mitä on pelastuksen työ?

Pelastuksen työ on taivaallisen Isän työtä ”ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän [toteuttamiseksi]” (Moos. 1:39). Tähän tärkeään työhön kuuluu jäsenlähetytyö, käännyttäisten aktiivisina pitäminen, vähemmän aktiivisten jäsenten aktivointi, temppeli- ja sukututkimustyö sekä evankeliumin opettaminen.¹ Liian usein me ajattelemme, etteivät nämä evankeliumin osa-alueet liity toisiinsa. Mutta 23. kesäkuuta 2013 olleessa maailmanlaajuisessa johtajien koulutuslähetyksessä *Pelastuksen työ* vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista opetti, että ”työ on todella yksi kokonaisuus.

VALOKUUVAKUUTUS DAVID STOKER

Nämä eivät ole erillisiä toimintoja. Ne kaikki kuuluvat pelastuksen työhön.”²

Ilmaus ”Pelastuksen työn jouduttaminen” – lähetykseen liittyvän verkkosivuston nimi (hasteningthework.lds.org) – viittaa Herran lupaukseen: ”Katso, minä joudutan työtäni aikanaan” (OL 88:73).

Välttämättömät pappeuden toimitukset – kaste, konfirmointi, temppelitoimitukset sekä miehillä pappeuteen asettaminen – ovat virstanpylväitä polullamme takaisin taivaallisen Isämme luo. Kun me osallistumme pelastuksen työhön, me kuljemme ja innoitamme muita kulkemaan tätä liittojen polkua.

Jäsenet ja lähetyssaarnaajat työskentelevät yhdessä pappeuden avainten johdolla

On tullut aika keskittyä uudelleen siihen perusperiaatteeseen, että jäsenyys Herran kirkossa tarkoittaa sitä, että on kutsuttu olemaan täysin mukana Hänen pelastustyössään. Vaarnanjohtajilla ja piispoilla on lähetystyötä koskevat pappeuden avaimet omissa kirkon yksiköissään³ eli avaimet auttaa jäseniä tekemään sitä, mitä Kristuksen todelliset opetuslapset tekevät – jakamaan evankeliumin valoa. Lähetytsjohtajilla on pappeuden avaimet, joiden avulla he voivat ohjata johtamiensa lähetyssaarnaajien työtä.⁴ Kokoaikaisia lähetyssaarnaajia valmennetaan

opettamaan niitä, joita on valmistettu ottamaan vastaan evankeliumi. He auttavat jäseniä jäsenten lähetyksessä eikä päinvastoin. Näin kokoaikaiset lähetyssaarnaajat ja jäsenlähetyssaarnaajat ovat kumppaneita evankeliumin tuomisessa niiden elämään, joita Herra on valmistanut ottamaan sen vastaan.

Presidentti Thomas S. Monson sanoi lähetyksessä: ”Nyt on aika jäsenten ja lähetyssaarnaajien liittyä yhteen, toimia yhdessä, tehdä työtä Herran viinitarhassa tuodaksemme sieluja Hänen luokseen. Hän on valmistanut meille keinot kertoa evankeliumista moninaisin tavoin, ja Hän auttaa meitä ponnisteluissamme, jos toimimme uskossa Hänen työnsä toteuttamiseksi.”⁵

Vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista puhui rakkauden tärkeydestä. Hän sanoi: ”Yhdessä me työskentelemme uskossa ja ykseydessä – uskossa, että Herra johdattaa meidän askeleitamme, ja ykseydessä toistemme ja lähetyssaarnaajien kanssa, motiivina aina

rakkaus [Jeesusta Kristusta] kohtaan, toisiamme kohtaan ja niitä kohtaan, joita me palvelemme.”⁶

Seurakuntaneuvostot näyttävät mallia ja seurakuntien lähetystyönjohtajat koordinoivat

Piispan johdolla seurakuntaneuvosto auttaa, tukee ja koordinoi seurakunnan jäsenten pyrkimyksiä suunnittelemalla ja johtamalla pelastuksen työtä seurakunnassa.⁷

Seurakunnan lähetystyönjohtaja, joka on seurakuntaneuvoston jäsen, ”koordinoi seurakunnan pyrkimyksiä löytää, opettaa ja kastaa tutkijoita. Hän koordinoi tätä työtä sekä kokoa aikaisten lähetyssaarnaajien työtä.”⁸

Puhuessaan seurakuntien lähetystyönjohtajille vanhin Nelson sanoi: ”Auttakaa heidän [lähetyssaarnaajien] sopimuskirjansa täyttämässä merkityksellisillä tilaisuuksilla ja sopimuksilla, niin ettei heillä ole aikaa koputella ovia etsiessään ihmisiä opetettaviksi. – – [Te olette] yhdistävä side lähetyssaarnaajien, seurakuntaneuvoston ja seurakunnan jäsenten välillä.”⁹

Menestyksen todellinen mitta

Me myöhempien aikojen pyhät olemme siunattuja saadessamme elää tänä aikana, jolloin Herra jouduttaa työtään. Koska Jumala on tarkoituksella asettanut meidät maan päälle tänä aikana, meillä on kyky tehdä enemmän kuin luulemme kykenevämmekemään. Niin kauan kuin me autamme ystävällisesti ja rakastaen niitä, jotka tarvitsevat ystävyttämme ja apuamme, me emme voi epäonnistua. Menestys lähetystyössä tulee siitä, että noudatamme mieleemme ja sydämeemme virtaavaa innoitusta ja yksinkertaisesti kutsumme muita evankeliumikeskeiseen elämäämme. Kutsuminen on menestymisen mitta, ei se, menevätkö ihmiset kasteelle tai tulevatko he aktiivisiksi kirkossa. Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista sanoikin siitä suuresta lähetysaarnajien joukosta, joka on nyt astumassa lähetyskentälle: ”Nyt on tullut aika, jolloin meidän täytyy sanoa: ’Tässä he tulevat.’ Meidän kaikkien täytyy suunnitella, että käytämme näitä taivaan lähettämiä voimavaroja mahdollisimman hyödyllisesti.”¹⁰

Meidän kaikkien on aika ymmärtää selkeämmin roolimme pelastuksen työn jouduttamisessa. Kun teemme jäsenlähetystyötä, käännyttäen aktiivisina pitämistä, vähemmän aktiivisten jäsenten aktivoinnista, temppele- ja sukututkimustyöstä ja evankeliumin opettamisesta luonnollisen osan elämäämme, me koemme suurta iloa ja meille suodaan hengellisiä lahjoja, joita tarvitsemme vahvistaaksemme kirkkoa 2000-luvulla. ■

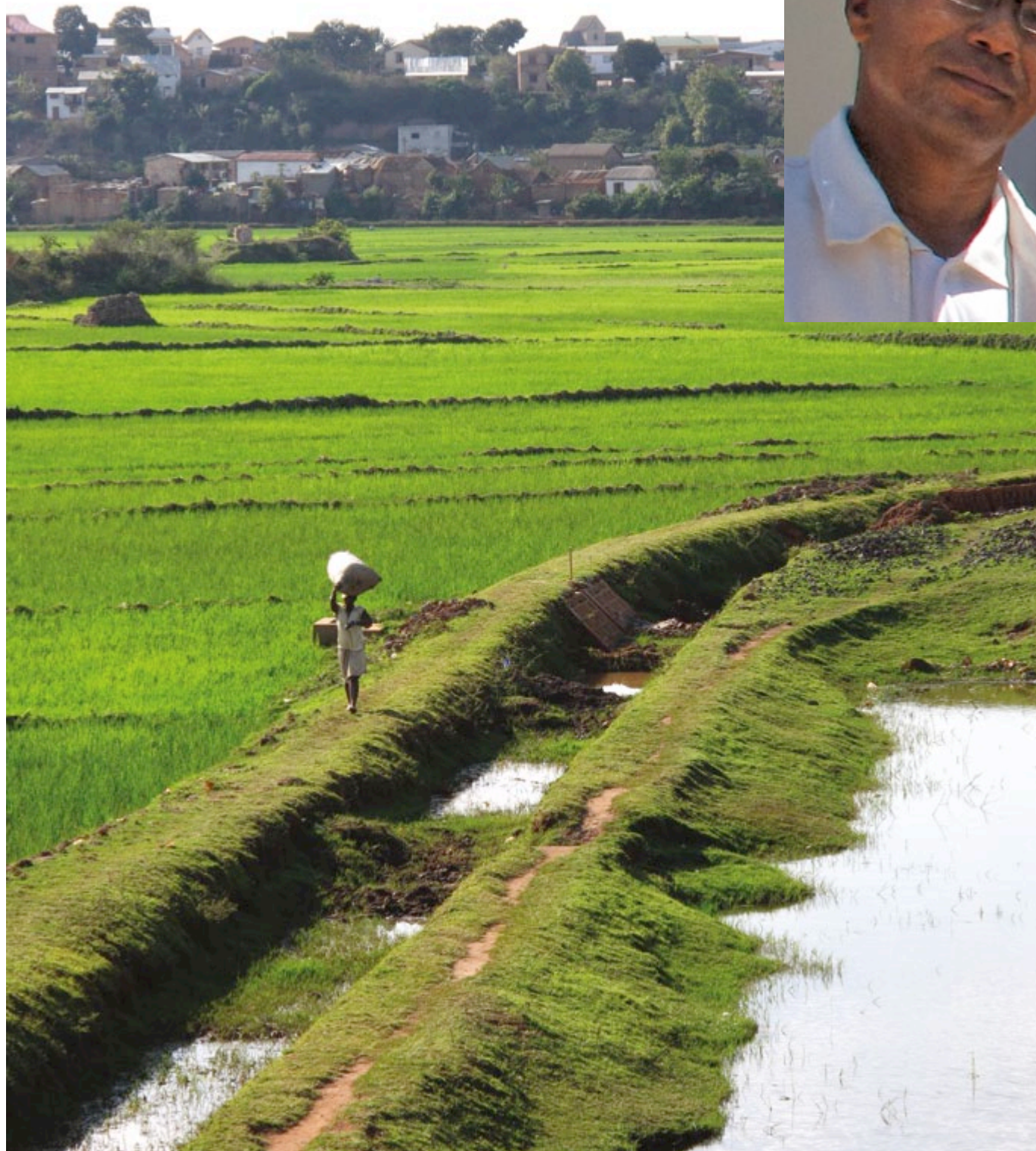
VIITTEET

1. Ks. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, luku 5.
2. ”Vertaus isästä nukkumaanmenoaikaan”, *Pelastuksen työ – maailmanlaajuinen johtajien koulutuslähetyksen*, 23. kesäkuuta 2013, hasteningthework.lds.org.
3. Ks. *Käsikirja 2*, 5.1.6 ja 5.1.9.
4. Ks. *Käsikirja 2*, 5.1.6.
5. ”Uskoa pelastuksen työssä”, *Pelastuksen työ*, hasteningthework.lds.org.
6. ”Hengellistä työtä”, *Pelastuksen työ*, hasteningthework.lds.org.
7. Ks. *Käsikirja 2*, 5.1.2.
8. *Käsikirja 2*, 5.1.3.
9. ”Vertaus isästä nukkumaanmenoaikaan”, *Pelastuksen työ*, hasteningthework.lds.org.
10. *Pelastuksen työ*, hasteningthework.lds.org.

Video *Pelastuksen työ – maailmanlaajuinen johtajien koulutuslähetyksen* on 26 kielellä osoitteessa hasteningthework.lds.org. Lähetyksen on myös arkistoituna 59 kielellä osoitteessa lds.org/broadcasts. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa* on 29 kielellä osoitteessa lds.org/manual/handbook.

*Lähetysseurain
jäsenien ottaminen
taksin kyytiin
lähetti Roger
Randrianarisonin
opetuslapsuuden
polulle.*

MINUSTA TULI rauhan mies

*Temppeli, lähetystyöt ja palveleminen auttoivat Rogeria ja hänen perhettään etene-
mään kohti iankaikkiseksi
perheeksi tulemista.*

Matthew D. Flitton

kirkon lehdet

Roger Randrianarison tiesi, että hänen perheensä elämästä puuttui jotakin. ”Rukoilin Jumalaa auttamaan minua, että löytäisin jotakin johdattamaan perhettäni”, hän sanoo. ”Minulla oli halu johtaa perhettäni johonkin hyvään, johonkin, mikä johtaisi oikealle polulle.”

Hän oli huolissaan siitä, kuinka kasvattaa kolmea lastaan – poikiaan Randrianandrya ja Sedinirinaa sekä tyttärtään Nirinaa. Hän suri sitä, että hänen äkkipikaisuutensa oli johtanut haasteisiin perheessä. Hän halusi olla ystävällisempi isä.

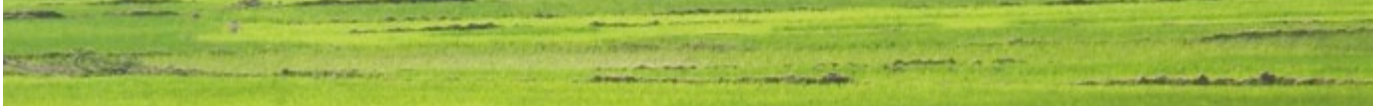
”Päätin, että minä olin se, jonka oli muututtava, koska näin, millainen minusta oli tullut”, hän sanoo.

Roger oli menettänyt rakennusyrityksensä muutama vuosi aiemmin ja teki töitä taksinkuljettajana Antananarivossa Madagaskarilla. Eräänä päivänä hän otti kyytiin kaksi sisarlähetysaarnajaa.

”Kun he olivat autossa, he kysyivät minulta nimeäni ja sitä, onko minulla perhe”, hän kertoo. ”He kysyivät, tiesinkö, kuka Jumala on, ja rukoilinko Häntä.”

Lähetysaarnajat lauloivat kyydin aikana Rogerin kanssa lauluja ja kutsuivat hänet kirkkoon. Hän yritti mennä muutaman kerran, mutta ei koskaan onnistunut sovittamaan kokouksia aikatauluunsa, ja niin hän menetti yhteyden lähetysaarnajiin.

Noin viisi kuukautta myöhemmin Roger oli yhtenä päivänä kotona tekemässä töitä, kun hän kuuli kahden lähetysaarnajan puhuvan jonkun kanssa aitansa toisella puolen. Roger tiesi, että he tulisivat puhumaan hänen kanssaan. Hänestä tuntui, että hänen pitäisi vastata myöntävästi, kysyisivätpä lähetysaarnajat häneltä mitä tahansa.

Evankeliumin tutkiminen perheenä on auttanut Randrianarisonin perhettä kasvamaan tiiviimmin yhteen.

Esittäytyttyään lähetyssaarnaajat kysyivät, tiesikö hän mitään Jumalasta. Kyllä. Halusiko hän rukoilla Jumalaa? Kyllä. Halusiko hän puhua lähetyssaarnaajien kanssa? Kyllä. Milloin? Nyt. Lähetyssaarnaajat sanoivat, että he palaisivat 20 minuutin kuluttua. Kun he tulivat takaisin, heillä oli mukanaan eräs lähistöllä asuva jäsen.

Lähetyssaarnaajat opettivat Rogeria useaan otteeseen kuukauden mittaan hänen kotonaan. Sen perusteella, mitä muu perhe oli kuullut kirkosta, he eivät halunneet osallistua tutkimiseen lähetyssaarnaajien kanssa. Opiskeltuaan evankeliumia kuukauden Roger lähti lähetyssaarnaajien kanssa kirkkoon. Ystävällinen vastaanotto, jonka hän koki, teki häneen vaikutuksen. ”Jäsenet ottivat minut vastaan aivan kuin olisivat jo tunteneet minut hyvin pitkän aikaa”, hän sanoo.

Roger meni kirkosta kotiin ja kertoi perheelleen, että hän aikoi mennä kasteelle kuukauden kuluessa ja että he saivat vapaasti valita, liittyvätkö he kirkkoon vai eivät. Perhe pyysi häntä odottamaan, jotta he voisivat mennä kasteelle yhdessä. He alkoivat käydä kokouksissa ja yllättyivät myös iloisesti.

Ensimmäinen kerta, jolloin Rogerin vanhin poika Randrianandry osallistui kirkon kokouksiin, jätti häneen pysyvän vaikutuksen. ”Kun tulin kirkkoon ensimmäisen kerran,

yllätyin todella, koska ihmiset olivat niin nöyriä”, hän sanoo. ”Ensinnäkin he olivat asianmukaisesti pukeutuneita kirkkoon. Sen jälkeen tajusin, että he olivat siellä todella tiettyä tarkoitusta varten, eivät vain näyttellessä itseään muille ihmisille.”

Koko Randrianarisonin perhe kastettiin 20. helmikuuta 2003. Tuolloin Nirina oli 8-vuotias, Sedinirina 17-vuotias ja Randrianandry 19-vuotias. Perhe lakkasi tekemästä työtä sunnuntaisin ja asetti evankeliumin mukaisen elämän etusijalle.

Muutoksia

”Kasteeni jälkeen näin monia muutoksia kodissamme”, sanoo Rogerin vaimo Arelina. ”Siitä tuli hengellinen koti, ja evankeliumin mukaisesta elämästä koitui hyvin monia sekä ajallisia että hengellisiä siunauksia.”

Ajallisesta näkökulmasta katsottuna Roger pitää taivaallisen Isän avun ansiona sitä, että hän sai aloitettua yrityksensä uudelleen. Ajettuaan taksia kaksi vuotta ja tehtyään kaikkea muuta mahdollista perheensä elättämiseksi hän alkoi saada rakennusurakoita. ”Uskon, että Jumala siunaa minua aina, kun päätän seurata Häntä”, hän sanoo.

Mutta hänen poikansa kertovat, että suurin muutos, mitä he ovat nähneet, on tapahtunut heidän isänsä

temperamentissa. He pitävät nykyään isäänsä esimerkkinä nöyryydestä ja ystävällisyydestä. Roger sanoo, että evankeliumi sai hänet vakuuttumaan siitä, että hänen täytyy muuttua. Hän on yrittänyt täyttää elämänsä hyvillä asioilla siitä pitäen kun hän alkoi tutkia evankeliumia.

”Evankeliumin opetusten ansiosta en koskaan menetä malttiani”, hän sanoo. ”Joskus on yllytyksiä, mutta evankeliumi on sydämessäni, mielessäni ja hengessäni. Se auttaa minua pysymään tyynenä.”

Kun häiritseviä tilanteita tulee, Roger on se, joka rauhoittaa perheenjäseniä ja muistuttaa heitä toimimaan siten kuin Vapahtaja toimisi.

”Isästä tuli nöyrä, ja nyt hän huolehtii perheestämme rakkautta osoittaen”, Sedinirina sanoo. ”Kun katson hänessä tapahtunutta muutosta, olen hyvin kiitollinen taivaallisesta Isästä, evankeliumista ja siitä, että olemme kirkon jäseniä.”

lankaikkainen perhe

Vuonna 2006 Roger ja Arelina matkustivat yleisen temppelissäkävijöiden avustusrahaston turvin Johannesburgiin Etelä-Afrikkaan sinetöitäviksi temppelissä.

Vuosina 2009–2011 Sedinirina ja Randrianandry palvelivat lähetystyössä Etelä-Afrikassa – Sedinirina Kapkaupungissa ja Randrianandry Johannesburgissa. Osittain heidän motivaationaan palvelemiseen oli halu auttaa muita perheitä muuttamaan aivan kuten heidän perheensä oli muuttanut.

”Tällainen ihme voi tapahtua, ja se tapahtui, koska lähetysaarnajat tulivat kotiimme”, Randrianandry sanoo. ”Niinpä minulla oli halu saada aikaan aivan sama asia jollekulle perheelle jossakin.”

Tuo päätös toi Randrianarisonin perheelle uuden siunauksen. Sedinirina ja Randrianandry olivat yhdeksän päivää yhtä aikaa Johannesburgissa lähetysaarnajien koulutuskeskuksessa. Roger järjesti asiat niin, että hän lensi Etelä-Afrikkaan yhdessä Arelinan ja heidän tyttärensä Nirinan kanssa, jotta koko

perhe voitiin sinetöidä yhteen temppelissä. Nirina, joka oli tuolloin 14-vuotias, sanoo, että on vaikeaa kuvailla kokemusta ja sitä, mitä hän tunsi.

”Se vahvisti uskoani ja auttoi minua tuntemaan, että olen lähempänä Jumalaa”, hän sanoo.

Nykyään perheenjäsenet tekevät työtä rakentaakseen ja vahvistaakseen ihmisiä ympärillään. Roger palvelee seurakuntansa piispana. Arelina tekee työtä Alkeisyhdistyksessä Usko Jumalaan -ohjelman parissa. Sedinirina on vaarnan apulaiskirjuri. Randrianandry on seurakunnan apulaiskirjuri. Nirina on seurakunnan musiikinjohtaja.

Evankeliumi on ollut vastaus rukouksiin Randrianarisonien kodissa. Se on parantanut vanhoja haavoja, lähentänyt heitä toisiinsa ja antanut heille mahdollisuuden olla yhdessä ikuisesti. Se on opettanut Rogeria rakastamaan. ”Perhe-elämä”, hän sanoo, ”on täynnä rakkautta.” ■

Matkustaminen Etelä-Afrikkaan sinetöitäväksi Johannesburgin temppelissä on vahvistanut Randrianarisonin perhettä.

TEMPELISSÄ-KÄVIJÖIDEN AVUSTUSRAHASTO

”Maailmassa on yhä alueita, joilla temppelit ovat niin kaukana jäsenistämme, ettei heillä ole varaa matkustaa niihin. Sen vuoksi he eivät pysty saamaan osakseen niitä pyhiä ja iankaikaisia siunauksia, joita temppelit suovat. Avuksi tässä asiassa meillä on käytettävissämme yleinen temppelissäkävijöiden avustusrahasto. Tästä rahastosta kustannetaan yksi matka temppeliin niille, jotka eivät muutoin pystyisi menemään temppeliin mutta kipeästi kaipaavat tuota mahdollisuutta. Ne, jotka mahdollisesti haluavat lahjoittaa tähän rahastoon, voivat tehdä sen yksinkertaisesti kirjoittamalla tiedon tavalliseen lahjoituslipukkeeseen, joka annetaan piispalle.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Tavatessamme jälleen”, Liahona, marraskuu 2011, s. 5.

PALAISIKO MATTHEW?

Meillä oli seurakunnassamme vahva joukko nuoria miehiä, mutta poikamme Matthew hakeutui erään kirkkoon kuulumattoman henkilön seuraan, joka Matthew'n lailla rakasti autoja ja kaikkea mekaniikkaan liittyvää. Valitettavasti tämä nuorukainen oli perheestä, joka ei arvostanut uskontoa. Hänen vanhempansa sallivat alkoholin käytön ja tupakoinnin kodissaan eivätkä uskoneet, että siveellisesti puhtaana eläminen on tärkeää.

Matthew oli ansainnut partiossa vaativimman arvomerkin, mutta hän ei osallistunut palkinnonjakotilaisuuteen, koska oli lakannut elämästä partiolaisen tasovaatimusten mukaan. Keräsin kaikki hänen partiomerkinsä ja tein niille vitriinin. Sitten panin sen pois toivoen, että jonakin päivänä sillä olisi hänelle arvoa. Siinä vaiheessa kun Matthew oli 16-vuotias, hän tupakoi ja käytti alkoholia ja huumeita. Hän jätti koulun kesken ja muutti yhteen

tyttöystävänsä kanssa. Muutaman vuoden ajan näimme häntä harvoin.

Me olimme järkyttyneitä. Emme tienneet, palaisiko hän koskaan perheensä luo ja uskoonsa, mutta päätimme noudattaa Alman esimerkkiä siitä, kuinka tämä kohteli kuritonta poikaansa. Alma rakasti edelleen poikaansa ja rukoili uskoen, että tämä ”johdatettaisiin tuntemaan totuus” (Moosia 27:14).

Rukoilimme jatkuvasti, että Herra puuttuisi Matthew'n elämään, ja käytimme jokaisen tilaisuuden ilmaista sanoin ja teoin, kuinka paljon rakastamme häntä. Kun hän kävi kotona, emme sanoneet mitään, minkä hän olisi saattanut tulkita arvostelemiseksi tai tuomitsemiseksi. Ilmaisimme yksinkertaisesti ilomme siitä, että näimme hänet.

Kerran kotiin tullessaan Matthew sanoi haluavansa jutella. Hän sanoi tavanneensa eräissä juhlissa tytön, jolla oli kirkkoa koskevia kysymyksiä. Ennen kuin hän ehti sanoa, ettei hän

enää tiennyt vastauksia, sanat alkoivat virrata hänen suustaan. Hän huomasi vastaavansa tytön kysymyksiin sitä mukaa kuin tämä niitä esitti. Matthew sanoi, ettei hän muistanut oppineensa asioita, joista hän puhui, mutta hän tiesi, että hänen sanansa olivat totta. Hän mietti, miksi hän eli siten kuin eli, kun hän edelleenkin uskoi evankeliumin olevan totta.

Kolmen sielua luotaavan päivän jälkeen hän päätti jättää taakseen elämän, jollaista oli elänyt. Hän oli tullut kotiin pyytämään apua, jotta voisi aloittaa alusta.

Matthew soitti yhdelle eräässä toisessa osavaltiossa asuvalle serkulleen, joka oli voittanut samankaltaisia vaikeuksia, ja kysyi, voisiko tulla asumaan serkkunsa luo. Serkku suostui, ja Matthew alkoi käydä serkkunsa kanssa kirkon kokouksissa ja tavata piispaa saadakseen apua parannuskäsenteossa. Hän tunsu saavansa rakkautta ja tukea, ja hänestä tuli aktiivinen kirkossa.

Aikanaan hän tapasi ihastuttavan, vanhurskaan nuoren naisen. He rakastuivat ja solmivat avioliiton tempelissä.

Kun heidän ensimmäinen lapsensa syntyi, menin käymään ja otin mukaani sen vitriinin, jonka olin tehnyt hänen partiosaavutuksistaan. Hän oli innoissaan ja ripusti sen ylpeänä näkyvälle paikalle kodissaan.

Pojallemme ei ilmestynyt enkeliä, kuten Alma nuoremmalle oli tapahtunut. Mutta Matthew'n paluu totuuteen oli aivan yhtä ihmeellinen. ■
Julkaistaan nimettömänä

Keräsin kaikki hänen partiomerkinsä ja tein niille vitriinin. Sitten panin sen pois toivoen, että jonakin päivänä sillä olisi hänelle arvoa.

OLIN KOTONA

Matkustin osana erästä palveluhanketta Ruandaan yhdessä muutaman muun lääkärin kanssa auttamaan lääketieteellisissä tarpeissa. Kahden viikon kuluttua, kun matkani oli loppumaisillaan, aloin tuntea kotikävä. Kaipasin perhettäni, mukavaa vuodettani ja kotiani.

Viimeisenä sunnuntainani Afrikassa sain sovittua aikatauluni niin, että pääsin kirkkoon. Vaikka kirkkoa ei ole vielä virallisesti tunnustettu Ruandassa, minun onnistui löytää kokousaika ja reittiohjeet kirkon verkkosivustolta.

Ja millaiset ohjeet ne olivatkaan: ”Kävele pitkin mukulakivikatua, joka on ministeriön rakennusta vastapäätä. Etsi avointa porttia. Laskeudu sitten portaat.”

Kun noudatin noita ohjeita, aloin kuulla selvästi tutun kirkon laulun kertosaakeen. Laskeuduin portaat, ja korviini kantautuivat sanat laulusta ”Niin varma on perustus” (*MAP-lauluja*, 43). Portaat päättyivät pienen rakennukseen, jonka edustalla tungeksi kymmeniä hymyileviä ihmisiä. Siitä huolimatta, että olin vieras

seurakuntalaisille, tunsin heti kuuluvani joukkoon. Kymmenet ruandalaiset veljet ja sisaret tulivat kättelemään minua, ja kun he tekivät niin, yksinäisyyden painostava taakka kohosi harteiltani – olin kotona!

Astuttuani rakennukseen osallistuin tyypilliseen kolmen tunnin kokousjaksoon, joka ei millään tavoin eronnut oman kotiseurakuntani kokouksista Kaliforniassa. Aaronin

Siitä huolimatta, että olin vieras seurakuntalaisille, tunsin heti kuuluvani joukkoon. Kymmenet ruandalaiset veljet ja sisaret tulivat kättelemään minua.

pappeuden jäsenet jakoivat sakramentin, puheet keskittyivät Vapahtajaan, ja jopa pyhäkoulun oppiaihe oli sama kuin se, joka sillä viikolla opetettiin kotiseurakunnassani.

Mikä tärkeintä, jumalanpalveluksessa vallitsi Herran Henki. Selvästikin Herra hymyili suopeasti näille hyville ihmisille, jotka yrittivät parhaansa mukaan palvella Häntä. Sain tietää, että edellisenä vuonna jumalanpalvelukseen täällä osallistui vain kourallinen ruandalaisia. Silti laskin yli sata osallistujaa, joista puolet oli hymyileviä lapsia.

Nyt kun Ruanda on avattu lähetystyölle, aavistan, että lähetyssaarnaajat saavat suurta menestystä, kun Henki todistaa yhä useammalle ruandalaiselle tutkijalle, että palautettu kirkko on Jumalan valtakunta koko maailmalle – jokaiselle mantereelle, jokaiselle kansalle ja jokaiselle Jumalan lapselle. Kuinka kiitollinen olenkaan kirkosta, olipa se sitten Kalifornian keskisellä rannikolla tai mukulakivipölyn päässä keskisessä Afrikassa. ■
Steven Sainsbury, Kalifornia, Yhdysvallat

MIKÄ TOI TEIDÄT REXBURGIIN?

Astuttuamme vuosikymmeniä alueella, jossa kirkon jäsenet ovat vähemmistönä, mieheni ja minä muutimme Rexburgissa Idahon osavaltiossa Yhdysvalloissa olevalle asuinalueelle, jossa asuu vain kaksi kirkkoon kuulumatonta perhettä. Oli hyvää onneamme, että muutimme heistä toisen naapuriksi.

Perheen isä oli leikkaamassa nurmikkoaan sinä ensimmäisenä kertana, kun ajoimme pihallemme. Mieheni ja minä kävelimme nurmikon poikki tutustumaan mieheen. Ojentaessani käteni kysyin: ”Mikä toi perheenne Rexburgiin?”

Hän vastasi: ”Työni – ja me etsimme erityisesti kaupunkia, joka kaipasi tutustuttamista Kristukseen.”

Tuntui kuin ämpärillinen kylmää vettä olisi heitetty kasvoilleni, mutta minä hymyilin. Päätin sillä hetkellä, että sanoipa tai tekipä uusi

naapurimme mitä tahansa, meistä tulisi *parhaat* naapurit, mitä perheellä oli ikinä ollut. Me yrittäisimme toimia jokaisessa vuorovaikutustilanteessa heidän kanssaan ystävällisellä, rakastavalla ja järkevällä tavalla niin kuin Vapahtaja tekisi.

Seuraavien kahdeksan vuoden aikana perheillämme oli monia yhteisiä toimintoja. Kutsuin perheen äidin Apuyhdistyksen toimintoihin, ja hän osallistuikin niihin. Hän kutsui minut ja monia myöhempien aikojen pyhiin kuuluvia naapureitamme kristillisten naisten retriittiin, jonka hänen kirkkonsa järjesti. Mieheni ja minut kutsuttiin heidän lastensa tanssi- ja pianoesityksiin. Heidän perheensä oli mukana naapuruston grilli- ja muissa juhlissa. Ja heidän isommat lapsensa soittivat meille tarvitessaan kyytiä kotiin töistä, kun eivät tavoittaneet vanhempiaan.

Päätin, että sanoipa tai tekipä uusi naapurimme mitä tahansa, meistä tulisi *parhaat* naapurit, mitä sillä perheellä oli ikinä ollut.

Perheen vanhemmat olivat huolissaan, että heidän lapsensa saattaisivat alkaa pitää myöhempien aikojen pyhistä liian paljon, joten he eivät antaneet poikiensa osallistua seurakuntamme partio-ohjelmaan. Mutta kotiamme pidettiin turvallisena paikkana, jossa he sallivat lastensa leikkiä lastenlastemme ollessa käymässä.

Joka kerta kun naapurimme yrittivät auttaa meitä näkemään ”teidemme erheellisyyden”, me muistutimme heille, että me kunnioitimme mitä suurimmassa määrin heidän uskonkäsityksiään ja tapaa, jolla he elivät ja kasvattivat lapsiaan. Sitten lisäsimme, että odotimme samaa kunnioitusta omia uskonkäsityksiämme kohtaan, jotka myös keskittyivät Vapahtajan opetuksiin.

Kun perheen äiti yritti tehdä eroavuuksistamme syvän, ylittämättömän kuilun väittämällä, että myöhempien aikojen pyhät uskovat ”eri Jeesukseen”, muistutin häntä siitä, että me kumpikin uskoimme, että Hän on jumalallinen ja Jumalan rakas Poika. Viimein välillemme kehittyi lämmin ja ystävällinen suhde.

Heidän perheensä muutti pois liittymättä kirkkoon. Mutta jos he voivat sanoa ”Asuimme mormonien joukossa – he ovat hyviä ja kohteliaita ihmisiä, joilla on vilpitön sydän”, niin tunnen, että me onnistuimme olemaan hyviä naapureita ja auttamaan heitä tulemaan avoimmiksi ja oikeudenmukaisemmiksi myöhempien aikojen pyhiä koskevissa arvioissaan. ■

Sandra Rush, Idaho, USA

LAATIKOLLINEN KUVIA

Vuosia sitten mieheni ja minä olimme viemässä kuormaa paikalliselle kaatopaikalle, kun huomasin yhden siellä työskentelevistä naisista nostavan laatikon pannakseen sen jätteenpolttuuniin. Yhtäkkiä laatikko repesi, ja siitä putosi valokuvia.

Katsellessani sain voimakkaan tunteen, että minun pitäisi mennä hakemaan se laatikollinen valokuvia. Hyppäsin ulos autosta auttaakseni valokuvien keräämisessä. Sekä kyseisellä naisella että minulla oli tunne, että valokuvat oli heitetty pois vahingossa, ja hän antoi minun ottaa valokuvat, jotta yrittäisin löytää jonkun, joka haluaisi saada ne.

Tutkiessani laatikossa olevia satoja valokuvia löysin kirjekuoren, joka oli osoitettu jollekulle Warburgissa Albertan osavaltiossa Kanadassa. Muutaman seuraavan vuoden aikana kirjoitin joitakin kirjeitä ihmisille, joilla oli sama sukunimi, mutta en saanut koskaan vastausta.

Kun perheeseemme saatiin internet-yhteys, sain selville, että Warburgissa on historiallinen yhdistys. Kysyin, tunnistaisiko kukaan siellä työskentelevä nimet, jotka olin löytänyt valokuvien takaa.

Kuukautta myöhemmin saimme puhelinsoiton mieheltä, johon historiallinen yhdistys oli ottanut yhteyttä. Hän kertoi, että hänen sisarensa asui lähellä meitä, ja kysyi, voisiko tämä nähdä valokuvat. Tietenkin vastasimme myöntävästi.

Seuraavana päivänä Floyd ja Beth Hawthorn, kumpikin myöhempien aikojen pyhiä, tulivat katsomaan

valokuvia. Kun avasin laatikon, veli Hawthorn sanoi: ”No, siinä hän on”, osoittaen ylimpänä olevaa valokuvaa. Valokuva esitti sisar Hawthornen isoisää.

Veli ja sisar Hawthorn ottivat valokuvan toisensa jälkeen käteensä ja kertoivat meille tarinoita jokaisen valokuvan ihmisistä. Hawthornit eivät uskoneet olevansa sukua henkilölle, joka oli heittänyt valokuvat

pois, eikä heillä ollut aavistustakaan, miksi valokuvat olivat päätyneet kaatopaikalle.

Tunnen voimakkaasti, että taivaallinen Isä auttoi minua palauttamaan valokuvat Hawthornin suvulle. Todistan, että sukututkimustyö on yksi tärkeimmistä töistä, mitä pitää tehdä. Jos olemme halukkaita tekemään työn, Herra auttaa meitä siinä. ■
Cindy Heggie, Alberta, Kanada

Yhtäkkiä laatikko repesi, ja siitä putosi valokuvia. Katsellessani sain voimakkaan tunteen, että minun pitäisi mennä hakemaan se laatikollinen valokuvia.

Kuinka voin olla **MENESTYVÄ** lähetyssaarnaaja?

*Vaikka toverini ja minä olisimme tehneet työtä
kuinka ahkerasti, kaikki torjuivat sanomamme.
Mitä me voisimme tehdä tullaksemme menestyviksi
lähetyssaarnaajiksi?*

Lauren Bangerter Wilde

Olin ollut lähetystyössä vähän yli vuoden, kun minulla oli erityisen vaikea vaihe. Olimme keskellä ankeaa, harmaata vuodenaikaa – kylmä talvi oli juuri mennyt ohi ja olimme siirtymässä kohti kevättä. Ja vaikka toverini ja minä olisimme tehneet työtä kuinka ahkerasti, kaikki torjuivat sanomamme. Kun tapasimme muita lähetyssaarnaajia, saimme kuulla, että heidän työnsä eteni hyvin. En kyennyt keksimään yhtään syytä, miksi meillä ei ollut lainkaan menestystä. Olin ollut kentällä niin kauan, että puhuin kieltä hyvin, toverini ja minä olimme hyviä ystäviä, olimme rakentaneet luottamuksen jäsenten kanssa, ja yritimme seurata Henkeä ja noudattaa lähetykentän sääntöjä tarkasti.

Mutta teimme mitä hyvänsä, kohtasimme joka käännteessä torjuntaa. Kun näin oli kulunut viikko toisensa perään, annoin happamen asenteeni vallata mieleni. Eräässä suunnittelu-tuokiossamme huudahdin vihdoinkin: ”Mitä hyötyä tästä on? Kukaan ei

kuitenkaan kuuntele meitä.” Toverini, jolla oli parempi näkemys kuin minulla, sanoi ainoastaan: ”Me asetamme tavoitteita osoittaaksemme uskomme. Me seuraamme edistymistämme tavoitteissa laskeaksemme siunauksemme.”

Kun pohdin hänen näkemystään, ymmärsin, että olin käyttänyt väärää mittatikkua arvioidessani menestystäni lähetyssaarnaajana. Julkaisussa *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetytyöpalvelun opas* on luetelo menestyvien lähetyssaarnaajien käyttäytymistavoista¹, ja ymmärsin, että kaikki niistä ovat lähetyssaarnaajan vallassa. Minä en pystynyt vaikuttamaan siihen, ottivatko lähetykentälläni asuvat ihmiset vastaan evankeliumin sanoman, mutta minä pystyin vaikuttamaan siihen, millainen lähetyssaarnaaja päätin olla. Toverini osoitti minulle, että suurempi usko Jeesukseen Kristukseen ja kiitollisuus Hänen siunauksistaan soisivat minun ymmärtää, millä lailla olin jo menestyvä lähetyssaarnaaja.

Usko tuo näkyviin ihmeitä

Oli nöyräksi tekevää ymmärtää, että minulta puuttui uskoa. Etsin asioita, joissa voisin vahvistaa uskoani, ja huomasin, että kun asiat eivät olleet menneet suunnitelman mukaan, olin antanut itseni lannistua. Julkaisussa *Saarnatkaa minun evankeliumiani* sanotaan: ”Lannistuminen heikentää uskoasi. Jos madallat odotuksiasi, tehokkuutesi vähenee, tahtosi heikkenee ja sinun on vaikeampaa seurata Henkeä.”² Ymmärsin, että olin antanut vastoinkäymistemme heikentää uskoani.

Aloin rukoilla sydämenmuutosta ja enemmän uskoa. Luotin myös lupaukseen, joka annetaan kohdassa Morm. 9:21: ”Joka uskoo Kristukseen, mitään epäilemättä, mitä ikinä hän pyytää Isältä Kristuksen nimessä, se annetaan hänelle; ja tämä lupaus on kaikille, aina maan ääriin asti.” Tämä lupaus johti minut rukoilemaan palavammin niitä siunauksia ja ihmeitä, joita toverini ja minä tunsimme tarvitsevamme, ja lisäämään aina: ”Tapahtukoon

MENESTYVÄ LÄHETYSSAARNAAJA

Voit tietää menestyneesi
lähetysaarnajana, kun

- tunnet Hengen todistavan kauttasi ihmisille
- rakastat ihmisiä ja haluat heidän pelastuvan
- tottelet tarkoin lähetystyön sääntöjä
- kehityt Kristuksen kaltaisissa ominaisuuksissa
- varoitat ihmisiä synnin seurauksista; kehotat heitä tekemään sitoumuksia ja pitämään ne
- kuljet ympäri tehden hyvää ja palvelet ihmisiä joka tilanteessa, ottivatpa he vastaan sanomasi tai eivät.

Julkaisusta *Saarnatkaa minun evankeliumiani*
– lähetystyöpalvelun opas, 2005, s. 10–11.

ETSIKÄÄ HERRAN HYVÄKSYNTÄÄ

”Kehotan teitä koko sydämestäni hakemaan Herran hyväksyntää ja nauttimaan Hänen lupaamistaan siunauksista. – – Me [voimme tulla] tietämään, että Hän hyväksyy meidän toimeemme, asemaamme tai kuolevaisiin vajavuuksiimme katso-matta. Hänen rakastava hyväksyntänsä kannustaa meitä, kasvattaa uskoamme ja auttaa meitä selviytymään kaikesta, mitä kohtaamme elämässä. Haasteistamme huolimatta me tulemme onnistumaan, menestymään [ks. Moosia 2:22] ja tuntemaan rauhaa [ks. Moosia 2:41].”

Vanhin Erich W. Kopischke seitsemänkymmenen koorumista, ”Herran hyväksyntä”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 106.

Sinun tahtosi.” Nämä rukoukset auttoivat minua hyväksymään muuttuneet suunnitelmat ja takaiskut suurempaa uskoa osoittaen, koska tiesin, että taivaallinen Isä vastaa aina uskon rukouksiin – silloinkin kun vastaukset tulevat tavoilla, joita emme odota. Opin huomaamaan paremmin, millä tavoin Herra ohjasi meitä päivämme aikana.

Kun tein työtä uskoni vahvistamiseksi, huomasin myönteisen muodon julkaisun *Saarnatkaa minun evankeliumiani* lausumasta pitävän paikkansa: jos kohotat odotuksiasi, tehokkuutesi lisääntyy, tahtosi voimistuu ja kykenet seuraamaan Henkeä paremmin. Lisäksi suhtauduin optimistisemmin lähetystyöhön ja omaan lähetystyöpalveluuni, kun kykenin huomaamaan ja arvostamaan ihmeitä, joita tapahtui päivittäin.

Kiitollisuus ehkäisee kateutta

Herra alkoi osoittaa minulle, että Hän teki meille ihmeitä joka päivä – mutta minä en ollut kyennyt huomamaan niitä ennen kuin tein tietoisien yritysten olla aidosti kiitollinen. Kiitollisuuden ilmaiseminen on enemmän kuin hyvä tapa tai kohtelias ele. Kun ilmaisoin kiitollisuutta Herraa ja muita kohtaan, sain voimaa. Huomasin olevani innoissani muiden lähetysaarnajien puolesta, kun heillä oli menestystä, sen sijaan että olisin ollut kateellinen (ks. Alma 29:14, 16). Kykenin paremmin keskittymään siihen, mitä minulla oli ja mikä sujui hyvin, enkä siihen, mitä minulta puuttui tai mikä ei sujunut.

Opin, että kiitollisuus on vastalääke sille, että vertaisimme itseämme muihin. Ne hetket, kun en tuntenut itseäni menestyväksi lähetysaarnajaksi,

tulivat yleensä silloin kun sanoin itselleni: ”Minä en menesty yhtä hyvin kuin he” tai ”He ovat parempia tässä kuin minä”. Opin myös, että vaikka Herran mallina onkin antaa meille vanhurskaita esimerkkejä, joita noudattaa ja seurata, Saatanan väärennöksenä on houkutelua meitä vertaamaan itseämme heihin ja määrittellä sen mukaan oma arvomme tai menestyssemme. Mutta julkaisussa *Saarnatkaa minun evankeliumiani* sanotaan selkeästi: ”Vältä vertaamista itseäsi muihin lähetysaarnajiin ja mittaamasta työsi ulkoisia tuloksia heidän tuloksiinsa.”³ Viime kädessä kiitollisuus auttoi minua välttämään ylpeyttä ja muistutti minua siitä, että Herra on työnsä johdossa. Minun ei tarvinnut olla kateellinen sen vuoksi, että muut lähetysaarnajat näyttivät menestyvän paremmin.⁴

Menestyksen todellinen mitta

Ennen kuin tämä muutos näkökulmassani tapahtui, olin keskittynyt tietäntyyppiseen siunaukseen niin täysin, että olin unohtanut jättää silmäni auki muille tavoille, joilla Herra vastasi rukouksiimme ja siunasi lähetystyötämme. Lopulta Herra alkoi siunata lähetystyötä alueellamme hienoilla ja odottamattomilla tavoilla. Löysimme sittenkin ihmisiä, jotka olivat halukkaita ottamaan vastaan sanomamme, mutta siihen mennessä olin oppinut olemaan mittaamatta omaa menestystäni muiden tekemien valintojen perusteella.

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) kertoi, millaisen neuvon yksi lähetysjohtaja oli antanut lähetystyöstä: ”Tehkää parhaanne, todella, todella parhaanne. Rukoilkaa ja tehkää kovasti työtä ja jättäkää

Menestykseni mittaa lähetyssaarnaajana voidaan monella tapaa arvioida halukkuudellani tehdä parannusta ja päättäväsyydelläni jatkaa työntekoa.

sadonkorjuu Herran asiaksi.”⁵ Julkaisu *Saarnatkaa minun evankeliumiani* opettaa menestyvistä lähetyssaarnaajista jotakin samankaltaista: “[Tee] aivan parhaasi tuodaksesi sieluja Kristuksen luokse ja [pyri] vilpittömästi oppimaan ja kehittymään.”⁶

Niin kauan kuin olin halukas tekemään parannuksen, niin kauan kuin saatoin tehdä rehellisesti tiliä Herralle, että tein parhaani, voin tuntea varmuutta siitä, että olin menestyvä lähetyssaarnaaja – riippumatta siitä, ottivatko ihmiset vastaan sanomamme. Menestykseni mittaa lähetyssaarnaajana voitiin monella tapaa arvioida halukkuudellani tehdä parannusta ja päättäväsyydelläni jatkaa työntekoa.

Päiväkirjaani on tallennettu monia ihmeitä lähetystyöni tästä vaiheesta. Kun pyrin olemaan uskollisempi ja kiitollisempi, minulla oli parempi

näkökulma asioihin, vältin lannistumisen ja tunsin Hengen runsaampana työssä. Huomasin, että se, mitä julkaisussa *Saarnatkaa minun evankeliumiani* opetetaan, on totta: ”Kun olet tehnyt aivan parhaasi, voit yhä kokea pettymyksiä, mutta et ole pettynyt itseesi. Voit tuntea varmasti, että Herra on mieltynyt sinuun, kun tunnet Hengen työskentelevän kauttasi.”⁷ Ja kun tunsin, että Herra oli mieltynyt minuun, saatoin kestää minkä tahansa koettelemuksen. ■

Kirjoittaja asuu Mainessa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. Ks. *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 10–11.
2. *Saarnatkaa minun evankeliumiani*, s. 10.
3. *Saarnatkaa minun evankeliumiani*, s. 10.
4. Ks. Jeffrey R. Holland, ”Viinitarhan työmiehet”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 31.
5. ”Etsikää karitsoita, ruokkikaa lampaista”, *Liahona*, heinäkuu 1999, s. 120.
6. *Saarnatkaa minun evankeliumiani*, s. 11.
7. *Saarnatkaa minun evankeliumiani*, s. 11.

KERRO KOKEMUKSESTASI

”Palasin hiljattain lähetystyöstäni, ja minusta tuntuu kuin olisin menettänyt tarkoituksen tunteen elämästäni. Mitä minun pitäisi tehdä?”

Kotiin palanneet lähetyssaarnaajat, kerrottehan meille, kuinka selviyditte siirtymävaiheesta lähetystyöstänne takaisin kotiin, opiskeluun, työhön tai muihin toimintoihin. Lähettäkää kokemukseenne sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai kirjoittakaa siitä verkossa osoitteessa liahona.lds.org. Merkitkää mukaan koko nimenne, syntymäaikanne ja seurakuntanne.

Tulkaa saarnatkaa minun evankeliumiani -lähetyssaarnaajiksi

**Vanhin
David A. Bednar**
kahdentoista apos-
tolin koorumista

Sinä pystyt tähän! Herra, jota edustat ja palvelet, tietää, että sinä pystyt tähän. Minä tiedän, että sinä pystyt tähän.

Apostoli on ensiksi, ennen kaikkea ja aina lähetyssaarnaaja. Siitä syystä olen erityisen iloinen saadessani puhua teille, jotka olette kanssapalvelijoita tässä mahtavassa myöhempien aikojen työssä.

MIKÄ ON SAARNATKAA
MINUN EVANKELIUMIANI
-LÄHETYSSAARNAAJA?

Saarnatkaa minun evankeliumiani -lähetyssaarnaaja on Herran palvelija, joka on kutsuttu profetian kautta, saanut valtuutensa käten päällepanemisella ja julistaa Vapahtajan ikuista ja palautettua evankeliumia Hänen

tavallaan (ks. OL 50:13–14, 17–24; OL 68:1).

Lähetyssaarnaajan kaikenkattava tarkoitus, joka on kuvattu julkaisussa *Saarnatkaa minun evankeliumiani*, on ”kutsua muita tulemaan Kristuksen luokse auttamalla heitä ottamaan vastaan palautettu evankeliumi uskomalla Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovittukseensa, tekemällä parannus, ottamalla vastaan kaste ja Pyhän Hengen lahja ja kestämillä loppuun asti”¹.

Pyhä tehtävä julistaa arvovaltaisesti evankeliumia ja suorittaa pelastavia toimituksia on ollut voimassa siitä asti kun Aadam karkotettiin Eedenin

puutarhasta, ja se jatkuu siihen asti, kunnes ”suuri Jehova on sanova, että työ on tehty”².

SAARNATKAA MINUN EVANKELIUMIANI -LÄHETYSSAARNAAJIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

Haluan käsitellä viittä perusvaatimusta, jotta voi kehittyä saarnatkaa minun evankeliumiani -lähetyssaarnaajaksi.

Vaatus nro 1: Saarnatkaa minun evankeliumiani -lähetyssaarnaajat ymmärtävät, että he palvelevat ja edustavat Jeesusta Kristusta.

Saarnatkaa minun evankeliumiani -lähetyssaarnaajat tietävät ja ymmärtävät, ketä he edustavat, miksi he palvelevat ja mitä heidän on määrä tehdä. Kokokaikaiset lähetyssaarnaajat kutsutaan palvelemaan Herran Jeesuksen Kristuksen palvelijoina ja edustajina, ja heidät erotetaan asianmukaisesti tähän tehtävään. Me todistamme Jeesuksen Kristuksen nimestä sekä Hänen todellisuudestaan, jumalallisuudestaan ja tehtävästään jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle (ks. OL 133:37).

Me rakastamme Herraa. Me palvelemme Häntä. Me seuraamme Häntä. Me edustamme Häntä.

Hänen tarkoitustensa täytyy olla meidän tarkoituksiamme. Hänen kiinnostuksen kohteensa pitää olla meidän kiinnostuksen kohteitamme. Hänen työnsä pitää olla meidän työtämme. Hänen teidensä pitää olla meidän teitämme. Hänen tahdostaan pitää yhä enenevässä määrin tulla meidän tahtomme.

Lunastajan edustajina me saarnaamme Hänen palautetun evankeliuminsa perusoppeja ja -periaatteita

yksinkertaisesti ja selkeästi. Me emme edusta henkilökohtaisia mielipiteitä tai arvailuja. Me julistamme yksinkertaista palautettua totuutta ja todistamme siitä Herran tavalla ja Hänen Henkensä voimalla.

Saarnatkaa minun evankeliumiani -lähetyssaarnaajat ymmärtävät, että vastuu edustaa Vapahtajaa ja todistaa Hänestä ei pääty koskaan. Pyydän, että muistatte Hänet kaikessa, mitä ajattelette, kaikessa, mitä teette, ja kaikessa, millaisiksi pyritte, ja edustatte Häntä asianmukaisesti kaikille taivaallisen Isän lapsille, joiden kanssa olette tekemisissä nyt ja aina.

Vaatus nro 2: Saarnatkaa minun evankeliumiani -lähetyssaarnaajat ovat kelpollisia.

Välttämätön vaatimus, että voi kehittyä saarnatkaa minun evankeliumiani -lähetyssaarnaajaksi, on henkilökohtainen kelpollisuus Vapahtajan edessä.

Saanan esittää muutamia yksinkertaisia totuuksia juuri niin selkeästi kuin osaan.

- Me olemme maailman Lunastajan ja Vapahtajan valtuutettuja edustajia.
- Meidät on kutsuttu julistamaan Hänen palautettua ja ikuista evankeliumiaan.
- Me emme voi olla maailman tahrojen saastuttamia ja samalla arvovaltaisesti edustaa Häntä ja toimia voimalla Hänen pyhässä nimessään.
- Me emme voi auttaa muita voittamaan synnin orjuutta, jos me itse olemme synnin pauloissa (ks. OL 88:86).
- Me emme voi auttaa muita oppimaan parannuksentekoa, jos me itse emme ole oppineet tekemään parannusta asianmukaisesti ja täydellisesti.
- Me voimme julistaa ja saarnata voimallisesti vain sitä, millaisiksi pyrimme tulemaan.
- Meitä pidetään vastuullisina Jumalan edessä vanhurskaista haluistamme ja kelpollisuudestamme toimia Hänen edustajinaan.

Meitä ei vaadita olemaan täydellisiä tällä hetkellä. Mutta meitä käsketään olemaan puhtaita ja vaeltamaan oikeamielisesti Israelin Lunastajan edessä. ”Pitäkää itsenne puhtaina, te Herran astioiden kantajat” (OL 38:42).

Parannus on toivon ja paraneamisen periaate – ei masennuksen ja epätoivon. Parannus on todellakin

nöyräksi tekevää – mutta ei pelottavaa. Parannus on samanaikaisesti vaativaa ja lohdullista, työlästä ja rauhoittavaa. Parannus on kallisarvoinen lahja, jonka on tehnyt mahdolliseksi Vapahtajan sovitus, Vapahtajan, jota rakastamme, palvelemme ja seuraamme.

Vaikka olisitte syyllistyneet vakaaviin synteihin, Jeesuksen Kristuksen sovituksen ja vilpittömän parannuksen kautta teidät on tehty tai voidaan jälleen tehdä puhtaiksi ja kelpollisiksi.

On nuoria, joiden on vielä tehtävä täysi parannus. Sen aika on nyt. Pyydän hyvin hartaasti, ettette lykkää parannuksenne päivää.

On nuoria, jotka ovat tehneet parannuksen ja tekevät edelleen parannusta ja jotka miettivät, ovatko he tehneet kaiken, mikä on välttämätöntä, jotta saa Herran hyväksynnän (ks. OL 97:8). Muistatohan, että Herra vaatii teitä olemaan puhtaita mutta ei täydellisiä. Se, että Pyhä Henki toimii jälleen elämässänne, on varmin osoitus Herran anteeksiannosta, sillä ”Herran Henki ei asu epäpyhissä

temppeleissä” (Hel. 4:24). Ja huomattakaa, että käskyyn antaa anteeksi kaikille ihmisille (ks. OL 64:10) sisältyy anteeksianto itsellenne.

Saarnatkaa minun evankeliumiani -lähetysaarnajat ovat liittoja kunnioittavia ja käskyjä noudattavia Herran Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia. Pyydän, että muistatte aina Hänet ja olette puhtaita ja kelpollisia edustamaan Häntä.

Vaatimus nro 3: Saarnatkaa minun evankeliumiani -lähetysaarnajat kokoavat iankaikkisen elämän sanoja.

Kehotan teitä ”[kokoamaan] mieleenne alati elämän sanoja” (OL 84:85). Iankaikkisen elämän sanojen kokoaminen on enemmän kuin pelkästään tutkimista tai ulkoa opettelemista, aivan kuten itsensä kesittämisen Kristuksen sanoilla (ks. 2. Nefi 31:20; ks. myös 2. Nefi 32:3) on enemmän kuin maistamista tai napsotelemista. Kokoaminen tuo minulle mieleen keskittymisen ja työnteon, tutkimisen ja omaksumisen, pohtimisen ja rukoilemisen, soveltamisen ja oppimisen, arvostamisen ja kunnioittamisen sekä nauttimisen ja iloittamisen.

Muistakaa, kuinka Moosian pojat – neljä todella merkittävää lähetysaarnajaa nimeltä Ammon, Aaron, Omner ja Himni – ”olivat vahvistuneet totuuden tuntemisessa, sillä he olivat miehiä, joilla oli terve ymmärrys, ja he olivat tutkineet tarkoin kirjoituksia” (Alma 17:2).

Nämä urheat lähetysaarnajat todella kokosivat jatkuvasti iankaikkisen elämän sanoja. He eivät laiminlyöneet yksin ja toverin kanssa tapahtuvaa pyhien kirjoitusten tutkimista tai tehneet sitä vain mekaanisesti. Hengellinen tieto ja ymmärrys tunkeutui syvälle heidän omaan sieluunsa, ja Pyhän Hengen voima vahvisti todeksi evankeliumin opit ja periaatteet heidän sydämessään.

Vapahtajan edustajina teillä ja minulla on jatkuva tehtävä työskennellä utuusti ja juurruttaa sydämeemme ja mieleemme palautetun evankeliumin perusopit ja -periaatteet etenkin Mormonin kirjasta. Kun teemme niin, luvattu siunaus on, että Pyhä Henki ”palauttaa [mieleemme] kaiken” (Joh. 14:26) ja voimaannuttaa meitä, kun opetamme ja todistamme. Mutta Henki voi toimia meissä ja meidän kauttamme vain, jos me

annamme Hänelle jotakin työstettävää. Hän ei voi auttaa meitä muistamaan asioita, joita emme ole oppineet (ks. Alma 31:5).

Saarnatkaa minun evankeliumiani -lähetyssaarnaajat kokoavat jatkuvasti iankaikkisen elämän sanoja, he luottavat sanan vaikutukseen, ja heissä itsessään on sanan voima. Pyydän, että muistatte aina Hänet, olette aina kelvollisia edustamaan Häntä sekä kokoatte aina sanaa ja luotatte sen vaikutukseen.

Vaatus nro 4: Saarnatkaa minun evankeliumiani -lähetyssaarnaajat ymmärtävät, että Pyhä Henki on suurin ja todellinen opettaja.

Pyhä Henki on jumaluuden kolmas jäsen, ja Hän todistaa kaikesta totuudesta ja on suurin ja todellinen opettaja. Oppiaineet, joita opetamme, ja todistukset, joita lausomme, valmistavat tutkijaa toimimaan ja oppimaan itse.

Yksi tärkeimmistä tehtävistämme lähetyssaarnaajina on kutsua tutkijoita käyttämään moraalista tahdonvapauttaan ja toimimaan sopuosinossa Vapahtajan opetusten kanssa. Sellaisten hengellisten sitoumusten tekeminen ja pitäminen kuin että rukoilee saadakseen todistuksen totuudesta, tutkii Mormonin kirjaa ja rukoilee, onko se totta, käy kirkon kokouksissa ja pitää käskyt, vaatii tutkijaa osoittamaan uskoa, toimimaan ja muuttamaan.

Riippumatta siitä, kuinka vilpittömästi me palvelemme, te ja minä emme yksinkertaisesti voi työntää tai pakottaa totuutta tutkijoiden sydämeen. Parhaatkin pyrkimyksemme voivat vain tarjota totuuden sanoman sydämelle (ks. 2. Nefi 33:1). Viime kädessä tutkijan pitää toimia vanhurskaudessa ja sillä tavoin kutsua totuus

omaan *sydämeensä*. Vain tällä tavoin vilpittömät totuuden etsijät ja uudet käännyttämät kehittävätkä hengellisen kyvyn löytää itse vastauksia.

Koska tehtävämme on auttaa tutkijoita oppimaan uskon kautta ja Pyhän Hengen voimalla, tässä työssä ei ole koskaan kyse minusta eikä siinä ole koskaan kyse teistä. Meidän pitää tehdä kaikki voitavamme täytäksemme lähetysohjeistamme ja samanaikaisesti ”pysytellä poissa tieltä”, jotta Pyhä Henki voi suorittaa pyhän tehtävänsä ja työnsä. Itse asiassa kaikki sellainen, mitä te tai minä teemme Vapahtajan edustajina ja mikä tietoisesti ja tarkoituksellisesti kiinnittää huomiota itseemme – esittämässämme sanomissa, käyttämässämme menetelmissä tai henkilökohtaisessa esiintymisessämme ja ulkoisessa olemuksessamme – on eräänlaista pappisvaltaa, joka estää Pyhän Hengen vaikuttavan opetuksen.

”Saarnaako [hän] – – sitä totuuden Hengessä vai jollakin muulla tavalla? Ja jos se tapahtuu jollakin muulla

tavalla, se ei ole Jumalasta.” (OL 50:17–18.)

Pyydän, että muistatte aina Hänet, olette kelvollisia edustamaan Häntä, kokoatte Hänen sanaansa ja sallitte suurimman ja todellisen opettajan eli Pyhän Hengen todistaa kaikesta totuudesta.

Vaatus nro 5: Saarnatkaa minun evankeliumiani -lähetyssaarnaajat ymmärtävät, että opettaminen on paljon enemmän kuin puhumista ja kertomista.

Kun Vapahtaja istui Öljymäellä, Hän julisti: ”Älkää etukäteen olko huolissanne siitä mitä puhuisitte. Puhukaa ne sanat, jotka teille tuona hetkenä annetaan. Silloin ette puhu te, vaan Pyhä Henki.” (Mark. 13:11.)

Vapahtaja neuvoi tämän taloudenhoitokauden alkuajoina lähetyssaarnaajia avaamaan suunsa, ”niin se täytetään” (OL 33:8, 10) ja ”[korottamaan äänensä] tälle kansalle; [puhumaan] ajatuksia, joita minä panen teidän sydämeenne, niin ette joudu häpeään

ihmisten edessä, sillä teille annetaan tuona hetkenä, niin, tuossa silmänräpäyksessä, mitä teidän tulee sanoa” (OL 100:5–6).

Nämä pyhien kirjoitusten kohdat tähdentävät vaativinta ja täsmällisintä mallia saarnata ja auttaa tutkijoita löytämään totuus. Saarnatkaa minun evankeliumiani -lähetyssaarnaajat tietävät, että me emme opeta oppi-aiheita vaan me opetamme ihmisiä. Me emme pelkästään lausu tai esitä ulkoa opittuja sanomia evankeliumin aiheista. Me kutsumme totuuden etsijöitä kokemaan voimallisen sydämenmuutoksen. Me ymmärrämme, että pelkkä puhuminen ja kertominen eivät ole opettamista.

Evankeliumin saarnaamiseen Herran tavalla sisältyy havainnoimista, kuuntelemista ja erottamista, jotka ovat perusedellytyksenä puhumiselle. Näiden neljän toisiinsa liittyvän tapahtuman järjestys on tärkeä. Pyydän teitä panemaan merkille, että aktiivinen havainnoiminen ja kuunteleminen edeltävät erottamista ja että havainnoiminen, kuunteleminen ja erottaminen tapahtuvat ennen puhumista. Tämän kaavan käyttäminen mahdollistaa sen, että lähetyssaarnaajat pystyvät huomaamaan tutkijoiden tarpeet ja opettamaan niiden mukaan.

Kun me havainnoimme, kuuntelemme ja erotamme, meille voidaan antaa ”tuona hetkenä se osa, mikä mitataan kullekin ihmiselle” (OL 84:85) – tähdentämään totuuksia ja antamaan vastauksia, jotka vastaavat tietyn tutkijan erityisiin tarpeisiin. Vain havainnoimalla, kuuntelemalla ja erottamalla me voimme saada Hengen johdatusta, niin että voimme sanoa ja tehdä asioita, jotka ovat hyödyllisimpiä palvelemillemme ihmisille.

Havainnoiminen on elintärkeää

valmistautumista erottamisen hengellisen lahjan saamiseksi. Erottaminen on sitä, että näkee hengellisin silmin *ja* tuntee sydämellään – näkee ja tuntee jonkin ajatuksen valheellisyyden, hyvyyden toisessa ihmisessä tai seuraavan periaatteen, jota tarvitaan tutkijan avuksi. Erottaminen on sitä, että kuulee hengellisin korvin *ja* tuntee sydämellään – kuulee ja tuntee ääneen lausumattoman huolen jossa-kin kommentissa tai kysymyksessä, totuuden todistuksessa tai opissa tai varmuutta ja rauhaa, jotka tulevat Pyhän Hengen voimasta.

Saarnatkaa minun evankeliumiani -lähetyssaarnaajat toimivat uskossa ja Hengen johdatuksella auttaakseen tutkijoita saamaan selville totuuden. Pyydän, että muistatte aina Hänet, olette kelpollisia edustamaan Häntä, kokoatte Hänen sanaansa, annatte Pyhän Hengen todistaa kaikesta totuudesta sekä havainnoitte, kuuntelette ja erotatte todistaessanne Jeesuksesta Kristuksesta rehellisille totuuden etsijöille.

TE PYSTYTE TÄHÄN!

Voitte lukea sanomani ja ajatella, että kaikki muut nuoret osaavat ja

tekevätkin sen, mitä olen kuvaillut. Mutta mietitte ehkä, pystyttekö itse siihen. Pyydän, että kuuntelette. Te pystytte siihen!

Jos voisin toteuttaa sydämeni toiveen, viettäisin muutaman hetken kahden kesken teidän jokaisen kanssa. Kättelisin teitä, vetäisin teidät lähelle, katsoisin teitä silmiin ja sanoisin: ”Sinä pystyt tähän! Herra, jota edustat ja palvelet, tietää, että sinä pystyt tähän. Minä tiedän, että sinä pystyt tähän. Ja Hänen palvelijanaan lupaan, että sinä saat Hänen apunsa. Muistathan aina, että Hänen avullaan ja Hänen voimassaan sinä pystyt tähän!”

Minä rakastan teitä ja rukoilen, että kun pyritte tulemaan sellaisiksi kuin teidän pitää tulla, te huomaatte Herran äänen ja johdatuksen ja toimitte uskossa sen mukaan. Silloin teistä todella tulee vaikuttavia ja tehokkaita Herran Jeesuksen Kristuksen edustajia. ■

Lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksen hartausilaisuudessa Provossa 24. kesäkuuta 2011 pidetystä puheesta.

VIITTEET

1. Saarnatkaa minun evankeliumiani - lähetystyöpalvelun opas, 2005, s. 1.
2. Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 147.

HYMYILE *vain ja* SANO "EI"

Hazel Marie Tibule

Yhtenä kesänä osallistuin työharjoitteluun eräällä saarella Bicolin alueella Filippiineillä. Näkymä valtamerelle oli suurenmoisen, ja odotin innolla jokaista aamua. Iltoja kuitenkin pelkäsin. Silloin leirillä olevilla ihmisillä oli tapana aloittaa juominen ja juhliminen. Saimme usein kutsuja sellaisiin juhliin, ja meidän työharjoittelijoiden piti osallistua, koska poisjääminen olisi ollut epäkohteliasta.

Ensimmäiset juhlat olivat tervetuliaisjuhlat uusille työharjoittelijoille. Pelkäsin osallistumista, koska olin melko varma, että meille tarjottaisiin alkoholia, enkä oikein tiennyt, kuinka kieltäytyä. Soitin ystävälleni kotiseurakuntaani, ja hän antoi minulle hienoja neuvoja, jotka vahvistivat itseluottamustani.

Kun juhlat alkoivat, meille tarjottiin alkoholia mutta onneksi meitä ei pakotettu juomaan. Koska muut työharjoittelijat hyväksyivät kantani olla käyttämättä alkoholia, kieltäytyminen seuraavista tarjotuista juomista oli minulle nyt helppoa – erääseen iltaan saakka. Yksiin juhliin osallistui yhtiön johtaja. Hän kantoi *lambanog*-pulloa (kookospähkinästä valmistettua paikallista

viiniä). Pian hänen saavuttuaan näin hänen kaatavan viiniä laseihin. Sitten hän sanoi: "Teidän täytyy oppia juomaan", ja antoi lasin yhdelle työharjoittelijoista. Tämä joi juoman nopeasti.

Sydämeni alkoi jyskyttää raskaasti. Pian olisi minun vuoroni. Kuiskailin hiljaa itseseni: "Minä en juo sitä. Minä

Olin kieltäytynyt tarjotuista alkoholijuomista, mutta nyt yhtiön johtaja tarjosi minulle lasillisen viiniä.

en juo sitä." Sitten näin johtajan ojentavan viinilasin minulle. En tiennyt, mitä tehdä. Muut työharjoittelijat katsoivat minua ja odottivat nähdäkseen, mitä tekisin. Hymyilin johtajalle ja sanoin nöyrästi: "Anteeksi, sir, mutta minä en juo."

Tiesin, että hän oli pettynyt. Hän kysyi, miksi en juo. Sanoin: "Minä olen mormoni."

Hän sanoi: "En ole kuullutkaan siitä uskonnosta. Se kuulostaa jonkinlaiselta ruoalta." Kaikki nauroivat.

Minäkin hymyilin, en hänen vitseilleen vaan koska tiesin tehneeni oikein.

Kukaan ei enää koskaan tarjonnut minulle alkoholia. Mutta pilkanteko ei silti päättynyt, edes omien ystäväni taholta. Yksi jopa sanoi, että valehtelen ja että on käsittämätöntä, etteivät kirkon jäsenet juo alkoholia. Tuona aikana tunsin paineita, joita kirkon jäsenet kokevat.

Oleskeluni sillä saarella opetti minulle monia asioita paitsi opiskelun kannalta myös hengellisesti. Opin, ettei pilkanteko kenties lopu koskaan, mutta Herran Henki opastaa aina tekemään sitä, mikä on oikein. ■

Kirjoittaja asuu Manilan suurkaupunkialueella Filippiineillä.

**Vanhin
Adrián Ochoa**
seitsemänkymmenen
koorumiasta

Haluatko tuntea olosi paremmaksi ja itsevarmemmaksi fyysisesti ja henkisesti? Säännöllinen liikunta auttaa.

Luin äskettäin kiinnostavan ajatuksen liikunnasta. Luin, että jos herää aikaisin aamulla, pukee ylleen lenkkeilyvaatteet ja ajattelee: ”Pidän näitä, menen ulos kävelylle, ja jos minusta tuntuu hyvältä, alan hölkätä”, tekee luultavasti hyvän treenin ennen kuin edes tajuaa sitä. Sellaisen yksinkertaisen suunnitelman kehittäminen auttaa hyvien liikuntatapojen muodostumisessa ja kehon huolenpidossa. Monille ihmisille alkuun pääseminen ja johdonmukaisuus ovat vaikeimpia osia. Jos muistat, että liikunta siunaa paitsi kehoasi myös mieltäsi ja älyäsi, se auttaa sinua saamaan haluttua parempaan fyysiseen kuntoon. Kun liikut, sinusta tulee tarmokkaampi ihminen, joka tuntee itsensä vahvaksi, varmaksi, valppaaksi ja kestäväksi.

Muistan tarinan linnusta, joka alkoi vaihtaa höyheniään matoihin. Ruoan hankkiminen sillä tavoin oli helppoa, ja lintu ajatteli, että sillä oli paljon höyheniä. Kun se jatkoi höyhenien vaihtamista ruokaan, se nautti siitä, ettei sen tarvinnut enää herätä aikaisin saalistamaan matoja. Se voi istua koko päivän pesässään eikä koskaan liikauttaa lihastakaan. Lopulta lintu kuitenkin tottui siihen niin, että tajusi,

ettei osannut enää lentää, koska oli menettänyt elintärkeät höyhenensä.

Näin voi tapahtua kenelle tahansa, joka lankeaa huonojen tapojen, laiskojen rutiinien tai riippuvuutta aiheuttavien aineiden käytön ansaan. Kirjasessa *Nuorten voimaksi* sanotaan, että nämä seikat ”vahingoittavat fyysistä, henkistä, emotionaalista ja hengellistä hyvinvointiasi. Ne vahingoittavat perhe- ja ystävyys-suhteita sekä heikentävät omanarvontuntoasi. Ne rajoittavat kykyäsi valita itse.”¹ Se, että olemme aktiivisia ja syömme oikein, auttaa meitä välttämään näitä pahoja tapoja. Jos lintu olisi jatkanut lentämistä ja saalistamista, se ei olisi koskaan menettänyt höyheniään. Samalla tavoin jos me ”räpyttelemme siipiämme” ja liikumme säännöllisesti, meissä kehittyy kyky välttää taipumuksia, jotka vahingoittavat ja heikentävät meitä.

Aivan kuten joillakuilla ihmisillä on fyysisen terveyden ongelmia, toisilla on henkisen terveyden ongelmia. Elämä voi olla vaikeaa, ja joskus meillä voi olla ahdistumisen, masennuksen tai itsetunnon puutteen tuntemuksia. Mutta muista, että sekä fyysisen että henkisen terveyden

kohdalla liikunta ja ahkeruus auttavat säilyttämään myönteisen näkökulman. Se, että pidät huolta ruumiistasi, on myös mielesi siunaukseksi ja auttaa sinua muistamaan, että olet Jumalan lapsi ja voit olla itsevarma ja onnellinen. Henkinen, fyysinen ja hengellinen puolemmme ovat kaikki sidoksissa toisiinsa. Kirjasessa *Nuorten voimaksi* opetetaan: ”Emotionaalinen terveytesi on tärkeää, ja se voi vaikuttaa hengelliseen ja fyysiseen hyvinvointiisi. Pettymykset ja ajoittainen surullisuus kuuluvat tähän elämään kuolevaisuudessa. Mutta jos sinulla on pitkittyneitä surun, toivottomuuden, ahdistuksen tai masennuksen tuntemuksia, puhu vanhempiesi sekä piispasi kanssa ja pyydä apua.”²

Miksi huomaamme ympärillämme ihmisiä, jotka vaikuttavat tarmokkaammilta ja iloisemmilta? Yksi pääsyy on tavoissa. Jos tarkastelemme ruumistamme hengellisestä näkökulmasta ja ymmärrämme, että se on ”temppelellä, lahja Jumalalta”, me rakastamme sitä ja pidämme sitä pyhänä.³

Minulle *pyhä* tarkoittaa puhdasta, ravittua ja voimakasta. Yksi niistä tavoista, joilla taivaallinen Isä auttaa meitä pitämään ruumiimme pyhänä,

OLE VOIMAKAS, OLE TERVE, OLE ÄLYKÄS

on viisauden sanan antaminen meille. Kirjasessa *Nuorten voimaksi* selittää: ”Kun tottelet tätä lakia [viisauden sana], vältät haitalliset riippuvuudet ja pystyt hallitsemaan elämäsi. Saat terveen ruumiin, valppaan mielen ja Pyhän Hengen opastuksen siunauksia. Olet valmis palvelemaan Herraa. Älä anna milloinkaan Saatanan tai muiden pettää sinua ajattelemaan, että viisauden sanan rikkominen tekisi sinusta onnellisemman, suositumman tai miellyttävämmän.”⁴ Kun noudatat viisauden sanaa, muista, että pidät huolta sekä ruumiistasi että mielestäsi ja että sillä tavoin voit löytää ”viisautta ja suuria tiedon aarteita” (OL 89:19).

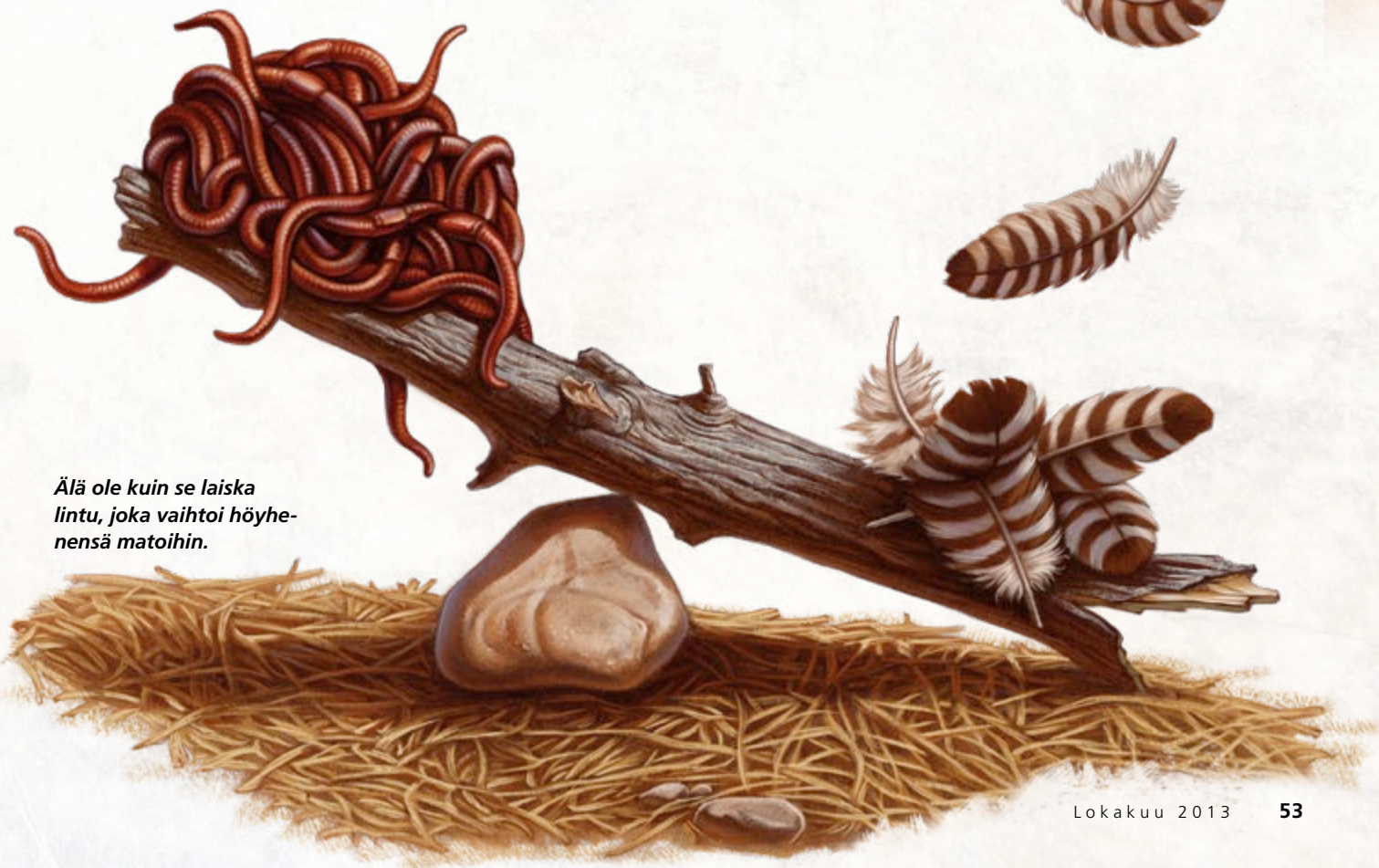
Sen sijaan että olisit lintu, joka laiskasti vaihtaa höyheniään matoihin,

pane lenkkikengät jalkaasi ja ole aktiivinen. Harrasta liikuntaa jatkuvasti. Rupea harrastamaan säännöllisesti lempiuurheilua tai ystäväysty niihin, joiden kanssa voit juosta tai osallistua muuhun virkistävään toimintaan. Kun liikut ja urheilet, harjoitat paitsi ruumiistasi myös mieltäsi. Liikunta vahvistaa emotionaalistakin terveyttä. Muista, että tärkeintä ei ole, kuinka nopea tai urheilullinen olet – tärkeintä on, kuinka johdonmukainen olet. Kun liikut säännöllisesti, et ole ainoastaan onnellisempi, vaan sinusta tulee myös vahvempi, terveempi ja älykkäämpi. ■

VIITTEET

1. *Nuorten voimaksi*, kirjanen, 2011, s. 26.
2. *Nuorten voimaksi*, s. 27.
3. *Nuorten voimaksi*, s. 25.
4. *Nuorten voimaksi*, s. 25.

Älä ole kuin se laiska lintu, joka vaihtoi höyhenensä matoihin.

KULJE HÄNEN jalanjäljissään

Vapahtajan kaltaiseksi tuleminen on vähittäinen, elinikäinen prosessi, ja voit aloittaa ottamalla joka päivä pieniä askelia.

Melissa Zenteno

kirkon lehdet

Pyhissä kirjoituksissa meitä kannustetaan tulemaan Jeesuksen Kristuksen kaltaisiksi ja elämään ”samalla tavoin kuin hän eli” (1. Joh. 2:6). Mutta ensimmäisen askeleen ottaminen voi olla vaikeaa – etenkin kun ei tiedä, kuinka aloittaa.

Saat apua julkaisusta *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*. Saatat ajatella, että se on käsikirja vain kokoaikaisille lähetysaarnajille, mutta itse asiassa se on suurenmoinen työkalu, joka voi auttaa sinua pääsemään alkuun tavoitteessasi tulla Vapahtajan kaltaiseksi. Luvun 6 tarkoitus on auttaa sinua ymmärtämään ja soveltamaan käytäntöön yhdeksää tiettyä Kristuksen kaltaista ominaisuutta.

Seuraavat ovat joitakin ehdotuksia siitä, kuinka voit käyttää julkaisua *Saarnatkaa minun evankeliumiani* ja pyhiä kirjoituksia, kun pyrit kehittämään Kristuksen kaltaisia ominaisuuksia:

- Aloita Ominaisuuskyselystä, joka on luvun 6 lopussa julkaisussa *Saarnatkaa minun evankeliumiani* (s. 131). Kysely

voi auttaa sinua ratkaisemaan, mitkä ominaisuudet ovat tällä hetkellä hengellisiä vahvuksiasi ja minkä parissa sinun pitää tehdä työtä.

- Kun olet täyttänyt Ominaisuuskyselyn, valitse rukoillen yksi ominaisuus, johon keskityt. Voit lukea luvusta 6 osuuden, joka koskee tuota ominaisuutta.
- Aseta yksityiskohtaisia, mitattavissa olevia tavoitteita, jotka auttavat sinua kehittämään tuota ominaisuutta. Anna itsellesi aikaväli, jolloin teet työtä tavoitteesi eteen. Arvioi sitten edistymistäsi. Jos esimerkiksi yrität olla rakastavampi, voit asettaa tavoitteen sanoa myönteisiä asioita veljestäsi tai sisarestasi kolme kertaa päivässä viikon ajan. Viikon lopussa arvioisit, kuinka hyvin menesit tavoitteessasi, ja teet muutoksia, jotka auttavat sinua edistymään edelleen.
- Julkaisussa *Saarnatkaa minun evankeliumiani* on kutakin ominaisuutta koskevia pyhien kirjoitusten kohtia tutkittavaksi. Voit rukoillen tutkia luetellut pyhien kirjoitusten

kohdat ja kirjoittaa muistiin vaikutelmia, joita saat lukiessasi.

- Pyydä taivaalliselta Isältä apua Kristuksen kaltaisen luonteen kehittämisessä. Pyydä yksityiskohtaista apua kuten: ”Anna minulle voimaa voittaa suuttumukseni, kun sisarukseni ottavat tavaroitani.” Mitä yksityiskohtaisempia rukouksesi ovat, sitä helpompaa sinun on tunnistaa Herran vastaukset.

Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kaltaiseksi tuleminen on vähitäinen prosessi ja elinikäinen tavoite. Joskus se voi tuntua vaikeammalta kuin ydinfysiikka. Mutta älä lannistu. Herra lupaa meille: ”Se, joka ottaa vastaan valoa ja pysyy Jumalassa, saa lisää valoa; ja se valo kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka” (OL 50:24). Kun me otamme vastaan, tutkimme ja sovellamme käytäntöön valoa ja totuutta ja seuraamme Jumalaa edelleen joka päivä, me voimme olla varmoja siitä, että meistä tulee enemmän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kaltaisia. ■

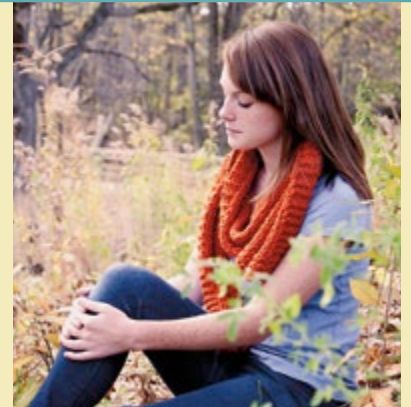
PÄIVITTÄISIÄ TEHTÄVIÄ

Pienet päivittäiset teot ovat askelia polulla kohti Vapahtajamme kaltaiseksi tulemistä. Harkitse seuraavia ehdotuksia, jotka myös auttavat sinua kehittämään Kristuksen kaltaisia ominaisuuksia:

- Lue Pyhien kirjoitusten oppaassa lueteltuja pyhien kirjoitusten kohtia, jotka liittyvät siihen ominaisuuteen, jota pyrit kehittämään.
- Rukoile päivittäin halua muuttua ja voimaa tulla paremmaksi.
- Pidä päiväkirjaa edistymisesi kirjaamiseksi.
- Puhu vanhempiesi kanssa. Anna heidän tietää tavoitteistasi, jotta he voivat auttaa sinua.

OSALLISTU KESKUSTELUUN

Lokakuun ajan tutkit sitä, kuinka voit tulla enemmän Kristuksen kaltaiseksi (jos seurakunnassasi on uudet oppiaiheet omalla kielelläsi). Kun olet lukenut tämän artikkelin, valitse rukoillen jokin ominaisuus, jonka eteen teet työtä tällä viikolla tai tässä kuussa. Voit asettaa tavoitteen ja sitten arvioida edistymistäsi. Olitko esimerkiksi rakastavampi tai kuuliaisempi tai kärsivällisempi? Kuinka tavoitteesi olla enemmän Kristuksen kaltainen auttoi sinua voittamaan vaikeuksia? Voit kertoa kokemuksestasi muille nuorille tai perheellesi.

”Mitä sanon kirkkoon kuulumattomille, jotka kysyvät, miksi jotkut kirkon jäsenet eivät elä tasovaatimustemme mukaan?”

Olisi suurenmoista, jos jokainen kirkon jäsen eläisi täysin evankeliumin mukaan. He saisivat enemmän siunauksia elämäänsä ja olisivat myös suurena esimerkkinä niille, joiden kanssa he ovat tekemisissä. Mutta me olemme kuolevaisia, joten me kaikki epäonnistumme siinä jossakin määrin. Suurin syy siihen, että jotkut elävät evankeliumin mukaan täydemmin kuin toiset, on, että me kaikki olemme eri vaiheissa kääntymystämme ja todistuksemme voimaa. Meillä kullakin on erilaisia koettelemuksia ja erilaisia voimavaroja ja ihmisiä apunamme.

Kirkkoon kuulumattomat eivät kenties ymmärrä sellaisia termejä kuten ”kääntymys” ja ”todistus”, mutta he ymmärtävät, että jokainen ihminen voi valita sen, kuinka hän elää. Voit selittää, että taivaallisen Isän tarkoituksena oli, että niin olisi. Hän antoi meille tahdonvapautemme, jotta voisimme oikein valitsemalla kehittyä hengellisesti. Mutta taivaallinen Isä tiesi myös, että jokainen – paitsi Jeesus Kristus – tekisi virheitä, joten Hän varasi meille Vapahtajan. Sovituksen ansiosta me voimme tehdä parannuksen, saada anteeksi, oppia virheistämme ja mennä eteenpäin elämässä.

Voit myös selittää, että me emme tuomitse niitä, jotka eivät noudata kirkon tasovaatimuksia. Sen sijaan me yritämme auttaa heitä, ymmärtää heitä ja olla kärsivällisiä heidän kanssaan. Vaikka emme suvaitsekaan syntiä, me emme tuomitse syntistä (ks. Joh. 8:11). Parannuksen tekeminen on yhä mahdollista meille kaikille.

Tutki pyhiä kirjoituksia

Vastaus kysymykseen löytyy pyhistä kirjoituksista. Kun ihmiset eivät pidä käskyjä, meidän pitää välttää tuomitsemista (ks. Matt. 7:1). Kohdassa Room. 3:23 sanotaan: ”Sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta.” On kuitenkin totta, että kirkon jäsenten tulee pyrkiä olemaan kuuliaisia.

Madison M., 13, Texas, Yhdysvallat

Opeta sovitusta

Kun ihmiset sanovat tuollaisia asioita, niin sen sijaan että etsisin vikaa jäsenestä, joka ei noudata sääntöjä, käytän sitä tilaisuutena opettaa sovitusta. Kerron heille, että se, että olemme mormoneja, ei tarkoita sitä, että olemme täydellisiä, ja että meillä on sovitus, jotta voimme tehdä parannuksen synneistämme ja korjata ne virheet. Se avaa yleensä oven moniin muihin kysymyksiin.

Jayde H., 16, Oregon, Yhdysvallat

Kirkko opettaa meitä tekemään hyvää

Kuten kaikki muutkin, kirkon jäsenet kokevat haasteita ja kiusauksia. Meillä kaikilla on heikkouksia, mutta se ei tarkoita sitä, etteikö tämä kirkko olisi tosi. Tämä on Jeesuksen Kristuksen kirkko, joka auttaa ihmisiä tuntemaan tosi evankeliumin ja saamaan koroituksen. Luonnollinen ihminen ei noudata käskyjä (ks. Moosia 3:19), eikä se ole kirkon vika. Kirkko

opettaa meitä tekemään hyviä tekoja. Mutta meillä kaikilla on valinnan mahdollisuus.

Lavinia S., 19, Bulacan, Filippiinit

Tasovaatimukset ovat meidän onneksemme

Tämä kysymys osuu kohdalleni todella hyvin, koska tunnen muutamia ihmisiä, jotka ovat tehneet valintoja, jotka ovat vieneet heidät pois evankeliumin piiristä. Herra antaa meille käskyjä meidän onneksemme ja ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttamiseksi (ks. Moos. 1:39). Herra haluaa meidän palaavan luokseen. Hän haluaa meidän kuitenkin tekevän omat valintamme. Siitä syystä jotkut ihmiset eivät elä tasovaatimustemme mukaan. Tasovaatimukset auttavat minua itseäni, koska tiedän, että taivaallinen Isä on antanut ne minulle, jotta voin palata asumaan Hänen luokseen ja olla onnellinen. Ne ovat todiste Hänen rakkaudestaan minua kohtaan.

Morgane D., 18, Languedoc-Roussillon, Ranska

Rukoile heidän puolestaan ja käy heidän luonaan

Jäsenillä, jotka eivät elä tasovaatimustemme mukaan, ei ehkä ole Jeesukseen Kristukseen keskittyvää todistusta. Meidän tulee rukoilla heidän puolestaan, että he etsisivät Hengen johdatusta ja että he kykenisivät saamaan oman todistuksen. Meidän tulee käydä näiden ihmisten luona ja auttaa heitä tulemaan Kristuksen luokse.

Andrea C., 13, Lima, Peru

Ole esimerkki

Tämä kirkko on erittäin tärkeä, koska se auttaa meitä täyttämään taivaallisen Isämme käskyt ja elämään jälleen Hänen luonaan. Mutta vaikka joku kuuluukin kirkkoon, se ei tarkoita sitä, että hän tulee aina olemaan hyvä ihminen. Katso nykyajan maailmaamme, joka on täynnä jumalattomuutta ja inhottavia asioita, vaikka maailma on tulvillaan ihmisiä, jotka päättivät seurata Jeesusta Kristusta kuolevaisuutta edeltävässä elämässä. Mielestäni paras asia, mitä voimme tehdä, on näyttää esimerkkiä ystävillemme.

Kaden S., 15, Utah, Yhdysvallat

Elä tasovaatimustemme mukaan

Aivan kuten missä tahansa muussa järjestössä tai uskonnossa, on joitakuita ihmisiä, jotka ovat enemmän tai vähemmän omistautuneita. Meidän pitää vain elää tasovaatimustemme mukaan niin hyvin kuin pystymme, ja toivoa ja rukoilla, että muut tekevät samoin.

Maren S., 16, Arizona, Yhdysvallat

NÄHKÄÄ MUUT SELLAISINA, MITÄ HEISTÄ VOI TULLA

”Meidän tehtävämme on nähdä

yksilöt – ei sellaisina kuin he ovat – vaan pikemminkin sellaisina, mitä heistä voi tulla. Pyydän hartaasti teitä ajattelemaan heitä tällä tavoin.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Nähkää muut sellaisina, mitä heistä voi tulla”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 70.

UUSI KYSYMYS

”Yritän hallita ajatuksiani, mutta kiusauksia on niin monia. Kuinka minulla voi olla puhtaammat ajatukset?”

Lähetä 15. marraskuuta mennessä vastauksesi ja jos haluat, korkean resoluution valokuva osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai postitse osoitteeseen, joka on sivulla 3.

Sähköpostiviestiäsi tai kirjeeseesi täytyy liittää seuraavat tiedot ja lupa: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhempiesi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

**Vanhin
C. Scott Grow**

seitsemän-
kymmenen
koorumiasta

Piispan kutsumuksen erityisenä osana on auttaa sinua tekemään parannus. Omatuntosi kertoo sinulle, milloin sinun pitää puhua hänen kanssaan.

Mietit ehkä, miksi sinua opetetaan tunnustamaan piispallesi tai seurakunnan johtajallesi silloin, kun olet syöllistynyt vakaviin synteihin. Saatat kysyä itseltäsi: ”Eikö parannuksenteko ole henkilökohtainen asia minun ja Herran välillä? Jos lopetan vääränlaisen käytökseni ja olen tunnustanut sen Jumalalle, miksi minun pitää puhua piispani kanssa?”

Miksi piispalle eikä jollekulle toiselle?

Monista nuorista tuntuu mukavammalta tunnustaa virheensä vanhemmilleen tai nuorten johtajille. Vaikka vanhempasi ja johtajasi voivat antaa tarvittavaa tukea ja neuvoja, Herra on julistanut, että piispa on yleinen tuomari Israelissa (ks. OL 107:72, 74). Hänen tehtävänä on ratkaista seurakuntansa jäsenten kelvollisuus. Asettamisen ja vanhurskaan elämän perusteella hänellä on oikeus saada Pyhäältä Hengeltä ilmoitusta, joka koskee hänen seurakuntansa jäseniä, myös sinua.

Piispa voi auttaa sinua parannusprosessissa tavoilla, joita vanhempasi tai muut johtohenkilöt eivät kykene

MIKSI JA MISTÄ MINUN PITÄÄ TEHDÄ TUNNUSTUS PIISPALLENI?

tarjoamaan. Jos synti on riittävän vakava, hän voi päättää, että etuoikeuksiasi kirkossa tulee rajoittaa. Hän voi esimerkiksi pyytää, että parannusprosessissasi olet tietyn aikaa nauttimatta sakramenttia tai käyttämättä pappeutta. Hän tekee työtä kanssasi ja ratkaisee, milloin olet jälleen kelvollinen osallistumaan noihin pyhiin toimituksiin.

Piispasi antaa sinulle neuvoja siitä, mitä voit tehdä vahvistaaksesi kykyäsi vastustaa kiusausta. Hän voi kannustaa sinua tutkimaan jotakin opillista aihetta, kuten parannus, ja sitten kertomaan hänelle, mitä olet oppinut.

Hän saattaa pyytää sinua tulemaan luokseen joka viikko kertomaan, kuinka olet onnistunut pysyttelemään poissa kiusauksille alttiista tilanteista.

Milloin minun pitäisi puhua Hänelle?

Ajattelet ehkä: ”Tuo kaikki kuulostaa hyvältä, mutta mistä voin tietää, onko se, mitä olen tehnyt, niin vakavaa, että minun pitää puhua piispan kanssa?” Lyhyt vastaus: ”Omatuntosi kertoo sen sinulle.” Kun tunnet oman tunnon pistoksen, toimi heti (ks. Alma 34:31–34).

Kuningas Benjamin on opettanut parannuksesta näin: ”Minä en voi sanoa teille kaikkea, missä voitte tehdä syntiä, sillä on monenlaisia keinoja ja tapoja, jopa niin monia, etten voi niitä luetella” (Moosia 4:29). Niinpä sen sijaan että antaisin sinulle yksityiskohtaisen luettelon asioista, jotka sinun täytyy tunnustaa piisपालesi, saanen esittää joitakin periaatteita, jotka auttavat sinua tekemään tuon päätöksen.

Mitä minun pitää tunnustaa?

Tiedän, että olet yrittänyt olla kuuliainen, mutta ehkäpä olet tehnyt joitakin virheitä – jopa joitakin vakavia virheitä. Useimmat virheet, joita ihmiset tekevät, voidaan ratkaista niin, että ihminen rukoilee ja tekee vilpittömän parannuksen. Jotkin virheet, etenkin moraalittomuuteen liittyvät, edellyttävät tunnustamista piisपालle, ennen kuin voit saada Herralta anteeksi.

Kun mietit tekemiäsi virheitä, tunteet ehkä syyllisyyttä, levottomuutta, murhetta tai jopa kurjuutta. Jos koet jotakin noista tunteista, niin sinun pitää luultavasti puhua piisपालi kanssa noista virheistä.

Älä yritä keksiä selityksiä tai järjellä, miten pääsisit tilanteesta. Ajattele kenties: ”Olisi liian noloa kertoa piisपालle, mitä olen tehnyt. Hän pitää minua parempana ihmisenä. Hän järkyttyy, jos kerron hänelle, mitä tein. Hän ei pidä minusta enää.”

Lupaam sinulle, ettei hän tuomitse sinua. Herran palvelijana hän on

ystävällinen ja ymmärtävä kuunnellestaan sinua. Sitten hän auttaa sinua käymään läpi parannusprosessin. Hän on Herran armon sanansaattaja, joka auttaa sinua tulemaan puhtaaksi Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta.

Herra on sanonut: ”Katso, se, joka on tehnyt parannuksen synneistään, se saa anteeksi, enkä minä, Herra, muista niitä enää.

Tästä te voitte tietää, tekeekö ihminen parannuksen synneistensä – katso, hän tunnustaa ne ja hylkää ne.” (OL 58:42–43.)

Kun tunnustat ja hylkääät syntisi, Herra antaa sinulle anteeksi. Sinun ei tarvitse tehdä tiliä Hänelle noista synneistä, kun tuomitsemisesi hetki koittaa.

Mitä jos en tunnusta?

Joskus ihminen lakkaa tekemästä väärin mutta ei tunnusta syntiään piisपालleen silloin kun se on tarpeen. Sen johdosta ihminen kantaa edelleen yksinään synnin taakkaa sen sijaan että antaisi Vapahtajan ottaa taakan pois.

Saanen esittää sinulle esimerkin. Eräänä iltana muutama vuosi sitten puhuttelin aikuisia heidän temppeleisuosituksensa uusimiseksi. Puhuteluun tuli eräs keski-ikäinen nainen. Hän oli solminut tempeliavioliiton ja oli ollut aktiivinen kirkossa koko elämänsä ajan.

Tunsin hänen sielussaan syvää surua. Puhuttelun edetessä sain hengen vaikutelman. Sanoin hänelle:

”Sisar, minulla on tunne, että olet tehnyt vakavan virheen, kun olit teini-ikäinen, mutta et ole tunnustanut sitä pappeusjohtajalle. Olisitko halukas kertomaan minulle siitä?”

Hän alkoi heti itkeä. Hän kertoi minulle, että se oli totta, mutta hän oli aina ollut liian häpeissään tunnustaakseen sitä piisपालle. Kun hän tunnusti, mitä hän oli tehnyt, hän kertoi minulle riittävästi yksityiskohtia voidakseni ratkaista hänen kelvollisuutensa.

Se, että hän tunnusti syntinsä pappeusjohtajalle, merkitsi hänen parannusprosessinsa päätöspistettä eikä sen alkua. Hän oli turhaan kantanut tuon synnin aiheuttamaa taakkaa ja surua yli 30 vuoden ajan.

Koska hän oli suorittanut parannuksensa viimeisen vaiheen, hänen syyllisyytensä pyyhittiin pois. Näin hänet silloin tällöin tuon puhutteluilan jälkeen. Hänen kasvonsa kirkastuivat, ja hän oli onnellinen.

Haluan sinun tietävän, että en muista hänen nimeään. Herra voi viedä sellaiset muistot piisपालilta. Sen sijaan muistan, että tekemällä tunnustuksen pappeusjohtajalleen eräs keski-ikäinen nainen vapautui syyllisyyden tunteista, joita hän oli kantanut aivan liian monta vuotta.

Älä sinä tee samaa virhettä. Jos sinulla on syyllisyyden tunteita mutta et ole varma, pitääkö sinun tunnustaa piisपालlesi, mene tapaamaan häntä. Anna hänen auttaa sinua. Älä ota sitä riskiä, että kannat tarpeetonta taakkaa

koko elämäsi, mikä saa sinut tuntemaan olosi kurjaksi. Kun tunnustat syntisi piispalle ja teet parannuksen, Herra nostaa tuon taakan sielustasi (ks. Jes. 1:18).

Miksi minun pitää tehdä parannus?

Jeesus Kristus maksoi koko ihmiskunnan synnit sovitusuhrillaan. Hän kutsuu sinua tekemään parannuksen ja välttämään ylimääräisen surun ja kärsimyksen. ”Tee parannus, – – etteivät kärsimyksesi olisi ankaria – kuinka ankaria, et tiedäkään; kuinka suuria, et tiedäkään; niin, kuinka kovia kestää, et tiedäkään.

Sillä katso, minä, Jumala, olen kärsinyt tämän kaikkien puolesta, jottei heidän tarvitse kärsiä, jos he tekevät parannuksen;

mutta elleivät he tee parannusta, heidän täytyy kärsiä samoin kuin minä – –.

Ja nyt, minä jälleen käsken sinua tekemään parannuksen – – ja

tunnustamaan syntisi, jottei sinun tarvitse kärsiä näitä rangaistuksia, joista olen puhunut.” (OL 19:15–17, 20.)

Todistan, että kärsimyksellään Jeesus Kristus on jo lunastanut syntisi. Sinä voit saada anteeksi, mikäli teet parannuksen. Älä yritä lunastaa syntejäsi. Mikään oman kärsimyksesi määrä ei lunasta sinua. Vain sovituksen kautta voit saada anteeksiannon.

Osoita siis uskoa Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovitukseensa. Todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä, että kun teet parannuksen, johon kuuluu tarpeen vaatiessa tunnustuksen tekeminen piispallesi, sinusta tulee puhdas. Lisäksi voit Vapahtajan armosta – Hänen kaiken mahdollistavasta voimastaan – vahvistua kyvyssäsi vastustaa kiusausta tulevaisuudessa. Siten saat mielenrauhan ja onnen tässä elämässä ja perit iankaikkisen elämän tulevassa maailmassa. ■

SUURI PARANTAJAMME

”Vapahtajasta puhutaan usein Suurena Parantajana – –.

Syällisyys on hengellemme sitä, mitä kipu on ruumiillemme – varoitus vaarasta ja suoja lisävahinkoja vastaan. Vapahtajan sovituksesta virtaa parantavaa balsamia, joka voi hoitaa hengelliset haavamme ja poistaa syällisyyden. Mutta tätä balsamia voi käyttää vain periaatteiden nojalla, joita ovat usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, parannus ja jatkuva kuuliaisuus. Vilpittömästä parannuksesta seuraa omantunnonrauhaa, lohtua sekä hengellistä parantumista ja uudistumista.

Piispanne tai seurakunnanjohtajan on Hengellisen Parantajan apulainen, jolla on valtuus auttaa teitä tekemään parannus ja parantumaan.”

Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista, ”Me uskomme, että tulee olla siveellinen”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 44.

Vanhin O. Vincent Haleck
seitsemänkymmenen koorumista

Kutsu Vapahtaja elämääsi

”Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen.” (Ilm. 3:20.)

Kun olin lapsi, äiti otti jouluna esille kuvan, jossa Vapahtaja kolkuttaa oveen. Me emme olleet vielä kirkon jäseniä, ja minä kysyin aina: ”Miksi Jeesus kolkuttaa oveen?

Kuka on toisella puolella?”

Muutama vuosi myöhemmin sain tietää, että sillä puolella ovea, johon Vapahtaja kolkuttaa, ei ole kädensijaa. Sisäpuolella olevan ihmisen pitää avata ovi. Nyt tiedän, kuka on oven toisella puolen.

Me olemme! Vapahtaja kolkuttaa, ja meidän kaikkien täytyy avata ovi ja kutsua Häntä tulemaan elämäämme.

Kun olin nuori, päätin kutsua Vapahtajan elämäni menemällä kasteelle ja tulemalla kirkon jäseneksi. Ystäväni olivat minulle hyviä esimerkkejä. Samoin oli isoitini. Hän oli

temppelityöntekijä Los Angelesin temppelissä Kaliforniassa Yhdysvalloissa. Hänellä oli tapana lähteä kotoa kello neljä aamulla palvelemaan Herraa temppelissä.

Vain kaksi vuotta sen jälkeen kun minut oli kastettu, päätin, että haluan palvella Herraa kokoikäisenä lähetyssaarnaajana. Lähetystyössäni autoin monia ihmisiä saamaan tietoa Vapahtajasta, niin että he voisivat kutsua Hänet elämäänsä.

Myöhemmin palvelin lähetysohjatijana Samoassa. Kysyin aina uusilta lähetyssaarnaajilta, milloin he olivat tehneet päätöksen palvella lähetystyössä. Monet sanoivat, että tehdessään päätöksen palvella he olivat olleet Alkeisyhdistyksessä!

Alkeisyhdistys auttaa teitä valmistautumaan lähetysohjelmaan. Oppikaa niin paljon kuin voitte. Asettakaa tavoite palvella lähetystyössä. Silloin tekin voitte auttaa ihmisiä kutsumaan Vapahtajan elämäänsä. Se, että on lähetyssaarnaaja, muuttaa elämäne – se muutti minunkin elämäni. ■

Upouusi

*Sakramentin jakaminen on suuri tehtävä.
Mitä jos hän tekisi jonkin virheen?*

Jane McBride Choate

Perustuu tositapahtumaan

*”Ja myös kaikki ne, jotka ottavat vastaan tämän pappeuden, ottavat vastaan minut, sanoo Herra”
(OL 84:35).*

Benji seiso peilin edessä suoritamassa solmiotaan. Valkoinen paita ja tummansiniset housut sopivat hänelle täydellisesti. Tukka oli kammattu. Hän näytti ehdottomasti valmiilta asetettavaksi diakoniksi. Miksi häntä sitten hermostutti niin paljon?

Benji otti pyhät kirjoituksensa ja lähti huoneesta. Hän yritti olla ajattelemta, kuinka erilaista kirkossa olisi tänään. Ja sitten oli se uusi pappeusvelvollisuus, joka huolestutti häntä, kun hän sitä ajatteli: sakramentin jakaminen. Mitä jos hän tekisi virheen ensimmäisellä kerrallaan ensi viikolla? Hän yritti unohtaa senkin lähtiessään kotoa.

Sakramenttikokous sujui samoin kuin aina. Mutta sen jälkeen Benji meni perheensä kanssa piispa Salazarin toimistoon. Se oli ehdottomasti erilaista. Yleensä hän oli sillä hetkellä Alkeisyhdistyksen alkuohjelmassa.

diakoni

”Jos te [diakonit] – – pidätte kutsumuksenne kunniaa, te olette välineenä Jumalan käsissä jo nyt, sillä pappeus pojassa on aivan yhtä voimakas kuin pappeus miehessä, kun sitä käytetään vanhurskaudessa.”

Vanhin Tad R. Callister seitsemänkymmenen koorumista, ”Pappeuden voima pojassa”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 54.

kyynelten kihoavan silmiinsä. ”Muista”, isä sanoi siunauksessa, ”että olet saanut pappeuden pyhällä toimituksella. Taivaallinen Isä antoi meille pappeuden, jotta me voimme palvella muita. Jos voit tehdä sen täydestä sydäimestäsi, sinua siunataan siinä ja kaikissa asioissa.”

Koko viikon Benji rukoili apua. Seuraavana sunnuntaina hän meni diakonien joukkoon kappelin etuosaan. Hän kuunteli tarkoin, kun Jay siunasi leivän.

Äkkiä hän oli taas kauhean huolissaan. Pystyisikö hän todella tähän? Se oli niin tärkeää! Sitten hän muisti isän antaman siunauksen lupaukset. Kun Henki valtasi hänet, hänen huolestuneisuutensa katosi.

Hän otti tarjottimen ja siirtyi varmoin askelin hänelle osoitettujen rivien luo. Varovasti hän ojensi tarjottimen naiselle, joka istui ensimmäisellä rivillä.

Nainen hymyili hänelle. Benji vastasi hymyyn tietäen, että hän palveli Herraa. ■

Benji istuutui, ja isä, piispa, Nuorten Miesten johtaja ja piispan neuvonantajat panivat kätensä hänen päänsä päälle. Isä antoi hänelle Aaronin pappeuden. Siunauksen aikana perhoset Benjin vatsasta katosivat. Hän tunsu olonsa rauhalliseksi ja onnelliseksi.

Benji nousi ja kätteli jokaista. Sitten hän halasi äitiä ja veljeään Jayta ja pikkusiskoaan Mirasolia.

Sen jälkeen hän meni pyhäkouluun. Vaikka uusi luokka ei ollutkaan samanlainen kuin Alkeisyhdistyksessä, se tuntui silti tutulta. Oppiaihe käsitteli rukousta. Benji oli kuullut monta oppiaihetta rukouksesta aiemmin Alkeisyhdistyksessä. Hän huokaisi helpotuksesta. Ehkäpä diakonina olo ei olisikaan kovin vaikeaa.

”Kyllä se hyvin sujuu”, Jay sanoi Benjille kirkon jälkeen. ”Minä siunaan sakramentin ja sinä voit jakaa sen.”

Kaikki perhoset lehahtivat takaisin. ”Joo, hyvä juttu”, Benji sanoi hiljaa. Juuri sakramentin jakamisestaan hän oli eniten huolissaan!

Myöhemmin samana iltana Benji huomasi, että isä oli sohvalla luke-massa. ”Mitä jos jätän jonkun väliin eikä hän saa sakramenttia?” Benji kysyi. ”Mitä jos kompastun?” Hän näki selkeästi mielessään, kuinka tarjotin kaatuu lattialle ja vesikupit lentävät joka puolelle.

Isä puristi Benjiä olkapäästä. ”Muistan ensimmäisen kerran, kun jaoin sakramenttia. Olin varmaan hermostuneempi kuin sinä olet juuri nyt.”

Benji räpäytti yllättyneenä silmiään. ”Sinäkö? Ethän sinä pelkää mitään!”

Isä nauroi. ”Olen pelännyt monta kertaa. Tiedätkö, mikä auttoi minua pääsemään hermoilemisesta?”

Benji mietti hetken. ”Rukous?”

Isä hymyili. ”Aivan oikein.

Rukous. Ja isäni antoi minulle siunauksen. Haluaisitko, että minä antaisin sellaisen sinulle?”

Benji nyökkäsi nopeasti. ”Kyllä! Se olisi tosi hyvä asia.”

Perhe kokoontui olohuoneeseen. Isä pani kätensä Benjin pään päälle. Kun isä puhui, Benji tunsu

Odotusta

Winter Quartersissa

Winter
Quarters

IOWAN REITTI

IOWA

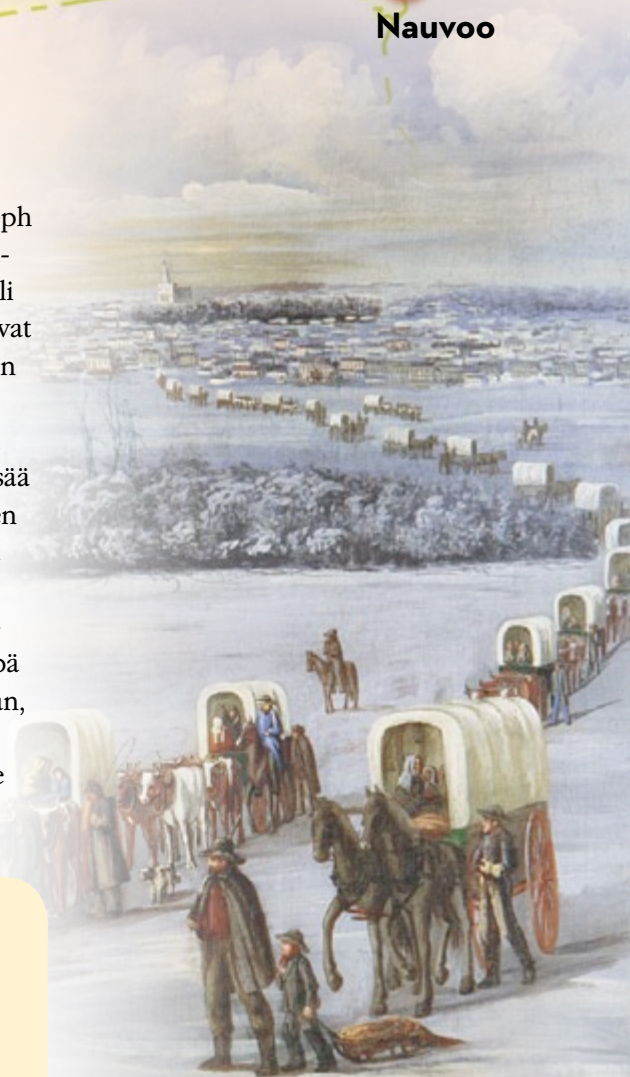
Nauvoo

Jennifer Maddy

Uusi kaupunki

Sen jälkeen kun profeetta Joseph Smith oli surmattu, Nauvoon kaupungista Illinoisin osavaltiossa tuli vaarallinen paikka. Pyhät pakenivat kodeistaan löytääkseen turvallisen asuinpaikan. Helmikuussa 1846 ensimmäinen ryhmä pyhiä aloitti matkansa länteen, mutta huono sää ja sairaudet hidastivat heitä. Siihen mennessä kun he olivat päässeet Iowan osavaltioon, oli liian myöhäinen aika vuodesta päästä Kalliovuorten yli ennen talvea. Niinpä kirkon johtajat valitsivat paikan, jossa pyhät voisivat pysyä talven ajan. He antoivat sille nimen Winter Quarters.

Tämä näyttely Mormonireitin keskuksessa Winter Quartersissa herättää henkiin Iowan reitillä olleen leirin, jossa William Clayton kirjoitti laulun "Pelvotta käykää" (MAP-lauluja, 17).

Työntekoa yhdessä

Jotkut ihmiset rakensivat kodin hirsistä tai turpeesta. Muut asuivat teltoissa ja luolissa. Pyhät yrittivät olla iloisia pitkän, kylmän talven aikana. He auttoivat toisiaan. He kävivät konserteissa, lauloivat ja tanssivat. He rakensivat myllyn, kaupungintalon ja koritehtaan.

Eteenpäin

Aika, jonka pyhät viettivät Winter Quartersissa, oli vaikea. Monia ihmisiä kuoli. Mutta pioneereilla oli usko siihen, että Herra siunaisi heitä ja auttaisi heitä pääsemään Siioniin. Kun kevät viimein koitti, ensimmäinen ryhmä pioneereja lähti Winter Quartersista matkalle kohti Suolajärven laaksoa.

Nykyään voit nähdä kauniin Winter Quartersin temppelin Nebraskan osavaltiossa ja käydä Winter Quartersissa sijaitsevassa Mormonireitin keskuksessa kuulemassa lisää pioneereista. ■

Mormonireitin keskuksessa voit nähdä, millaisia tarvikkeita pyhät ottivat mukaan matkalleen länteen. Kirkon johtohenkilöt käskivät heidän ottaa mukaan jauhoja, mausteita, riisiä, papuja ja lypsylehmiä.

Jotkut pyhät rakensivat hirsimökkejä, joissa he asuivat ollessaan Winter Quartersissa.

Pyhät pysähtyvät Winter Quartersiin

Arie Van De Graaff

Pioneerit asettuivat joksikin aikaa Winter Quartersiin odottamaan, että talvi menisi ohi, ennen kuin he jatkaisivat matkaansa länteen. Etsi tähän kuvaan piilotettuja esineitä.

Lyijykynä

Piirakkapala

Kattila

Lusikka

Lasta

Kirja

Jakoavain

Kuppi

Laastari

Keila

Porkkana

Tikkukaramelli

Neula

Rannekello

Päärynä

ERITYINEN TODISTAJA

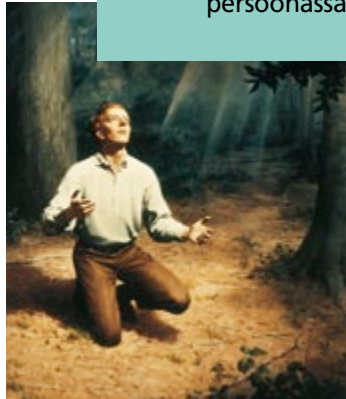
Vanhin D. Todd Christofferson

kahdentoista apostolin koorumista

Kahdentoista apostolin koorumin jäsenet ovat Jeesuksen Kristuksen erityisiä todistajia.

Kuinka Jeesus Kristus puhuu profeetoille?

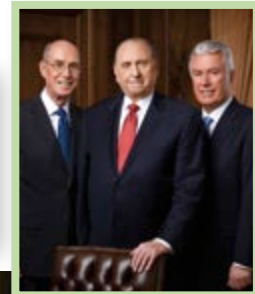
Hän voi lähettää sanansaattajan tai ilmestyä omassa persoonassaan.

Hän voi puhua omalla äänellään tai Pyhän Hengen äänellä.

Hän voi puhua palvelijoilleen kahden kesken tai Hän voi puhua heille, kun he neuvottelevat yhdessä.

Artikkelista "Kristuksen oppi",
Liahona, toukokuu 2012, s. 86–90.

Kuinka
Emma voisi olla
ystävällinen,
kun Violet oli
niin ilkeä?

Auta

Charlotte Mae Sheppard

Perustuu tositapahtumaan

”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi” (Matt. 12:31).

Emma tiukensi otettaan repustaan kävellessään uuteen luokkaansa. Oli ensimmäinen koulupäivä. Hänellä oli yllään lempimekkonsa, ja äiti oli pakannut lounaalle erityisherkun – eläinkeksejä.

”Tästä tulee hieno päivä”, Emma ajatteli itsekseen. ”Kunhan vain...”

Emma pysähtyi katsomaan luokkaa. Siellä hän oli. Violet.

Viime vuonna Violet oli vallannut kiipeilytelineet jokaisella välitunnilla. Violet oli haukkunut Emmaa. Violet oli jopa varastanut Emman parhaan ystävän!

Violet näki Emman ja näytti hänelle kieltä. Emma tuijotti takaisin puristaen reppuaan entistä lujemmin. Violet oli ollut epäystävällinen koko viime vuoden, ja näytti siltä, että tästä vuodesta tulisi aivan samanlainen.

”Tervetuloa uuteen vuoteen, luokka!” opettaja Caldwell sanoi luokan edessä. ”Katsotaanpa istumajärjestys.”

Pulpetit oli järjestetty luokkaan aina kaksi vierekkäin. Opettaja Caldwell kuljetti sormeaan nimiluetteloa

pitkin, ja sitten hän osoitti luokan perällä olevaa pulpettiparia. ”Emma. Sinä istut tuolla takana.”

Emma istuutui toiseen takarivin pulpeteista. Hän toivoi, että Liselle istuisi hänen vieressään. Tai Jaime. Tai...

”Violet.”

Emman pää kohosi. Oliko hän kuullut oikein?

Kyllä. Opettaja Caldwell osoitti edelleen hänen pulpettinsa vieressä olevaa pulpettia. ”Sinä istut Emman vieressä, Violet”, hän sanoi.

Violet laahusti Emmaa kohti otsa rypyssä. Emma laski päänsä pulpetille ja tuijotti seinää. Tästä tulisi pitkä vuosi.

Matematiikantunnilla opettaja Caldwell kirjoitti taululle laskutehtäviä luokan ratkaistavaksi. ”Voitte tehdä nämä yksin tai vierustoverinne kanssa”, hän sanoi.

Emma kumartui nopeasti paperinsa ylle esittäen puuhakasta. Laskut olivat aika helppoja. Hän vain yritti vältellä Violetia. Hän ei ollut vilkaissut Violetia kertaakaan koko aamuna.

Jokin tökkäsi häntä olkapäähän. Se tuntui lyijykynältä. Emma ei ollut huomaavinaan.

Uusi tökkäys. Violet tökki häntä! Emma jatkoi itsepintaisesti laskemista.

Violetin kolmas tökkäys oli niin luja, että se sattui. Emma tunsu suutumuksen kuohahtavan sisällään. Olisiko koko vuosi tällaista? Hän

Violetia

mietti jo, että viittaisi ja kertoisi opettajalle. Tai ehkä hän vain mulkaisisi taas Violetia.

Silloin Emma kuuli niiskauksen. Itkikö joku? Kynä tökkäsi häntä taas. Hän käänsi päätään ja näki Violetin tuijottavan häntä. Violetilla oli kynä kädessä ja Violetin silmissä oli kyyneliä. Hänen paperinsa oli täynnä pyyhekumin tahroja.

Violet käänteli kynää käsissään. ”Auttaisitko minua?” hän kysyi hiljaa.

Emma katsoi hetken järkyttyneenä Violetia. Halusiko Violet häneltä apua? Vaikka oli aina ollut niin ilkeä? Emma kääntyi takaisin oman paperinsa puoleen. Violet saisi laskea laskunsa yksin. Violet ei ansainnut Emmen apua, vaikka olikin...

... hänen lähimmäisensä?

Emma katsoi ääneti eteensä. Hän kuuli Violetin itkevän hiljaa vieressään. Pyhissä kirjoituksissa sanotaan aina, että pitää rakastaa lähimmäistään – mutta Violet oli eri asia! Emma vain istui hänen vieressään luokassa!

Emma jatkoi laskujensa laskeamista. Sitten hän keskeytti laskeamisen. Ehkä Violet ei ollutkaan eri asia. Ehkä kun pyhissä kirjoituksissa käskettiin rakastaa lähimmäistä, se tarkoitti jokaista. Jopa ilkeitä. Jopa silloin, kun se oli vaikeaa.

Emma huokaisi ja laski hitaasti kynän pulpetille. Hän kääntyi

Violetin puoleen ja yritti parhaansa mukaan hymyillä. ”Voinko auttaa?” hän kysyi.

Violet nyökkäsi ja pyyhkäisi kädellään pois kyyneleensä.

Emma kumartui Violetin paperin puoleen ja alkoi auttaa ensimmäisessä tehtävässä. Hänellä oli jo lämmin tunne sisällään. Hän mielti, pitäisikö Violet eläinkekseistä. ■

SEURAA JEESUSTA

Jeesus haluaa, että me rakastamme jokaista. Pyhissä kirjoituksissa Hän opettaa meitä rakastamaan perhettämme ja ystäviämme ja kohtelemaan heitä ystävällisesti. Jeesus opetti myös: ”Rakastakaa vihemiehiänne, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat” (3. Nefi 12:44). Se tarkoittaa sitä, että silloinkin kun joku ei ole sinulle kiltti, voit seurata Jeesusta olemalla ystävällinen ja yrittämällä olla ystävä.

Vien evankeliumia kaikille Jumalan lapsille

Oletko joskus syönyt jotakin, mikä oli niin hyvää, että halusit muidenkin syövän sitä? Profeetta Lehi näki kerran näyn, että hän söi herkullista hedelmää. Se maistui niin hyvälle, että se täytti hänen sielunsa ”tavattoman suurella ilolla” (1. Nefi 8:12). Lehi halusi perheensäkin maistavan sitä herkullista hedelmää.

Lehin näyssä oleva hedelmä on kuin taivaallisen Isän rakkaus. Lehi halusi perheensä tuntevan taivaallisen Isän rakkauden. Hän halusi heidänkin saavan evankeliumin, koska hän tiesi, että se tekisi heidät onnellisiksi.

Lapset osaavat usein erittäin hyvin viedä evankeliumia muille.

Ecuadorissa asuva kahdeksanvuotias

Maria näki lähetyssaarnaajat kadulla. Hän kysyi heiltä, opettaisivatko he hänelle evankeliumia. Lähetyssaarnaajat tulivat Marian kotiin opettamaan hänen perhettään. Maria oli perheensä ensimmäinen, joka kastettiin. Hän oli hyvin onnellinen, kun koko hänen perheensäkin liittyi lopulta kirkkoon.

Yhdeksänvuotias Eric oli niin innoissaan Alkeisyhdistyksen sakramenttikokousohjelmasta, että kutsui heidän naapurinsa katsomaan sitä. He tulivat.

Kumpikin näistä lapsista vei rakastamilleen ihmisille jotakin kallisarvoista, mitä heillä itsellään oli. Kun sinä viet evankeliumia muille, todistuksesi kasvaa. Lehin tavoin sinäkin tunnet tavattoman suurta iloa. ■

KORTTEJA ANNETTAVAKSI

Voit viedä evankeliumia muille antamalla heille kampanjakortteja. Liimaa seuraavalla sivulla olevat kortit kartongille. Leikkaa sitten kortit irti ja kirjoita kääntöpuolelle oma viestisi.

LAULU JA PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTA

- ”Kuin Nefi muinoin”,
Lasten laulukirja, s. 92–93
- Matt. 5:16

JUTELLAAN

Voisit pyytää jokaista perheenjäsentä piirtämään lempihedelmänsä. Sitten jokainen voisi kirjoittaa piirroksen kääntöpuolelle, kuinka evankeliumi siunaa heidän elämäänsä. Sen jälkeen voisitte jutella yhdessä siitä, millä tavalla voisitte viedä evankeliumia ystäville ja naapureille.

"Älä pelkää, minä olen sinun kanssasi."

1. Moos. 26:24

"Autuaita rauhantekijät."

Matt. 5:9

"Olkaa toisianne kohtaan ystävällisiä ja lempeitä ja antakaa toisillenne anteeksi."

Ef. 4:32

"Kiittäkää kaikesta."

1. Tess. 5:18

The Statue of Liberty is shown in the background, holding the torch aloft. The image is partially obscured by the text and the portrait of Camille.

Camille

New York Citystä

Yhdeksänvuotiaalla Camillella on paljon ystäviä. ”Pidän ystäväissänini todella paljon siitä, että he ovat kaikki erilaisia”, hän sanoo. ”He ovat kotoisin eri paikoista, ja meillä on eri tapoja tehdä asioita.” Camillesta on mukavaa oppia hyviä asioita ystäviltaan, ja hän kertoo mielellään omista hyvistä asioistaan heille. Paras asia, mistä hän on

ikinä kertonut ystävälleen, on evankeliumi. Kerrottuaan ensimmäisestä uskonkappaleesta ystävälleen Yailinille Camille kutsui Yailinin perheen tapaamaan lähetyssaarnaajia. Camille opetti myös Yailinia rukoilemaan. Nyt Yailin ja hänen äitinsä ovat kirkon jäseniä.

Ystävänä Yailin kastettiin vuonna 2011. Minusta on ihanaa, että voimme mennä kirkkoon yhdessä. Autan häntä opettelemaan ulkoa uskonkappalet. Tällä hetkellä opettelemme yhdeksättä uskonkappaletta.

Lempilaulujani ovat ”Oon lapsi Jumalan” ja ”Perheeni mulle rakas on”. Lempikohtani pyhissä kirjoituksissa on Oppi ja liitot 19:23: ”Ota vastaan oppia minulta ja kuuntele minun sanojani; vaella minun Henkeni sävyisyydessä, niin sinulla on rauha minussa.” Tämä kohta piristää minua aina, kun olen surullinen.

Äiti ja isä ovat kotoisin Dominikaanisesta tasavallasta. Ehkä siksi lempiateriani on riisi, pavut ja kana. Se muistuttaa minua siitä, mistä perheeni on kotoisin.

Perheessämme on viisi jäsentä. Siskeni Emily kastetaan ja konfirmoidaan joulukuussa. Veljeni Victor on saanut nimensä isän mukaan. Minulla ei ole vielä yhtään lemmikkieläintä, mutta olen miettinyt kilpikonnan hankkimista. Pidän kilpikonista, koska ne ovat söpöjä ja hitaita, joten ne eivät juokse karkuun.

Rakastan Mormonin kirjan kertomusta sotapäällikkö Moronista. Isä luki sen perheillassa, ja se innoitti minua tekemään oman lipun. Lippuni muistuttaa minua siitä, kuka olen, ja että taivaallinen Isä on aina kanssani.

MEIDÄN SIVUMME

Vanhempani ovat opettaneet minulle evankeliumia ja olleet minulle hyviä esimerkkejä siitä asti kun olin pieni. Opin lukemaan lapsille tarkoitettuja pyhien kirjoitusten kertomuksia, ja nyt rakastan Mormonin kirjaa. Luen sitä joka päivä yksin ja perheeni kanssa. Lempihenkilöni Mormonin kirjassa on Ammon. Hän oli suuri lähetyssaarnaaja, jollainen minäkin haluan olla, kun olen vanhempi.

Esteban M., 8, Kolumbia

Kun perheemme oli lomalla Panamassa, äitini kotimaassa, vanhempani veivät pikkusiskoni Yhoalibethin ja minut katsomaan Panamán temppeliä. Äiti vei meidät koskettamaan temppelin seinää. Myöhemmin, kun kerroin äidille, kuinka onnelliselta minusta tuntui, kun olimme temppelillä, hän kertoi minulle, että olin tuntenut Pyhän Hengen.

Sergio B. jr., 7, Florida, Yhdysvallat

Pasha Z., 9, Ukraina

Kun Letícia C., 6, oli kolmivuotias, Curitiba temppeli Brasiliassa tuli valmiiksi. Hänestä oli ihanaa mennä temppeliin, ja hän kävi siellä avointen ovien viimeisen viikon jokaisena päivänä. Hänestä on edelleen ihanaa mennä temppelille ja kävellä kau niilla piha-alueella. Letícia pitää myös kovasti piirtämisestä ja uimisesta.

**ALKEISYHDISTYS:
SEURAA JEEUSTA.**

Maurizio D., 11, Italiasta pitää sakramenttikokouksesta, koska hän oppii asioita taivaallisesta Isästä ja Jeesuksesta Kristuksesta. Hänestä on hauskaa käydä kirkossa, koska siellä on mukavaa ja kiinnostavaa ja hyvin kaunista. Hän on iloinen kirkossa, ja hänellä on paljon ystäviä.

Kun valmistauduimme Tijuanan temppelin maanmurtotilaisuuteen Meksikossa, olimme hyvin onnellisia. Kävimme perheenä auttamassa. Siivosimme temppelintonttia. Tiedän, että Herra käy huoneessaan, kun se on valmis.

Jesus S., 6, Meksiko

Bông Khắc
Bông Vàng

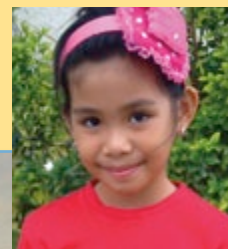
Pyhien kirjoitusten tutkiminen auttaa minua valitsemaan oikein.

”Kultalevyt”, P. Tuyêt Hoa, 10, Kambodža

Valitsen oikein, kun seuraan taivaallista Isää ja Jeesusta Kristusta.

N. Thi LinĐa, 8, Kambodža

Minulle mieluisin osa Mormonin kirjaa on kertomus Nefistä ja matkasta valtameren yli.

Kelly C., 10, Filippiinit

Meidät pitää sinetöidä temppelissä, jotta voimme elää perheenä ikuisesti.

Shanna C., 8, Filippiinit

Minusta on mukavaa käydä perheeni kanssa kirkossa ja oppia lisää Jeesuksesta Kristuksesta. Kotona luen ja opin mielelläni pyhien kirjoitusten kertomuksia, laulan kirkon lauluja ja pelaan pelejä perheillä. Evankeliumi siunaa perhettäni ja tekee minut onnelliseksi. Olen jo antanut Mormonin kirjan kolmelle opettajalle koulussa sekä parhaalle ystävälleni Miguelille. Lempilauluni Alkeisyhdistyksessä on ”Kuin Nefi muinoin” (*Lasten laulukirja*, s. 92–93).

Martim P., 6, Portugali

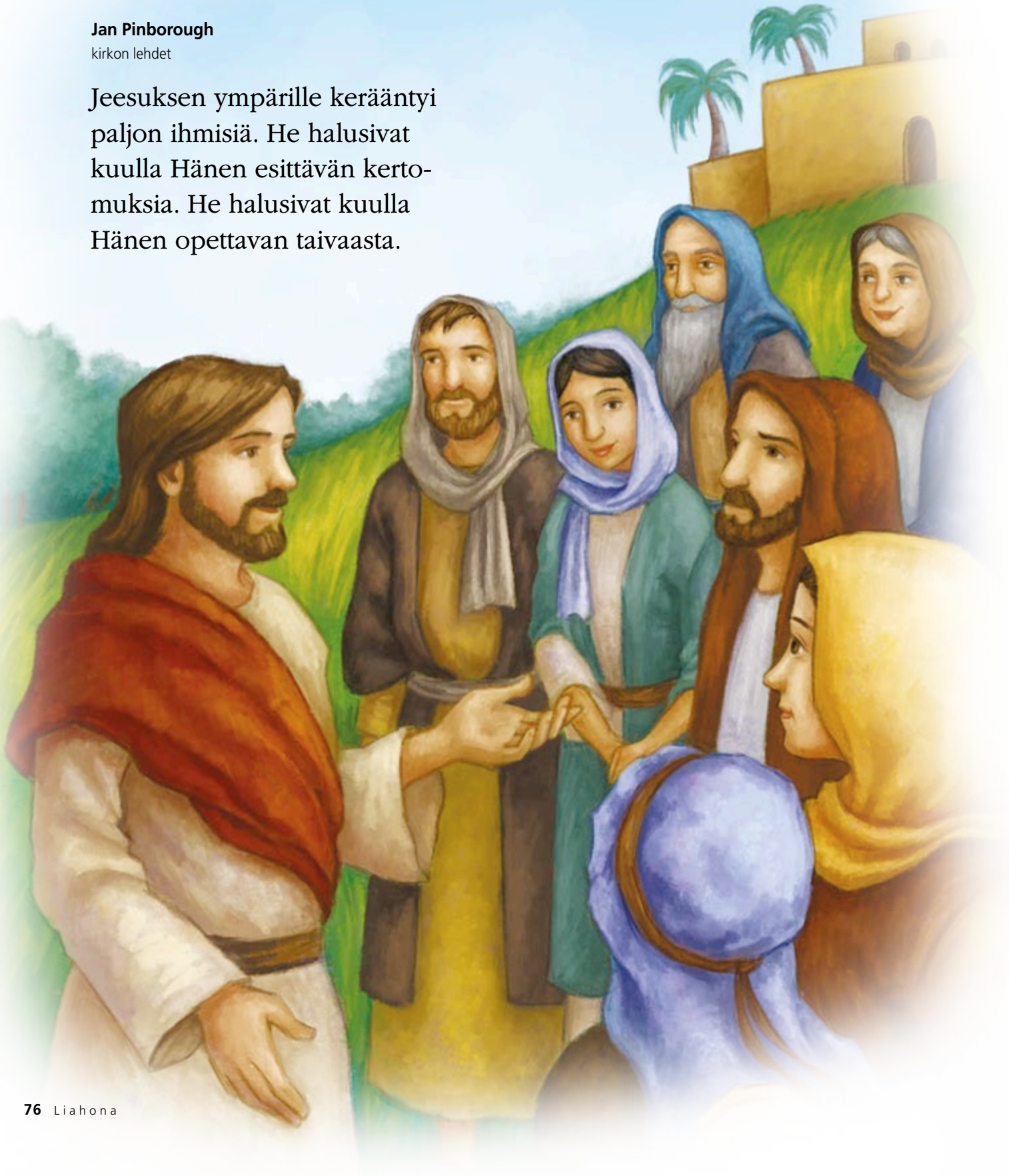
Henrique S., 7, Brasilia

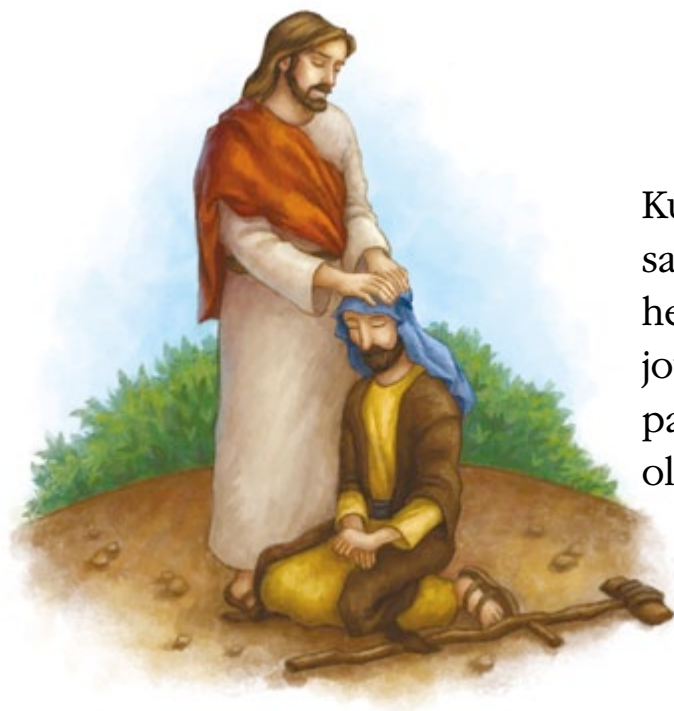
Jeesus siunaa pieniä lapsia

Jan Pinborough

kirkon lehdet

Jeesuksen ympärille kerääntyi paljon ihmisiä. He halusivat kuulla Hänen esittävän kertomuksia. He halusivat kuulla Hänen opettavan taivaasta.

Kun ihmiset olivat sairaita, Jeesus paransi heidät. Hän paransi ihmisiä, jotka olivat sokeita. Hän paransi ihmisiä, jotka olivat kuuroja.

Kerran jotkut ihmiset toivat pienet lapsensa katsomaan Jeesusta. He halusivat Hänen antavan heidän lapsilleen siunauksen. Jeesuksen opetuslapset kielsivät ihmisiä vaivaamasta Jeesusta. He ajattelivat, että Hänellä oli liian kiire.

Jeesuksella ei ollut liian kiire. Hän käski opetuslapsiaan antamaan lasten tulla Hänen luokseen. Hän sanoi, että taivaan valtakunta kuuluu ihmisille, jotka ovat pienten lasten kaltaisia.

Jeesus rakastaa kaikkia lapsia. Ei ole väliä, kuka olet, miltä näytät tai missä asut. Jeesus rakastaa sinua! ■

Kohdasta Mark. 10:13–16.

Jeesus siunaa pieniä lapsia

”Hän otti lapset syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä” (Mark. 10:16).

MINÄ VANNON...

R. Val Johnson
kirkon lehdet

Katse äitini kasvoilla mursi sydämeni. Järkytystä. Epäuskoa. Pettymystä. Kaikki nuo tunteet näkyivät hänen silmissään yksi toisensa jälkeen, ja sitten niihin ilmaantui vielä yksi – että hän oli tullut petetyksi.

Vaikka hän oli opettanut minua kaikki 15 elinvuottani kunnioittamaan taivaallista Isää sanoissa ja teoissa, siinä minä nyt seisoin syylistyneenä siihen, että olin antanut yhden erityisen loukkaavan sanan livahtaa suustani.

Tarkoitukseni ei ollut kiroilla. Ennen sitä vuotta en ollut koskaan käyttänyt siivotonta kieltä. Mutta sinä kesänä olin ollut työssä Utahin kala- ja riistaosastolla, ja minuun oli tarttunut muiden kanssani työskentelevien poikien tapa.

Päätehtävämme oli raivata takiaisia osavaltion teiden varsilta. Tulimme pian siihen tulokseen, että *Arctium minus* oli erityisen inhottava rikkaruoho. Sitä kasvaa suurina määrinä lähes kaikkialla, ja se syrjäyttää tieltään useimmat muut kasvit. Sen mykeröt tarraavat mihin tahansa lähelle tulevaan.

Lapiot käsissä me taistelimme tätä vastustajaa vastaan koko kesän uupumukseen asti – ja kiroillen. Alkuun pidin toverieni kielenkäyttöä loukkaavana. Sitten siedin sitä. Viimein omaksuin sen. Kesän loppuun mennessä kiroilu tarrautui sanoihini yhtä varmasti kuin takiaisen mykeröt koiran karvoihin.

Äitini reaktio kieleni lipsahdukseen sai

*Kiroilu tarrautui
sanoihini yhtä var-
masti kuin takia-
isen mykeröt koiran
karvoihin.*

minut kuitenkin vakuuttuneeksi siitä, että minun täytyi muuttua.

Se ei ollut helppoa. Kiroileminen ei ole vain sanojen valintaa. Se on myös ajattelutapa. Keskustelut, joiden sallimme päästä elämäämme, lukemamme sanat ja katsomamme kuvat muovaavat ajatuksiamme. Opin pian, että minun täytyi muuttaa se, mitä päästin mieleeni, voidakseni muuttaa käyttämäni sanat.

Onneksi kävin aktiivisesti kirkossa ja seminaarissa. Kiroilu oli syrjäyttänyt tieltään korkeammat ajatukset, mutta kun olin ympäristössä, jossa altistuoin noille korkeammille ajatuksille, ne alkoivat jälleen juurtua. Keskityin joka päivä lukemaan pyhiä kirjoituksia ja rukoilemaan. Pysyttelin erossa elokuvista ja televisio-ohjelmista, jotka toivat jälleen mieleen synkkiä ajatuksia.

Vähitellen huomasin kielenkäyttöni paranevan. Vuoden loppuun mennessä olin päässyt eroon tavastani kiroilla.

Tuon kokemuksen jälkeen olen oppinut paljon sanojen mahdista. Sanat voivat luoda tai tuhota. Ne voivat loukata tai ne voivat parantaa. Ne voivat latistaa ihmisiä tai ne voivat kylvää toivon ja rakkauden siemeniä.

Minusta on kiinnostavaa, että itse Vapahtajaa, taivaan ja maan Luoja, kutsutaan Sanaksi (ks. Joh. 1:1–4; OL 93:6–11).

Olen oppinut, että kiroilemisen yhdellä synonyymillä vannomisella on myönteinen merkitys. Me vannomme kertovamme totuuden oikeudessa. Me lupaamme juhlallisesti eli vannomme pitävämme Jumalan käskyt, kun meidät kastetaan. Samoin me teemme pyhiä lupauksia pitää temppelelittomme, jotta saisimme taivaallisen Isän suurimmat siunaukset.

Loppujen lopuksi: Meistä tulee enemmän Sanan kaltaisia, kun sanamme kunnioittavat Häntä ja kuvastavat Hänen kirkkauttaan. ■

KUVITUS ROBERT T. BARRETT

DAVID O. MCKAY

David O. McKay varttui **perheensä maatilalla** Huntsvillessä Utahissa. Hän rakasti eläimiä, ja hänellä oli **hevosia** koko elämänsä ajan. Kun hän palveli lähetystyössä Isossa-Britanniassa, hän löysi **sanonnan**, josta tuli hänen elämänohjeensa: ”Kuka lienetkin, tee työsi parhaimmin.” Hän palasi Isoon-Britanniaan monta kertaa ja vihki käyttöön **Lontoon temppelein** vuonna 1958.

Meidän vanhempien ja johtohenkilöiden ei pidä pelkästään auttaa nuoria valmistautumaan vain joitakin kuukausia kestävään kokoaikaiseen lähetystyöpalveluun. Meidän pitää myös valmistaa heitä iankaikkisesti kestävien temppeliliittojen tekemiseen ja pitämiseen. Ensimmäiset askeleet voi ottaa lapsuudessa.” Ks. ”Teini-ikäiset ja temppeliliitot”, s. 18. Tämä ja muut lehden artikkelit voivat auttaa jäseniä, niin nuoria kuin vanhojakin, valmistautumaan paremmin evankeliumin eteenpäin viemiseen ja sen mukaan elämiseen.

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO